

การศึกษาความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
ที่เข้าร่วมกระบวนการอาร์ ที ไอ โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์
(Letters and Sounds) ร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค(Racetrack)



เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตสาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาศักยภาพมนุษย์

เมษายน 2559

การศึกษาความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
ที่เข้าร่วมกระบวนการอาร์ ที ไอ โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์
(Letters and Sounds) ร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค(Racetrack)



เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตสาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาศักยภาพมนุษย์

เมษายน 2559

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
ที่เข้าร่วมกระบวนการอาร์ ที ไอ โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์
(Letters and Sounds) ร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค(Racetrack)



เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตสาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาศักยภาพมนุษย์

เมษายน 2559

สุทธิดา ธาดานิติ. (2559). การศึกษาความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เข้าร่วมกระบวนการ อาร์ ที ไอ โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack). ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยและพัฒนาศักยภาพมนุษย์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาปรินูญานิพนธ์: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริพันธ์ ศรีวันยงค์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ โพธิ์สาร.

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสามารถในการการศึกษาศาสนาความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เข้าร่วมกระบวนการอาร์ ที ไอ โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack) และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เข้าร่วมกระบวนการอาร์ ที ไอ โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมินในระบบอาร์ ที ไอ ระยะที่ 2 กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนนานาชาติเซนต์แอนดรูส์ กรุงเทพมหานคร จำนวน 4 คน โดยการใช้แบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านคำภาษาอังกฤษในหมวดคำ CVC และคำที่พบบ่อย (High Frequency Words) โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack) และแบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษ 1 พยางค์ ที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และสถิติทดสอบ The Sign Test for Median : One Sample และ The Wilcoxon Matched - Pairs Signed - Rank Test

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เข้าร่วมกระบวนการอาร์ ที ไอ หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack) อยู่ในระดับดี (ค่ามัธยฐานเท่ากับ 75 คะแนน จากคะแนนเต็ม 90 คะแนน $t = 3$, $P - \text{Value} = 0.9375$)

2. ความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เข้าร่วมกระบวนการอาร์ ที ไอ หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack) สูงกว่าก่อนการทดลอง ($T = 0$, $p < .05$)

A STUDY ON DEVELOPING ENGLISH WORD READING ABILITY OF YEAR1 STUDENTS
IN TIER 3 OF RTI PROCESS THROUGH LETTERS AND SOUNDS AND
RACETRACK READING METHOD



Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Research & Development on Human Potentials
at Srinakharinwirot University
April 2016

Sutthida Dhadaniti. (2016). **A Study on Developing English Word Reading Ability of Year 1**

Students in Tier3 of the RTI Process through Letters and Sounds and Racetrack

Reading Method. Master thesis, M.Ed. (Special Education). Bangkok: Graduate School,
SrinakharinwirotUniversity. Advisor committee: Assist. Prof. Dr.SiriparnSriwanyong,
Assist. Prof. Dr. PaitoonPothisan.

The sample consisted of 4 students in Tier 3 of the RTI Process enrolled in the 2nd semester of Year 1 at St. Andrews International School Bangkok, in academic year 2015. The sample was selected by the purposive sampling method. The study was conducted for 6 weeks, divided into 24 lessons. The instruments for data collection were lesson plans for reading English words through Letters and Sounds and Racetrack Reading Method, a test of word reading abilities and an evaluation form. The collected data were reviewed using Median, Inter-quartile Range and The Sign Test for Median: One Sample, and The Wilcoxon Matched - Pairs Signed - Rank Test.

The findings of the research were that the students' after the process: Word reading ability was good. (Mdn. = 75, Full score = 90; n = 4, t = 3, P - value = 0.9375), and higher than before. (T = 0, p < .05).

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การศึกษาความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
ที่เข้าร่วมกระบวนการอาร์ ที ไอ โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์
(Letters and Sounds) ร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค(Racetrack)

ของ

สุทธิดา ธาดานิติ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาศักยภาพมนุษย์
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.ดุยฤๅ โยเหลา)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2559

อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ที่ปรึกษาหลัก

.....ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริพันธ์ ศรีวันยงค์)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จรรยา ชื่นเกษม)

.....ที่ปรึกษาร่วม

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ โพธิสาร)

(รองศาสตราจารย์ ดร.ดารณี ศักดิ์ศิริผล)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ โพธิสาร)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริพันธ์ ศรีวันยงค์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดีเพราะได้รับความกรุณาอย่างสูงจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิริพันธ์ ศรีวันยังค์ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ โพธิสาร กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่ให้คำปรึกษา ตรวจสอบตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ และขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จรรยา ชื่นเกษม ประธานกรรมการการสอบปริญญานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ดารณี ศักดิ์ศิริผล กรรมการสอบปากเปล่าที่กรุณาให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.ดารณี ศักดิ์ศิริผล อาจารย์ ดร.ศรินทร์ วิทยะสินันท์ และอาจารย์ เบญจพร ธรรมธีรพงศ์ ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือให้คำแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องเครื่องมือในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการ โรงเรียนนานาชาติเซนต์แอนดรูส์ กรุงเทพฯ ที่ให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล

สุทธิดา ธาดานิติ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	8
สมมติฐานการวิจัย.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
นักเรียนที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง.....	11
ความหมายของภาวะการอ่านบกพร่อง.....	11
สมองกับภาวะการอ่านบกพร่อง.....	12
ลักษณะของนักเรียนที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง.....	14
วิธีการสอนอ่านสำหรับนักเรียนที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง.....	16
การอ่าน.....	18
ความหมายของการอ่าน.....	18
กระบวนการอ่าน.....	20
จิตวิทยาในการอ่าน.....	22
วิธีการสอนการอ่าน.....	25
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน.....	31
กระบวนการ อาร์ ที ไอ.....	31
ความหมายและจุดมุ่งหมายของอาร์ ที ไอ.....	31
ลักษณะเฉพาะของกระบวนการให้ความช่วยเหลือแบบ อาร์ ที ไอ.....	35
การนำกระบวนการอาร์ ที ไอ ไปใช้.....	36
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ อาร์ ที ไอ.....	38

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
โฟนิคส์.....	39
ความหมายของโฟนิคส์.....	39
ความสำคัญของโฟนิคส์.....	40
การสอนอ่านโดยวิธีโฟนิคส์.....	40
โฟนิคส์กับการตระหนักรู้ระบบหน่วยเสียง.....	43
โฟนิคส์กับการตระหนักรู้หน่วยเสียง.....	44
งานวิจัยเกี่ยวกับโฟนิคส์.....	47
การสอนแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์.....	48
จุดมุ่งหมายและลักษณะทั่วไปของวิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์	48
ระยะที่ 1 ถึง 3 วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์.....	49
จุดเด่นของวิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์.....	51
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์.....	52
วิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค.....	52
ความหมายของวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค.....	52
ขั้นตอนการสอนอ่านแบบเรซแทรค.....	54
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านแบบเรซแทรค.....	57
หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรอังกฤษ	
(The National Curriculum).....	58
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	64
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	64
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	65
วิธีดำเนินการทดลอง.....	76
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	79

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	84
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	88
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	88
สมมติฐานของการวิจัย.....	88
วิธีดำเนินการวิจัย.....	88
สรุปผลการวิจัย.....	89
อภิปรายผล.....	90
ข้อเสนอแนะ.....	93
บรรณานุกรม.....	94
ภาคผนวก.....	101
ภาคผนวก ก.....	102
ภาคผนวก ข.....	104
ภาคผนวก ค.....	110
ภาคผนวก ง.....	115
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	162

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวน คำมัชฌาน และคำพิสัยระหว่างควอไทล์คะแนนอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เข้าร่วมกระบวนการ อาร์ ที ไอ ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค(Racetrack).....	84
2	การเปรียบเทียบคำมัชฌานความสามารถการอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เข้าร่วมกระบวนการ อาร์ ที ไอ ก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack)กับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระดับดี (70 – 79คะแนน).....	86
3	การเปรียบเทียบการอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เข้าร่วมกระบวนการ อาร์ ที ไอ ก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack).....	87
4	ผลการประเมินค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยหาจากดัชนีความสอดคล้องระหว่างสาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้กับเนื้อหา(IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้.....	105
5	ผลการประเมินค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยหาจากดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำที่ใช้ประเมินกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ของแบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษ.....	111

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 การเปรียบเทียบการทำงานของสมองในกระบวนการอ่านของเด็กปกติกับเด็กที่มี ภาวะการอ่านบกพร่อง.....	13
2 การตระหนักรับรู้หน่วยเสียง.....	20
3 การเข้าใจกฎของตัวอักษร.....	20
4 แสดงกระบวนการอ่าน.....	21
5 รูปแบบของอาร์ ที ไอ.....	34
6 แสดงการพัฒนาความตระหนักและรับรู้ระบบหน่วยเสียง.....	44
7 การสอนแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds).....	49
8 ตัวอย่างของแผนภาพ ที่ใช้ในการอ่านแบบเรซแทรค.....	53
9 ลำดับขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านคำภาษาอังกฤษโดยใช้วิธี การสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ร่วมกับวิธีการสอน อ่านแบบเรซแทรค(Racetrack).....	72
10 ลำดับขั้นตอนการสร้างแบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษโดยใช้ วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์” (Letters and Sounds) ร่วมกับวิธีการ สอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack).....	75
11 แผนภูมิแสดงความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 ที่เข้าร่วมกระบวนการ อาร์ ที ไอ ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการ สอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ร่วมกับวิธีการสอนอ่าน แบบเรซแทรค(Racetrack).....	85

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การอ่านมีความสำคัญต่อมนุษย์ทุกคน เพราะการอ่านเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาบุคคล การอ่านช่วยให้เกิดความงอกงามทางสติปัญญาและมีผลผลักดันให้สังคมเจริญก้าวหน้าไปได้เร็วขึ้น การอ่านทำให้คนฉลาด รู้จักคิดและมีโลกทัศน์กว้าง ยิ่งในปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทาง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นยุคข้อมูลข่าวสารไร้พรมแดน มีความรู้ใหม่ๆเกิดขึ้นมากมายที่จะช่วย ให้มนุษย์ สะดวกสบาย มีความปลอดภัยและมีความสุข แต่เนื่องจากข้อมูล ข่าวสารและความรู้ต่างๆ ส่วนใหญ่ ถ่ายทอดเป็นภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากล ผู้ที่มีความรู้ทางภาษาอังกฤษดีเยี่ยมได้เปรียบในการติดต่อสื่อสาร การติดตามข้อมูลข่าวสารด้านต่างๆ ด้านการศึกษาและการประกอบอาชีพ เพราะสามารถเข้าใจความรู้สึกนึกคิด ทัศนคติและวัฒนธรรมของชนชาติอื่น ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของ สถานการณ์โลก ความเจริญก้าวหน้า เทคโนโลยีและวิทยาการใหม่ๆ ได้ (สุมิตรา อังวัฒนากุล, 2539: 57)

การอ่านและการเขียนยังเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งของนักเรียนในระดับประถมศึกษาขึ้นไป นักเรียนจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีในวิชาต่างๆ ก็ขึ้นอยู่กับทักษะทางการอ่านที่ดี ในทางตรงกันข้ามนักเรียนคนใดอ่านไม่ได้ย่อมเป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอนอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กที่บกพร่องทางการเรียนรู้เฉพาะด้าน เช่น บกพร่องทางการอ่าน ซึ่งเป็นเด็กที่มีสติปัญญาอยู่ในระดับปกติหรือสูงกว่าปกติ แต่มีความบกพร่องด้านการอ่านรวมทั้งในเรื่องการประมวลข้อมูล อันเกิดจากปัญหาของสมองหรือระบบประสาทส่วนกลาง ในลักษณะที่เป็นอุปสรรคขัดขวาง ความสามารถของเด็กในการจัดการกับข้อมูล เก็บข้อมูลได้ในความทรงจำหรือดึงข้อมูลออกมาใช้ หรือนำออกมาผลิตเป็นผลงานใหม่ สาเหตุดังกล่าวทำให้เด็กมีความบกพร่องทางการอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ การพูด การฟัง ทักษะต่างๆ ในสังคม ซึ่งทำให้เด็กไม่สามารถที่จะมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนได้ดีและในปัญหาต่างๆ เหล่านี้ พบว่าการบกพร่องทางการอ่านเป็นประเภทของ ความบกพร่องในการเรียนรู้ที่พบบ่อยที่สุด ร้อยละ 80 รองลงมาคือปัญหาด้านการเขียน และปัญหาด้านคณิตศาสตร์ (คันสนีย์ ฉัตรคุปต์, 2544: 4)

ในสภาพสังคมแบบโลกาภิวัตน์ซึ่งอาศัยภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการสื่อสารและการแสวงหาความรู้ ทำให้เกิดความตระหนักอย่างกว้างขวางในสังคมไทยถึงความสำคัญของทักษะภาษาอังกฤษควบคู่กับค่านิยมในหลักสูตรการเรียนการสอนต่างประเทศของผู้ปกครองในระยะเวลาที่ผ่านมา ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดให้การศึกษา มีการพัฒนาหลักสูตรนานาชาติและปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีคุณภาพส่งผลให้การศึกษาหลักสูตรนานาชาติในประเทศไทย เป็นที่ยอมรับทั้งในระดับ ประเทศและระดับนานาชาติ นับตั้งแต่ปี 2551 เป็นต้นมา จำนวนนักเรียนในโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทย

มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งในส่วนของนักเรียนไทย ที่ผู้ปกครองเล็งเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษตั้งแต่วัยเด็กและนักเรียนต่างชาติที่ผู้ปกครองเข้ามาทำงานหรือประกอบธุรกิจภายในประเทศไทย โดยพบว่า ณ สิ้นปี 2555 มีจำนวนนักเรียนใน โรงเรียนนานาชาติรวม 39,212 คน แบ่งเป็นนักเรียนไทย 50% และนักเรียนต่างชาติ 50% โดยนักเรียน ต่างชาติที่เข้ามาศึกษาในโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทย ส่วนใหญ่จะเป็นคนญี่ปุ่น อังกฤษ อเมริกัน อินเดียและเกาหลีใต้ (ฐานเศรษฐกิจ, 2556: ออนไลน์)

ในการเรียนรู้การอ่านของเด็กเล็ก Mortimore อธิบายว่าเด็กมีพัฒนาการเรียนรู้การอ่านคำ 3 ขั้น ใหญ่ๆ คือ ขั้นที่ 1 การอ่านคำโดยการจำทั้งคำในลักษณะของการจำภาพ (Logographic Stage) ขั้นที่ 2 การอ่านคำโดยการอ่านคำโดยการประสมอักษร (Alphabetic Stage) และขั้นที่ 3 การอ่าน คำ โดยการใช้แบบแผนของคำในการอ่านคำที่ไม่รู้จัก (Orthographic Stage) ทั้งนี้เด็กสามารถใช้ ประโยชน์จากการอ่านทั้งสามแบบได้อย่างต่อเนื่องโดยไม่ได้ทิ้งการอ่านแบบแรกๆ เมื่อเรียนรู้การอ่าน แบบที่สูงขึ้น (Mortimore; & Gillian, 2003: 29-31) ในการสอนอ่านในหลักสูตรนานาชาติทั้งของ ประเทศสหรัฐอเมริกาและ ประเทศอังกฤษจึงให้ความสำคัญแก่การสอนอ่านทั้งการสอนอ่านแบบจำทั้งคำ (sight words) และการสอนอ่านแบบประสมอักษร (phonics)

กรมสามัญศึกษา ประเทศไทยได้พัฒนาวิธีการสอนอ่านเบื้องต้นแบบประสมอักษรเรียกว่า “เลตเทอร์แอนด์ซาวนด์” (Letters and Sounds) ซึ่งเน้นให้เด็กมีความตระหนักและรับรู้ระบบ หน่วยเสียง (Phonemics Awareness) และสอนด้วยวิธีโฟนิกส์ (Phonics) วิธีนี้จัดเรียงตัวอักษร ภาษาอังกฤษทั้งหมดเป็นกลุ่มย่อย และสอนให้เด็กเรียนรู้ทีละกลุ่มย่อยตามลำดับความยากง่ายโดยกระตุ้นให้เด็ก หัดฟัง แยกแยะ และออกเสียงพยัญชนะแต่ละพยัญชนะ ผ่านการเล่นเกมและทำกิจกรรมที่เด็ก ได้ลงมือกระทำด้วยตัวเองอย่างหลากหลาย การใช้ท่าทางประกอบเสียง การใช้บัตรภาพ เกมทาง ภาษา โปรแกรมคอมพิวเตอร์และแบบฝึก เป็นต้น ทั้งนี้โดยมีผลการวิจัยจากหลายงานวิจัย ที่มี ผลการวิจัยที่เป็นไปในแนวทางเดียวกันคือ วิธีนี้มีการออกแบบในการสอนตัวอักษรและเสียงใน ภาษาอังกฤษที่ครอบคลุมมากกว่าวิธีการสอนอื่นๆ ซึ่งส่งผลให้นักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีนี้ มีประสิทธิภาพในการออกเสียงตัวอักษรในภาษาอังกฤษอย่างเป็นระบบ จุดเด่นของโปรแกรมนี้อีกอย่าง หนึ่งคือ นักเรียนจะได้ฝึกการใช้ความรู้ของเสียงตัวอักษรที่ได้เรียนมา กล่าวคือนักเรียนต้องเปลี่ยน ตัวอักษรที่เห็นให้กลายเป็นเสียงและนำเสียงเหล่านั้นมารวมกันให้เกิดเป็นคำทันทีในบทเรียนแต่ละ บทเรียน (Gunn; et al. 2000: 90-103; Jenkins; et al. 2004: 53-85; Vadasy, Sanders; & Peyton. 2005: 364-380) จึงเป็นที่นิยมใช้ในการสอนอ่านแบบประสมอักษรในโรงเรียนอนุบาลและประถมศึกษาใน ประเทศอังกฤษและโรงเรียนนานาชาติต่างๆ ที่ใช้หลักสูตรอังกฤษ

นอกจากนี้ ในการสอนอ่านแบบจำทั้งคำ (sight words) วิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack) เป็นวิธีที่ได้รับการยอมรับว่าสามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียน และทำให้นักเรียน เกิดความกระตือรือร้นที่จะฝึกความคล่องแคล่วในการอ่าน วิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack) นี้ใช้สื่อที่เหมือนลู่วิ่ง ซึ่งสามารถวาดบนกระดานธรรมดาไม่เกิน 28 คำต่อลู่วิ่งสนามแข่ง ในการสอนแต่ละครั้ง แต่สามารถใช้มากกว่า 7 คำได้ในกรณีที่ใช้สำหรับการสรุปหรือการทบทวนสิ่งที่เคยเรียนมาแล้ว ซึ่งมีขั้นตอนสำคัญดังนี้คือ 1) ครูเลือกคำและแจกบัตรคำที่ต้องการให้นักเรียนฝึก 2) นักเรียน ฝึกอ่านพร้อมครูทีละคำ 3) นักเรียนอ่านคำที่ครูหยิบให้ดูด้วยตัวเอง 4) นักเรียนหยิบบัตรคำขึ้นมาอ่าน หากอ่านถูกจะวางลงบนลู่วิ่งรถบนกระดานขนาดใหญ่ทีละคำจนครบ 5) กลับไปขั้นที่ 1 ใหม่ โดยครูเลือกคำที่นักเรียนยังอ่านไม่ได้หรือไม่คล่องและเพิ่มคำใหม่อีกไม่เกิน 7 คำ ผลการวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack) ของ Falk, M., Band, M., & McLaughlin, T. F. พบว่าการสอนอ่านแบบเรซแทรคร่วมกับบัตรคำเป็นวิธีการสอนที่ดึงดูดใจผู้เรียนเป็นอย่างมาก นอกจากนั้นยังเป็นวิธีการสอนการอ่านคำที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากสามารถเพิ่มความถูกต้องในการอ่านคำที่พบบ่อย (High frequency words) ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการอ่าน งานวิจัยนั้นคือ “ผลกระทบของการใช้ reading racetracks และบัตรคำ ที่สอนเรื่องการอ่านคำที่พบบ่อยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้เฉพาะด้าน Reading Racetracks สามารถใช้ได้ในทุกวิชาเป็นวิธีที่สนุกสนานและนักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ (Falk, M., Band, M.; & McLaughlin, T. F. 2003: 59-60)

อนึ่งในการค้นพบและให้ความช่วยเหลือเด็กเล็กที่มีความบกพร่องทางการอ่านภาษาอังกฤษของโรงเรียนที่ใช้หลักสูตรนานาชาตินั้น โรงเรียนมักมีแนวคิดและนโยบายในการจัดการศึกษาแบบไม่จำแนกประเภท (Non-categorical) จึงเป็นเรื่องปกติที่โรงเรียนจะพบเด็กจำนวนหนึ่ง ที่มีพัฒนาการล่าช้าทางการอ่าน ในเด็กเล็กหากทางโรงเรียนพบว่าเด็กมีปัญหาทางการอ่าน ทางโรงเรียนจะไม่มีนโยบายในการตีตรา (Labeled) ว่าเด็กมีความบกพร่องในด้านนั้นๆ เร็วเกินไป เนื่องจากไม่ต้องการให้เด็กมีคำในการตีตราติดตัว (stigmatize station) ซึ่งจะแก้ไขได้ยากเมื่อเติบโตขึ้น ดังนั้นทางโรงเรียนจึงมีการให้ความช่วยเหลือโดยมุ่งเน้นในเรื่องพัฒนาการในด้านต่างๆ และให้ความช่วยเหลือโดยการแทรกแซง (Intervention) โดยให้ความช่วยเหลือในรูปแบบต่างๆ ที่เหมาะสมกับวัยและปัญหาทางพัฒนาการนั้นๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการของเด็กซึ่งจะมีความเข้มข้น ของความช่วยเหลือเพิ่มขึ้นตามลำดับความต้องการของเด็ก โดยความช่วยเหลือนั้นๆ ให้เป็นไปตามธรรมชาติการเรียนรู้ของเด็กมากที่สุด (ศรินธร วิริยะสินันท์. 2556)

จากบริบทดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจศึกษากระบวนการการช่วยเหลือนักเรียนที่เรียกว่า อาร์ ที ไอ (RTI : Responsiveness To Intervention) อาร์ ที ไอ เป็นกระบวนการป้องกันมิให้ นักเรียน กลายเป็นบุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ซึ่งจะแบ่งการจัดการเรียนการสอนและการช่วยเหลือ เป็น 3 ระยะ โดยที่นักเรียนจะได้รับความช่วยเหลือที่มีประสิทธิภาพและที่เข้มข้นตามระยะต่างๆ อาร์ ที ไอ

มีจุดมุ่งหมายสำคัญ 2 ประการคือ 1) ครูต้องคัดเลือกวิธีในการจัดการเรียนการสอนที่ตอบสนองกับความต้องการ และศักยภาพของนักเรียนให้มากที่สุด 2) ครูต้องทำการเก็บข้อมูลในเรื่องการตอบสนองของนักเรียนที่มีต่อวิธีการจัดการเรียนการสอนนั้นๆ เพื่อนำไปปรับในการสอนให้สอดคล้อง กับปัญหาในชั้นเรียนและความต้องการของนักเรียน ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนทุกคนถูกรอง คัดแยกทั้งด้านวิชาการ และพฤติกรรม การคัดแยกในกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบ อาร์ ที ไอ ไม่ได้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อตีตราเด็ก แต่มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญในการส่งผ่านข้อมูลให้ครูได้พิจารณา คัดเลือกวิธีการสอนและการประเมินที่เหมาะสมกับนักเรียนของตนมากที่สุด (National Research Center on Learning Disability. 2007: Online)

จากลักษณะของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการอ่าน ทำให้มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูและผู้เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาจะต้องพยายามหาวิธีการต่างๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษา พยายามหาวิธีการต่างๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาเพื่อช่วยเหลือนักเรียน ที่มีความบกพร่องทางการอ่าน ซึ่งไม่มีวิธีสอนใดเพียงวิธีเดียวที่สามารถนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพกับเด็กทุกคน (ศรียา นิยมธรรม. 2541: 54) ดังนั้นการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่อง ทางกรอ่าน จำเป็นต้องมีวิธีสอนหลายรูปแบบ ที่สามารถยืดหยุ่นได้เพื่อให้เหมาะสมกับ ความสามารถและความแตกต่างของแต่ละคน

เมื่อพิจารณาจากสภาพปัญหาและวิธีการสอนภาษาอังกฤษแก่นักเรียนที่มีปัญหาการเรียนรู้อ่าน การอ่าน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เข้าร่วมกระบวนการ อาร์ ที ไอ และใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) และวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack)

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เข้าร่วมกระบวนการอาร์ ที ไอ หลังการใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack)

2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เข้าร่วมกระบวนการอาร์ ที ไอ หลังการใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack)

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถใช้เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องในการนำไปพัฒนากระบวนการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนที่มีปัญหาทางการอ่าน โดยเข้าร่วมกระบวนการให้ความช่วยเหลือแบบอาร์ ที ไอ และใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack)

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนานาชาติ เซนต์แอนดรูส์ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ทุกคนที่อยู่ในระบบอาร์ ที ไอ และไม่ผ่านการประเมินในกระบวนการให้ความช่วยเหลือแบบ อาร์ ที ไอ ระยะที่ 1

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมินในกระบวนการให้ความช่วยเหลือแบบ อาร์ ที ไอ ระยะที่ 2 กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนนานาชาติเซนต์แอนดรูส์ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร เลือกโดยวิธีเจาะจง (Purposive sampling) จากนักเรียนที่มีปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 4 คน

2. การสอนอ่านโดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) และวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack)

วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) เป็นวิธีการสอนอ่านเบื้องต้นแบบประสมอักษรอย่างมีระบบ เพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านคำภาษาอังกฤษที่เกิดจากการประสมเสียงของตัวอักษรภาษาอังกฤษ โดยแบ่งเป็นระยะการสอน 6 ระยะ ซึ่งในแต่ละระยะนั้น จะเป็นการต่อยอดความรู้จากเนื้อหาความรู้และทักษะที่นักเรียนมี ซึ่งในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จะเรียนระยะที่ 2-3 โดยระยะที่ 2 เป็นระยะที่สอนการออกเสียงภาษาอังกฤษ 23 เสียงที่ได้มาจากตัวอักษร 19 รูป ซึ่งในการสอนนั้น ไม่ได้เรียง ลำดับตามตัวอักษร โดยเริ่มจากกลุ่มเสียงที่สามารถนำมาสร้างเป็นคำได้ง่ายประกอบด้วย 5 กลุ่มตัวอักษร และระยะที่ 3 สอนตัวอักษรเพิ่มอีก 7 รูปประกอบด้วย 2 กลุ่มตัวอักษร ซึ่งเมื่อนักเรียนเรียนตัวอักษรครบทั้ง 26 รูปจะสามารถผสมเสียงได้ทั้งหมด 42 เสียง ซึ่งในระยะที่ 2-3 ยังสอนนักเรียนให้มีความสามารถในการอ่านคำที่พบบ่อยทั้งหมด 55 คำ อีกด้วย วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) มี 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นการนำเข้าสู่บทเรียน (Revisit and review) 2) ขั้นสอน (Teach) 3) ขั้นฝึก (Practise) 4) ขั้นการประยุกต์ใช้ (Apply) 5) ขั้นสรุปและประเมิน (Plenary and Assess) สื่อที่ใช้ในวิธีการนี้ ได้แก่ บัตรตัวอักษรภาษาอังกฤษ บัตรภาพตัวอักษรภาษาอังกฤษ บัตรภาพประสมอักษร (Sound Buttons Card) หีบสมบัติ (Treasure Chest) เป็นต้น

วิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack) มีขั้นตอนในการสอนดังนี้ 1) การสอนด้วยวิธีการอ่านแบบเรซแทรค คาบแรกเริ่มด้วยการแนะนำคำศัพท์ชุดที่ 1 กับผู้เรียน โดยผู้สอนแสดงบัตรคำศัพท์ให้ผู้เรียนอ่าน ถ้าผู้เรียนอ่านได้จึงแสดงบัตรคำศัพท์คำต่อไป ถ้าผู้เรียนไม่สามารถอ่านได้ผู้สอนจะอ่านออกเสียงคำนั้นให้ฟัง หลังจากนั้นจะถามผู้เรียนว่า “What word is this?” โดยผู้สอนคาดหวังว่าผู้เรียนจะอ่านออกเสียงคำนั้นกลับมา ยังไม่มีการใช้คู่มือการอ่านแบบเรซแทรค และทำซ้ำในคาบเรียนที่ 2-3 คำที่ผู้เรียนอ่านไม่ถูกต้องและคำที่ผู้เรียนข้ามผู้สอนจะนำคำนั้นมาฝึกอ่านอีกครั้งหนึ่ง 2) คาบเรียนที่ 4 หลังจากที่ผู้สอนแสดงบัตรคำศัพท์จนครบทั้ง 7 คำ และผู้เรียนฝึกอ่าน 3-4 รอบ ลำดับต่อไปคือผู้สอนกระตุ้นผู้เรียนโดยการพูดว่า “All right get ready, on your mark, get set, go.” ผู้สอนชี้ไปที่คำศัพท์บนคู่มือการอ่านแต่ละช่อง ผู้เรียนต้องอ่านออกเสียงคำศัพท์นั้น หากผู้เรียนไม่สามารถอ่านคำศัพท์นั้นได้ให้บอกว่าเป็น “I don’t know ” หรือ “Pass” ผู้เรียนมีเวลาอ่านคำทั้งหมด 1 นาที 3) ผู้สอนจะเขียน x ลงบนช่องสุดท้ายที่ผู้เรียนอ่านได้เพื่อให้ผู้เรียนเห็นความก้าวหน้าของตนเอง ผู้สอนจะไม่พูดหรือแสดงอาการใดๆ ต่อการอ่านของผู้เรียน นอกจาก “good job” ตอนจบในแต่ละบทเรียน ผู้สอนทำการบันทึกคะแนนในแบบบันทึกการอ่าน คำใดที่ผู้เรียนอ่านไม่ได้ ผู้สอนจะเขียน x ต่อจากคำนั้น ผู้สอนจะทำการนับและรวบรวมคะแนนหลังจากที่สอนเสร็จ และแจ้งให้ผู้เรียนทราบว่าตนเองอ่านถูกกี่คำและอ่านไม่ถูกกี่คำ 4) ผู้สอนชี้ไปที่คำแรกที่ผู้เรียนอ่านไม่ถูกต้องทีละคำ และถามว่าคำนี้อ่านว่าอะไร เมื่อทำจนครบทุกคำ ผู้สอนจะทำการสุ่มในกลุ่มของคำที่อ่านผิด และให้ผู้เรียนอ่านคำนั้นอีกครั้งหนึ่ง จนผู้เรียนสามารถอ่านคำเหล่านั้นได้ถูกต้อง (กิจกรรมนี้จะถูกกำหนดด้วยเวลาของการสอนในแต่ละคาบที่เหลือ)

วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) และวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack) มี 5 ขั้นตอนดังนี้

1. **ขั้นการนำเข้าสู่บทเรียน** ครูสนทนากับนักเรียน เพื่อสร้างความคุ้นเคย และเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจและกระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมกิจกรรมในการเรียนการสอน รวมทั้งทบทวนความรู้เดิมที่เรียนไปแล้ว

2. **ขั้นสอน** เป็นขั้นให้เนื้อหาความรู้ใหม่แก่นักเรียนโดยครูอธิบายเกี่ยวกับคำที่เรียน ซึ่งเป็นคำที่มีเสียงแรกหรือเสียงพยัญชนะต้น เสียงกลางหรือเสียงสระ และเสียงท้ายหรือเสียงพยัญชนะที่เป็นตัวสะกด (Consonant-vowel-consonant หรือ CVC) ซึ่งมีขั้นตอน และคำที่พบบ่อย (High Frequency word) ดังนี้

2.1 ครูให้นักเรียนดูบัตรตัวอักษร ครูสาธิตให้นักเรียนรู้จักเสียงที่แทนตัวอักษรทีละเสียง โดยการออกเสียงตัวอักษรนั้น แล้วจึงให้นักเรียนออกเสียงตัวอักษรนั้น พร้อมทั้งทำทางประกอบเสียงของตัวอักษร

2.2 ครูให้นักเรียนดูสิ่งของหรือรูปภาพพร้อมกับบัตรคำศัพท์ ซึ่งเป็นคำที่มีเสียงแรกหรือเสียงพยัญชนะต้น เสียงกลางหรือเสียงสระ และเสียงท้ายหรือเสียงพยัญชนะที่เป็นตัวสะกด (Consonant-vowel-consonant หรือ CVC) ครูสาธิตให้นักเรียนรู้จักเสียงที่แทนตัวอักษรทีละเสียง โดยครูใช้นิ้วแตะไปที่ตัวแต่ละตัวอักษรและออกเสียงตัวอักษรนั้นทีละตัว ครูใช้นิ้วชี้ลากอย่างเร็วจากต้นคำไปท้ายคำและอ่านออกเสียงคำนั้น แล้วจึงให้นักเรียนปฏิบัติเช่นเดียวกันกับครู 2-3 ครั้ง ซึ่งเป็นกระบวนการนำเสียงเหล่านั้นมาประสมให้เป็นคำและอ่านออกเสียง

2.3 ครูแสดงบัตรคำที่พบบ่อย (High Frequency word) ให้นักเรียนดู ครูอ่านออกเสียงคำที่พบบ่อยทั้งคำ 2-3 ครั้ง นักเรียนอ่านตามครูจนครบตามจำนวน

3. ขั้นฝึก เป็นขั้นที่นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติตามเนื้อหาที่ได้เรียนในบทเรียนนั้นๆ มี

3.1 ครูซ่อนสิ่งของหรือรูปภาพต่างๆ ในกล่อง ครูร้องเพลงให้นักเรียนฟัง เมื่อร้องเพลงจบบอกให้นักเรียนบอกคำศัพท์ที่เรียนในบทเรียน ที่มีเสียงแรกหรือเสียงกลางหรือเสียงสระเสียงท้ายตามเพลงที่นักเรียนได้ยิน ครูแสดงบัตรคำศัพท์และใช้นิ้วแตะไปที่ตัวแต่ละตัวอักษรและออกเสียงตัวอักษรนั้นทีละตัว ครูใช้นิ้วชี้ลากอย่างเร็วจากต้นคำไปท้ายคำและอ่านออกเสียงคำนั้น แล้วจึงให้นักเรียนปฏิบัติเช่นเดียวกันกับครู 1-2 ครั้ง ทำกิจกรรมข้อ 3.1 ซ้ำอีกครั้งกับคำศัพท์คำอื่นๆ ที่เรียนในบทเรียน

3.2 ครูแสดงบัตรคำที่พบบ่อยทีละคำ ครูพูดว่า “What word is this?” ถ้านักเรียนอ่านได้จึงแสดงบัตรคำที่พบบ่อยคำต่อไป ถ้านักเรียนอ่านไม่ได้ ครูอ่านออกเสียงคำที่พบบ่อยนั้นให้ฟังทั้งคำและให้นักเรียนอ่านตามครู ทำซ้ำจนครบตามจำนวน

4. ขั้นการประยุกต์ใช้ เป็นขั้นที่นักเรียนนำความรู้ที่เรียนมาไปใช้ โดยทำกิจกรรมที่หลากหลาย และได้ลงมือปฏิบัติจริง เช่น เล่นเกม อะไรอยู่ในกล่อง (What's in the box?) โดยครูใช้คำถามโดยการออกเสียงตัวอักษรทีละตัวของคำที่จะให้นักเรียนหา เช่น /m/ /a/ /t/ แล้วให้นักเรียนหาสิ่งของหรือรูปภาพที่อยู่ในกล่อง

5. ขั้นสรุปและประเมิน เป็นขั้นที่นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้เรียนไปหลังจากนั้นครูมอบหมายการบ้านให้นักเรียน

3. ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

ความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษ

4. นิยามศัพท์เฉพาะ

ความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการออกเสียงคำภาษาอังกฤษในลักษณะอ่านเป็นคำๆ ได้ถูกต้อง ซึ่งคำภาษาอังกฤษนั้นเป็นคำ CVC (Consonant-vowel-consonant หรือ CVC) ซึ่งเป็นคำที่มีเสียงแรกหรือเสียงพยัญชนะต้น เสียงกลางหรือเสียงสระ และเสียงท้ายหรือเสียงพยัญชนะที่เป็นตัวสะกด ที่มีความหมายและคำที่พบบ่อย (High Frequency Word) ซึ่งประเมินจากแบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษ ซึ่งมีลักษณะเป็นบัตรคำ

กรอบแนวคิดการวิจัย

การสอนวิธีการสอนอ่านโดยใช้วิธีเลทเทอร์แอนด์ซาวด์ (Letters and Sounds)																																																																		
ร่วมกับกับวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack)																																																																		
ขั้นตอนการสอน			เนื้อหา																																																															
การสอนประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1. ขั้นการนำเข้าสู่บทเรียน ครูสนทนากับนักเรียน เพื่อสร้างความคุ้นเคย และเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจและกระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมกิจกรรมในการเรียนการสอน รวมทั้งทบทวนความรู้เดิมที่เรียนไปแล้ว 2. ขั้นสอน เป็นขั้นให้เนื้อหาความรู้ใหม่แก่นักเรียนโดยครูอธิบายเกี่ยวกับคำที่เรียนซึ่งเป็นคำที่มีเสียงแรกหรือเสียงพยัญชนะต้น เสียงกลางหรือเสียงสระ และเสียงท้ายหรือเสียงพยัญชนะที่เป็นตัวสะกด (Consonant-vowel-consonant หรือ CVC) ซึ่งมีขั้นตอน และคำที่พบบ่อย (High Frequency word) 3. ขั้นฝึก เป็นขั้นที่นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติตามเนื้อหาที่ได้เรียนในบทเรียนนั้นๆ 4. ขั้นการประยุกต์ใช้ เป็นขั้นที่นักเรียนนำความรู้ที่เรียนมาไปใช้ โดยทำกิจกรรมที่หลากหลายและได้ลงมือปฏิบัติจริง 5. ขั้นสรุปและประเมิน เป็นขั้นที่นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้เรียนไปหลังจากนั้นครูมอบหมายการบ้านให้นักเรียน (แมคคอฟลิน และ คณะ. 2006, ไฮด์ และ คณะ. 2009, เคอร์บี้ และ คณะ, 2012)			เสียงและตัวอักษรภาษาอังกฤษ ชุดที่ 1 ประกอบด้วยตัวอักษร s a t และ p ชุดที่ 2 ประกอบด้วยตัวอักษร i n m และ d ชุดที่ 3 ประกอบด้วยตัวอักษร g o c และ k ชุดที่ 4 ประกอบด้วยตัวอักษร c k e u และ r ชุดที่ 5 ประกอบด้วยตัวอักษร h b f, ff l, ll และ ss ชุดที่ 6 ประกอบด้วยตัวอักษร j v w และ x ชุดที่ 7 ประกอบด้วยตัวอักษร y z zz และ qu <u>คำที่พบบ่อย (High Frequency words) ระดับชั้นปีที่ 1</u> <table><tr><td>a</td><td>an</td><td>as</td><td>at</td><td>if</td><td>in</td></tr><tr><td>is</td><td>it</td><td>of</td><td>off</td><td>on</td><td>can</td></tr><tr><td>dad</td><td>had</td><td>back</td><td>and</td><td>get</td><td>big</td></tr><tr><td>him</td><td>his</td><td>not</td><td>got</td><td>up</td><td>mum</td></tr><tr><td>but</td><td>the</td><td>to</td><td>I</td><td>no</td><td>go</td></tr><tr><td>into</td><td>will</td><td>that</td><td>this</td><td>then</td><td>them</td></tr><tr><td>with</td><td>see</td><td>for</td><td>now</td><td>down</td><td>look</td></tr><tr><td>too</td><td>he</td><td>she</td><td>we</td><td>me</td><td>be</td></tr><tr><td>was</td><td>you</td><td>they</td><td>all</td><td>are</td><td>my</td></tr><tr><td>her</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr></table>				a	an	as	at	if	in	is	it	of	off	on	can	dad	had	back	and	get	big	him	his	not	got	up	mum	but	the	to	I	no	go	into	will	that	this	then	them	with	see	for	now	down	look	too	he	she	we	me	be	was	you	they	all	are	my	her					
			a	an	as	at	if	in																																																										
			is	it	of	off	on	can																																																										
			dad	had	back	and	get	big																																																										
			him	his	not	got	up	mum																																																										
			but	the	to	I	no	go																																																										
			into	will	that	this	then	them																																																										
			with	see	for	now	down	look																																																										
			too	he	she	we	me	be																																																										
			was	you	they	all	are	my																																																										
her																																																																		
(กระทรวงศึกษาธิการอังกฤษ 2013)																																																																		

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เข้าร่วมกระบวนการอาร์ ที ไอ หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack) อยู่ในระดับดี
2. ความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เข้าร่วมกระบวนการอาร์ ที ไอ หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack) สูงขึ้น



บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เข้าร่วมกระบวนการ อาร์ ที ไอ และใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) และวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack) ได้มีการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำเสนอตามลำดับต่อไปนี้

1. นักเรียนที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง

- 1.1 ความหมายของภาวะการอ่านบกพร่อง
- 1.2 สมongกับภาวะการอ่านบกพร่อง
- 1.3 ลักษณะของนักเรียนที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง
- 1.4 วิธีการสอนอ่านสำหรับนักเรียนที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง

2. การอ่าน

- 2.1 ความหมายของการอ่าน
- 2.2 กระบวนการอ่าน
- 2.3 จิตวิทยาในการอ่าน
- 2.4 วิธีการสอนการอ่าน
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

3. กระบวนการให้ความช่วยเหลือแบบ อาร์ ที ไอ

- 3.1 ความหมายและจุดมุ่งหมายของกระบวนการให้ความช่วยเหลือแบบ อาร์ ที ไอ
- 3.2 ลักษณะเฉพาะของกระบวนการให้ความช่วยเหลือแบบ อาร์ ที ไอ
- 3.3 กระบวนการการนำ อาร์ ที ไอ ไปใช้
- 3.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการให้ความช่วยเหลือแบบ อาร์ ที ไอ

4. โฟนิิกส์

- 4.1 ความหมายของโฟนิิกส์
- 4.2 ความสำคัญของโฟนิิกส์
- 4.3 การสอนอ่านโดยวิธีโฟนิิกส์
- 4.4 โฟนิิกส์กับการตระหนักรู้ระบบหน่วยเสียง
- 4.5 โฟนิิกส์กับการตระหนักรู้หน่วยเสียง
- 4.6 งานวิจัยเกี่ยวกับโฟนิิกส์

5. วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวน์

- 5.1 จุดมุ่งหมายและลักษณะทั่วไปของวิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวน์
- 5.2 ระยะที่ 1 ถึง 3 วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวน์
- 5.3 จุดเด่นของวิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวน์
- 5.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวน์

6. วิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค

- 6.1 ความหมายของวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค
- 6.2 วิธีการสอนและการประเมินการสอนอ่านแบบเรซแทรค
- 6.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านแบบเรซแทรค

7. หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรอังกฤษ (The National Curriculum)

1. นักเรียนที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง

1.1 ความหมายของภาวะการอ่านบกพร่อง

ความหมายของภาวะการอ่านบกพร่องนั้นมีหลากหลายทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่แสดงออกมาตามธรรมชาติและสาเหตุ สมาคมภาวะการอ่านบกพร่องนานาชาติ (International Dyslexia Association, 2003) ได้ให้คำจำกัดความภาวะการอ่านบกพร่องไว้ว่า ภาวะการอ่านบกพร่องเป็นภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เฉพาะเจาะจง โดยมีสาเหตุมาจากระบบประสาทที่เกี่ยวข้องกับภาษามาแต่กำเนิด มีลักษณะที่โดดเด่นคือ บุคคลนั้นมีความยากลำบากในการจดจำคำอ่านได้อย่างถูกต้อง และมีความยากลำบากในการอ่านเร็วหรืออาจเรียกได้ว่าอ่านคล่อง รวมถึงมีความยากลำบากในการแจกลูกสะกดคำ ซึ่งความยากลำบากเหล่านี้มาจากกระบวนการการประมวลและความเข้าใจในระบบเสียงที่บกพร่อง ซึ่งไม่ได้มีความสัมพันธ์กับอายุ และความสามารถทางสติปัญญา

ในปี ค.ศ. 1994 สมาคมผู้มีภาวะการอ่านบกพร่องออร์ตัน (Orton Dyslexia Society) ซึ่งทางคณะกรรมการวิจัยแห่งสมาคมสมาคมนักอ่านบกพร่องนานาชาติ ได้ทำการเสนอความหมายที่มีคำอธิบายทางวิทยาศาสตร์มากขึ้นว่า ภาวะการอ่านบกพร่อง คือ หนึ่งในหลายปัญหาของความบกพร่องทางการเรียนรู้ เป็นภาวะความบกพร่องเฉพาะทางภาษาที่มีความผิดปกติในการถอดรหัสคำ ซึ่งเป็นผลมาจากความบกพร่องในการประมวลระบบหน่วยเสียง ความบกพร่องนี้ไม่มีความสัมพันธ์กับอายุ สติปัญญาและความสามารถทางวิชาการ และไม่ได้เป็นผลมาจากความบกพร่องทางพัฒนาการหรือความบกพร่องในระบบประสาทสัมผัสใดๆ ผู้ที่มีภาวะการอ่านบกพร่องอาจจะมีปัญหาในด้านอื่นๆ ของภาษาที่นอกเหนือจากการอ่านด้วย ซึ่งปัญหาที่พบบ่อยคือ ปัญหาในด้านการสะกดคำและการเขียน (Orton Dyslexia Society, 1994: 87-89)

ปี ค.ศ.1995 สมาคมภาวะการอ่านบกพร่องแห่งประเทศอังกฤษ (British Dyslexia Association) ได้ให้ความหมายของภาวะการอ่านบกพร่องไว้ว่า ภาวะการอ่านบกพร่องเป็นภาวะบกพร่องทางระบบประสาทที่ซับซ้อนที่เป็นมาตั้งแต่กำเนิด ภาวะนี้อาจส่งผลกระทบต่อหลายพื้นที่ของการเรียนรู้ โดยเฉพาะความยากลำบากที่เฉพาะเจาะจงในการอ่าน การสะกดและการเขียน (British Dyslexia Association, 1995: 87-89)

สตาร์โนวิช (Starnovich, 1994) ได้กล่าวถึงความหมายดังนี้ ภาวะการอ่านบกพร่องเป็นความบกพร่องที่เฉพาะเจาะจงในด้านของความสามารถในการฟังและใช้เสียงต่างๆ เพื่อแยกแยะคำ โดยบุคคลนั้นจะมีความสามารถที่แตกต่างระหว่างความสามารถในการอ่านและความสามารถที่แท้จริง

โรส (Rose, 2009) ได้ให้ความหมายของภาวะการอ่านบกพร่องไว้ว่า ภาวะการอ่านบกพร่องคือ ความยากลำบากในการเรียนรู้เฉพาะด้านที่มีผลอย่างชัดเจนต่อทักษะในการอ่านคำให้ถูกต้องและรวดเร็ว รวมทั้งการสะกดคำด้วย แม้ว่าเด็กเหล่านั้นจะได้รับประสบการณ์ทางการศึกษาที่เพียงพอ

เนื่องจากนักวิจัยมีข้อสมมติฐานที่แตกต่างกันเกี่ยวกับกระบวนการและสาเหตุของปัญหาในการอ่าน ดังนั้นภาวะการอ่านบกพร่องจึงมีความหมายมากมาย จนเป็นเหตุให้นักการศึกษาให้ความสนใจคลาดเคลื่อนในคำนี้และคิดว่าเป็นคำที่สวຍหูสำหรับผู้ที่มีปัญหาในการอ่าน ดังนั้นครูควรศึกษาสภาพที่แท้จริงของความยากลำบากในการอ่านและเสนอวิธีในการช่วยเหลือที่เฉพาะเจาะจง การเรียกนักเรียนว่ามีภาวะการอ่านบกพร่อง อาจทำให้ผู้อื่นเข้าใจและสร้างสมมติฐานผิดๆ เกี่ยวกับนักเรียนผู้นั้น (ศิริพันธ์ ศรีวันยงค์, 2554: 127)

จากความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่า เด็กที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง หมายถึง เป็นภาวะความบกพร่องเฉพาะทางภาษา สาเหตุมาจากระบบประสาทที่เกี่ยวข้องทางภาษาที่เป็นมาตั้งแต่กำเนิด บุคคลนั้นมีลักษณะเด่นคือ มีความยากลำบากในการจดจำคำอ่านได้อย่างถูกต้องและอ่านได้อย่างรวดเร็ว รวมถึงมีความยากลำบากในการแจกลูกสะกดคำ ซึ่งความยากลำบากเหล่านี้มาจากกระบวนการที่มีความผิดปกติในกระบวนการประมวล ระบบหน่วยเสียง ความบกพร่องนี้ไม่มีความสัมพันธ์กับอายุ และระดับสติปัญญา

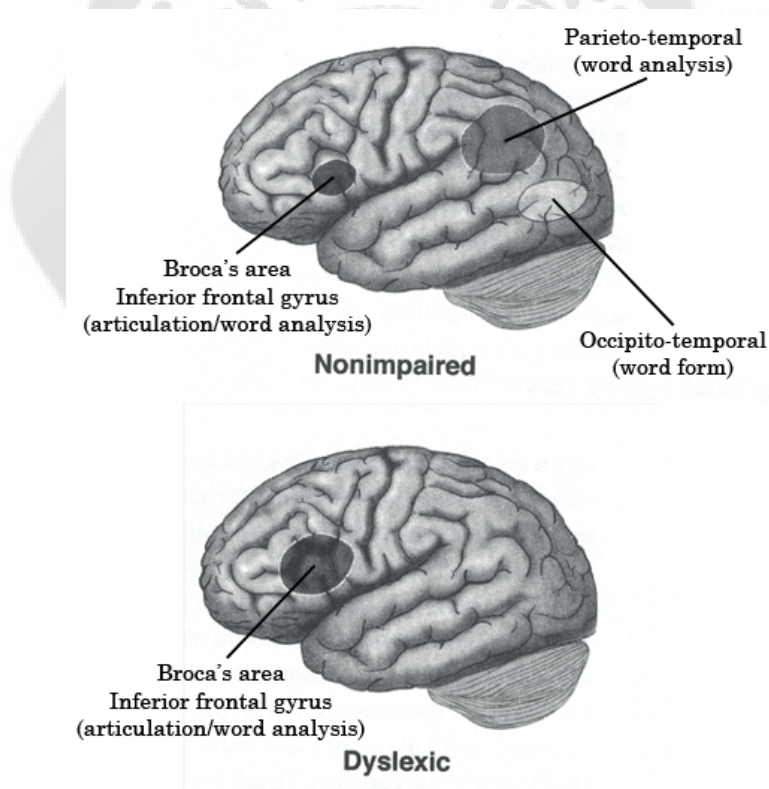
1.2 สมอญกับภาวะการอ่านบกพร่อง

ภาวะความบกพร่องเฉพาะทางภาษา มีสาเหตุมาจากระบบประสาทที่เกี่ยวข้องทางภาษาที่เป็นมาตั้งแต่กำเนิด ซึ่งที่ผ่านมามีผลการศึกษามากมายที่แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของสมอญกับปัญหาทางการอ่าน เซวิทซ์ ได้อธิบายสาเหตุของภาวะการอ่านบกพร่องในเชิงการทำงานของระบบประสาทพบว่าในขณะที่อ่านเกิดการกระตุ้นการทำงานของสมอญ 3 จุด ในสมอญซีกซ้าย (ภาพประกอบ 1) ได้แก่

1. The Left Inferior Frontal Gyrus คือ บริเวณส่วนที่มี การผลิตหน่วยเสียง (Phoneme Producer Area) ซึ่งเป็นบริเวณที่สมอญได้รับการกระตุ้นเมื่อมีการออกเสียงคำ ไม่ว่าจะเป็นการออกเสียงดัง หรืออ่านในใจ การวิเคราะห์หน่วยเสียง (Phonemic Analysis) เริ่มขึ้นที่บริเวณนี้ สมอญบริเวณนี้จะถูกกระตุ้นมากโดยเฉพาะผู้ที่เริ่มเรียนอ่าน

2. The Left Parieto - Temporal Lobe Area คือ บริเวณที่เกิดการวิเคราะห์คำ (Word Analyzer Area) ซึ่งเป็นบริเวณที่ทำการแยกย่อยจากคำให้เหลือเพียงหน่วยเสียง อีกทั้งการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างรูปสัญลักษณ์กับหน่วยเสียง

3. The Left Occipito - Temporal Lobe Area คือ บริเวณที่มีการทำงานเกี่ยวกับการรู้และจดจำอย่างคล่องแคล่วรวดเร็ว สมองบริเวณนี้ของผู้ที่มีความชำนาญในการอ่านจะสามารถทำงานได้ดี จึงทำให้อ่านคำได้ถูกต้องรวดเร็วแม่นยำ (Automaticity) สำหรับเด็กที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง พบว่าการทำงานของสมองในส่วนนี้มีความผิดปกติทางประสาทวิทยา ขัดขวางการทำงานของสมอง จึงทำให้สมองไม่สามารถทำงานได้โดยอัตโนมัติ ส่งผลให้ส่วน The Left Inferior Frontal Gyrus ซึ่งเป็นบริเวณที่มีการผลิตหน่วยเสียงจะทำงานหนักขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่าเด็กเด็กที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง ต้องอาศัยการทำงานของสมองซีกขวาซึ่งเป็นบริเวณที่มีความถนัดการใช้ตัวชี้แนะทางสายตาและการจดจำคำทั้งคำเพื่อชดเชยในการอ่าน (Spafford; & Grosser. 2005: 9-10; citing Shaywitz. 2003)



ภาพประกอบ 1 การเปรียบเทียบการทำงานของสมองในกระบวนการอ่านของเด็กปกติกับเด็กที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง

ที่มา: Shaywitz; & Shaywitz. (2009: Online).

1.3 ลักษณะของนักเรียนที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง

มีงานวิจัยหลากหลายชิ้นที่แสดงข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง ทำให้เรามีความเข้าใจเกี่ยวกับนักเรียนที่มีภาวะการอ่านบกพร่องมากขึ้น ข้อมูลที่ได้จากงานวิจัยหลายชิ้นให้ข้อมูลที่สอดคล้องกันในเรื่อง จำนวน เพศ ระดับชั้น และลักษณะของนักเรียนที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง

สมาคมภาวะการอ่านบกพร่องนานาชาติ (International Dyslexia Association, 2000)

จัดทำเอกสารที่แสดงลักษณะพฤติกรรมที่นักเรียนที่มีภาวะการอ่านบกพร่องอาจมีลักษณะดังนี้

1. มีความยากลำบากในการถอดรหัสคำ
2. มีความล่าช้าในการเรียนรู้ถึงความเชื่อมโยงระหว่างเสียงที่ถูกต้องกับตัวอักษร
3. มีความสับสนกับคำบางคำ เช่น at อ่านเป็น to

said อ่านเป็น and

4. มีข้อผิดพลาดในการอ่านและสะกดคำที่คงเส้นคงวา

4.1 ตัวอักษรผิดทิศทางกลับซ้ายขวา บนล่าง หน้าหลัง เช่น m เป็น w

d เป็น b

u เป็น n

4.2 อ่านหรือเขียนตัวอักษรจากหลังมาหน้า เช่น tip อ่านหรือเขียนเป็น pit

4.3 อ่านหรือเขียนเรียงตัวอักษรในคำไม่ถูกต้อง เปลี่ยนตำแหน่งของตัวอักษร

ในคำ เช่น felt เป็น left

4.4 อ่านหรือเขียนตัวอักษรอื่นแทน เช่น house อ่านหรือเขียนเป็น home

5. อาจมีการสลับตัวเลขหรือสับสนในสัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์ เช่น $+$ - $\times$ $\div$ =

6. มีปัญหาในการจำข้อเท็จจริงทางคณิตศาสตร์ต่างๆ (Maths Fact)

7. มีปัญหาในการเรียนรู้ทักษะใหม่ๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าทักษะนั้นต้องใช้ความจำ

หรือความเข้าใจ

8. อาจพบว่าเป็นคนหุนหันพลันแล่น ขาดความอดทนและมีแนวโน้มในการขาด

ทักษะทางสังคม

9. มีความยากลำบากในการวางแผนก่อนการทำกิจกรรมต่างๆ

10. มีปัญหาในการประสานสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อและตาจึงทำให้เด็กมีปัญหา

ในการเขียนหนังสือหรือตัวเลข

เซาซา (Souza, 2001: 92 - 94) ได้กล่าวถึงลักษณะความบกพร่องที่ส่งผลกระทบต่อการอ่าน

ได้แก่

1. ความบกพร่องในการตระหนักและรับรู้หน่วยเสียง (Phonemic Awareness) และไม่เข้าใจเรื่องกฎของตัวอักษร (Alphabet Principle) คือ การที่เด็กไม่เข้าใจว่าคำเกิดจากหน่วยเสียงเล็กๆ ที่แยกย่อยได้และหน่วยเสียงเล็กๆ นั้นสามารถนำมารวมกัน หรือประสมเป็นคำได้เด็กที่มีปัญหานี้จะแสดงพฤติกรรมในการอ่าน เช่น ลังเล อ่านออกเสียงไม่ถูกต้องและอ่านไม่ต่อเนื่อง ไม่เข้าใจสิ่งที่อ่าน เนื่องจากใช้เวลาในการอ่านมาก ทำให้ไม่สามารถจดจำคำต่างๆ ที่อ่านไปแล้วได้

2. ความบกพร่องในการอ่านจับใจความ (Reading Comprehension) คือ การที่เด็กไม่สามารถทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่านได้ ความบกพร่องลักษณะนี้เชื่อมโยงกับข้อจำกัดของทักษะด้านอื่นๆ เช่น การขาดความเข้าใจความหมายของคำที่ปรากฏในเนื้อความ การขาดทักษะการจับประเด็นสำคัญของเนื้อความที่อ่าน การขาดความชำนาญเรื่องความหมายและโครงสร้างของประโยคจึงไม่สามารถคาดเดาความสัมพันธ์ระหว่างคำต่างๆ รวมทั้งการขาดความรู้เรื่องรูปแบบการเขียนต่างๆ ซึ่งมีเป้าหมายในการสื่อสารที่แตกต่างกัน เช่น การเขียนบรรยาย การเขียนเปรียบเทียบหรือเรื่องซ้ำกัน

ศรียา นิยมธรรม (2540: 42) สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2541: 11) และ ผดุง อารยะวิญญู (2544: 23, 65 - 67) ได้สรุปลักษณะทั่วไปของพฤติกรรมการอ่านของเด็กที่มีปัญหาทางด้านการอ่านไว้สอดคล้องใกล้เคียงกัน ดังนี้

1. พฤติกรรมการอ่านทั่วไป ได้แก่ อาการเครียดเกร็ง กัดริมฝีปาก แสดงอาการไม่แน่ใจ ไม่มั่นคงทางอารมณ์ เช่น ร้องไห้ และปฏิเสธที่จะอ่านหนังสือ การอ่านซ้ำที่เดิมหลายครั้ง การอ่านข้ามข้อความ ข้ามบรรทัด หลงบรรทัด และไม่รู้ว่ตนเองอ่านถึงจุดไหน เป็นต้น

2. อ่านคำไม่ถูก ได้แก่ อ่านข้ามคำ เช่น เสียงดังฟังชัด อ่านเป็น เสียงดังชัด อ่านเพิ่มคำ เช่น ผีเสื้อมาถึง อ่านเป็น ผีเสื้อบินมาถึง อ่านคำอื่นแทน เช่น ต้นตะแบก อ่านเป็น ต้นปะแดง อ่านกลับหลัง เช่น ฟีน้อง อ่านเป็น น้องฟี่ อ่านออกเสียงผิด เช่น ปลุกบ้าน อ่านเป็น ปูกบ้าน อ่านสลับคำหรือสลับตัว เช่น เกิดเป็นคนควรหมั่นขยันเอย อ่านเป็น เกิดเป็นคนควรหยั่นขมันเอย อ่านซ้ำ พยายามอ่านทีละคำ ใช้เวลานานกว่าจะอ่านได้แต่ละบรรทัด

3. ปัญหาไม่เข้าใจสิ่งที่อ่าน เนื่องจากจำรายละเอียดสิ่งที่อ่านไม่ได้ ตอบคำถามท้ายบทหลังจากอ่านเรื่องไม่ได้ ไม่สามารถจัดลำดับเรื่องราวที่อ่านได้ หรือเรียงลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลัง ไม่เข้าใจในเรื่องใจความสำคัญ ไม่สามารถตอบได้ว่าเรื่องที่อ่านมีความเกี่ยวข้องกับอะไร

4. ปัญหาอื่นๆ เช่น การอ่านทีละคำ อ่านหนึ่งคำและหยุด การอ่านเว้นวรรคผิด และการอ่านด้วยเสียงที่เบาจนแทบไม่ได้ยินเสียงที่อ่าน

สรุปได้ว่า ลักษณะของนักเรียนที่มีภาวะการอ่านบกพร่องคือ เด็กที่มีมีความสามารถในการอ่านต่ำกว่านักเรียนระดับชั้นเรียนเดียวกันเนื่องจากนักเรียนที่มีภาวะการอ่านบกพร่องนั้น มีความยุ่งยากในกิจกรรมการอ่าน ซึ่งอาจปรากฏลักษณะความบกพร่องในการตระหนักและรับรู้หน่วยเสียง เช่น ไม่เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับตัวอักษร ไม่สามารถแยกหน่วยเสียงที่ประกอบเป็นคำได้ ไม่

สามารถประสมหน่วยเสียงเป็นคำได้ หรือปรากฏลักษณะความบกพร่องในการทำสมาธิในสิ่งที่อ่าน เช่น ไม่เข้าใจในสิ่งที่อ่าน จับประเด็นไม่ได้ อ่านซ้ำ อ่านตะกุกตะกัก ขาดความมั่นใจในการอ่าน อ่านตกหล่น อ่านเพิ่ม อ่านสลับตัวอักษรหรือคำ อ่านซ้ำคำ อ่านออกเสียงไม่ชัด หรืออ่านได้แต่จับใจความสำคัญไม่ได้ เรียงลำดับเรื่องที่อ่านไม่ได้ เป็นต้น

1.4 วิธีการสอนอ่านสำหรับนักเรียนที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง

คณะกรรมการแห่งชาติของสหรัฐอเมริกา (ผดุง อารยะวิญญู, 2554: 49-54; อ้างอิงจาก Harvey A Rude: n.d.) สรุปวิธีการสอนอ่านที่เหมาะสมกับนักเรียนที่มีปัญหาทางการอ่าน ตามลำดับดังนี้

1. การฝึกให้เกิดความตระหนักรู้ระบบหน่วยเสียง (Phonemic Awareness) เน้นการฝึกเบื้องต้นเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจในระบบเสียงในภาษาว่า ภาษาประกอบด้วยเสียง และเสียงที่ได้ยินชัดที่สุดในคำหรือพยางค์ คือ เสียงสระ สระเสียงยาวจะได้ยินเสียงชัดกว่าสระเสียงสั้น

2. ความเข้าใจเกี่ยวกับหน่วยเสียง (Phonemes) ซึ่งเป็นเสียงในภาษา ได้แก่ เสียงสระ เสียงพยัญชนะ และหรือเสียงวรรณยุกต์ ทุกๆ ภาษาต่างก็มีหน่วยเสียงเป็นของตนเอง และมีเอกลักษณ์ไม่ซ้ำกัน

3. การสอนคำศัพท์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ชั้น ดังนี้

3.1 สอนให้เข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่พูดได้อย่างเดียวหรือคำที่เป็นภาษาพูด (Oral Vocabulary) รวมทั้งคำศัพท์ที่เป็นคำที่อ่านได้ (Reading Vocabulary) เด็กบางคนอาจพูดได้เป็นคำแต่ไม่เคยเห็นคำนั้นในรูปแบบตัวพิมพ์ เมื่อพบคำนั้นในกระดาษจึงอ่านไม่ได้ ดังนั้นควรสอนคำศัพท์ที่เด็กพูดได้โดยสอนให้อ่านจากบัตรคำ

3.2 แบ่งการสอนคำศัพท์เป็นหลายระดับและนำมาสอนตามขั้นตอนจากง่ายไปหายาก เช่น มีคำศัพท์เกี่ยวกับชีวิตประจำวันที่เด็กควรเรียนรู้ 30 คำ ควรเรียงจากง่ายไปหายากตามโครงสร้างของคำ และนำมาสอนครั้งละ 5 คำ เป็นต้น

3.3 ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยในการสอนอ่าน

3.4 การสอนคำศัพท์โดยไม่ตั้งใจ (Incidental Reading/Learning) ขณะที่ครูกำลังทำกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับนักเรียน เมื่อพบคำใหม่ ครูควรสอนคำศัพท์นั้นทันที

3.5 คำใดเป็นคำใหม่สำหรับเด็กในการอ่านแต่ละครั้ง ให้สอนคำศัพท์ใหม่คำนั้นก่อนการอ่านทุกครั้ง

4. การอ่านจับใจความ ครูอาจใช้เทคนิคดังนี้

4.1 ตรวจสอบความเข้าใจก่อน (Comprehension Monitoring) หลังจากนักเรียนอ่านเรื่องที่นักเรียนเลือกแล้ว ครูตั้งคำถามให้นักเรียนตอบเกี่ยวกับเรื่องอ่านเพื่อตรวจสอบว่า เด็กเข้าใจเรื่องหรือไม่ หากนักเรียนไม่เข้าใจครูอธิบายเพิ่มเติม

4.2 สอนโดยวิธีสอนเรียนร่วม (Coperative Learing) หรือเรียกอีกอย่างว่า ร่วมกันเรียนซึ่งมีเทคนิคย่อยๆ มากมาย เทคนิคการสอนที่เหมาะสมอย่างหนึ่งคือ เทคนิคที่เรียกว่า ตัวต่อ (Jigsaw) คือการมอบให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในหัวเรื่องย่อยที่กำหนด แล้วนำเรื่องย่อยๆ มาตัดต่อกันเป็น เรื่องใหญ่สมบูรณ์

4.3 การจัดรวบรวมล่วงหน้าในรูปของความหมาย (Semantic Organizer) หรือใช้ แผนผังความคิด (Story Mapping)

4.4 การตอบคำถาม ครูตั้งคำถามให้นักเรียนตอบ

4.5 การขยายคำถาม การตั้งคำถามให้มากขึ้น เพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาที่อ่าน

4.6 การระบุโครงสร้างของเรื่อง เรื่องที่ให้อ่านมักมีจุดเริ่มต้น เนื้อหาละเอียด ใจความสำคัญ เป็นต้น

4.7 การสรุปความ เมื่อนักเรียนอ่านและเข้าใจแล้วจำเป็นต้องสรุปให้ได้

5. กิจกรรมการสอนอ่านให้คล่อง ครูอาจส่งเสริมการอ่านให้คล่องได้ดังนี้

5.1 ส่งเสริมอ่านโดยไม่ติดขัด ไม่หยุดชะงัก อ่านโดยไม่ต้องประสมคำ อ่านได้ทันทีที่มองเห็นคำหรือข้อความ

5.2 จำแนกพยางค์หรือจำแนกแยกคำได้ ความยุ่งยากประการหนึ่งของเด็กกลุ่มนี้ก็คือ ไม่สามารถแยกคำออกจากกันได้ เนื่องจากภาษาเช่นภาษาไทยเขียนคำต่อเนื่องกันไปเรื่อยๆ จึงจำเป็นต้องหาวิธีการในการฝึกแยกคำหรือพยางค์ ให้เด็กแยกคำได้จึงจะอ่านได้

5.3 อ่านซ้ำๆ (Repeating Reading) ให้นักเรียนอ่านซ้ำๆ คำเดิมๆ หลายๆ ครั้ง หากเบื่ออาจแทรกด้วยกิจกรรมที่ลงมือหยิบจับ (Hands on activity)

5.4 การอ่านร่วมกัน (Reading Along) หรืออ่านพร้อมกัน อาจมีการประยุกต์เป็นการอ่านเดี่ยว หรืออ่านพร้อมกัน

5.5 จับคู่อ่าน (Pair Redaing) คล้ายกับข้อ 4 แต่อ่านทีละ 2 คน พร้อมกันหรืออาจสลับกันกับการอ่านเดี่ยวก็ได้

5.6 การอ่านแบบเสียงก้องหรือเสียงสะท้อน (Echo Reading) เป็นการให้ 1 คน หรือ 1 กลุ่ม อ่านแล้วอีก กลุ่มอ่านตามเป็นการสะท้อนเสียงกลุ่มแรก

นอกจากนั้นผศ. อารยะวิญญู (2546: 49 - 73) ได้สรุปวิธีการสอนอ่านสำหรับเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้ ดังนี้

1. การฝึกให้รู้จักพยัญชนะ และสระ

2. การจำแนกตัวอักษรที่มีลักษณะหรือรูปร่างคล้ายกัน เช่น ก กับ ค ก

3. การสอนเป็นคำเป็นวิธีหนึ่งที่สอนเด็กเริ่มเรียนภาษาไทย โดยให้เด็กออกเสียงตามครู เมื่อเด็กเรียนรู้คำศัพท์จึงสอนวิธีประสมคำ คำที่นำมาใช้สอนในช่วงแรกควรเป็นคำง่ายๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

4. การวิเคราะห์คำ ซึ่งเป็นวิธีที่ช่วยให้เด็กอ่านออก โดยให้เด็กรู้ว่าคำแต่ละคำประกอบด้วยพยัญชนะ สระและ/หรือตัวสะกด คำหนึ่งคำอาจมีพยางค์เดียว หรือหลายพยางค์
 5. วิธีโฟนิิกส์ เป็นการนำหลักการทางภาษาศาสตร์มาใช้ในการสอนอ่านการสอนเสียงในภาษา ได้แก่ เสียงพยัญชนะ และเสียงสระ
 6. การบันทึกชี้นำ เป็นการช่วยให้เด็กรู้ และเข้าใจคำสำคัญในเรื่องที่อ่านหลังจากนั้น จึงนำคำสำคัญมารวมเข้าด้วยกัน เพื่อให้เด็กเข้าใจเรื่องที่กำลังอ่าน รวมทั้งการใช้สื่อทางสายตา เช่น การขีดเส้นให้คำสำคัญของเรื่อง การพิมพ์ตัวหนา หรือตัวเอน เมื่อเด็กฝึกจนเกิดทักษะจึงลดขนาดตัวอักษรให้เท่าปกติ และไม่มีการขีดเส้นได้อีก
 7. วิธีก้างปลา ใช้หลักเดียวกันกับการบันทึกชี้นำ แต่ใช้รูปก้างปลาแทนสื่อทางสายตา โดยให้ก้างปลาใหญ่แทนใจความสำคัญของเรื่อง และมีแขนงของก้างปลาที่มีขนาดเล็กลง ซึ่งแทนใจความสำคัญที่รองลงมา
 8. วิธีกำหนดคำสำคัญของเรื่อง มาจากภาษาอังกฤษว่า Story Mapping ซึ่งมีผู้ใช้ภาษาไทยแทนหลายคำขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ที่นำไปใช้ วิธีนี้ครูกำหนดคำสำคัญไว้ตรงกลางและใช้ตัวอักษรขนาดใหญ่ เพื่อให้เด็กหาคำที่เกี่ยวข้องกับคำที่อยู่ตรงกลาง ซึ่งเป็นคำที่เป็นส่วนย่อยของคำสำคัญ โดยกำหนดให้ตัวอักษรของคำนั้นๆ มีขนาดเล็กลง ครูเขียนคำบนกระดานและให้เด็กฝึกอ่านคำนั้นๆ
- จากการสอนอ่านสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่าน พบว่า การสอนการอ่านสำหรับเด็กกลุ่มนี้นั้นมีหลายวิธี ได้แก่ วิธีการฝึกให้รู้จักพยัญชนะ และสระ วิธีการจำแนกตัวอักษรที่มีลักษณะหรือรูปร่างคล้ายกัน วิธีการสอนเป็นคำ วิธีการวิเคราะห์คำ วิธีโฟนิิกส์ วิธีการบันทึกชี้นำ วิธีก้างปลา และวิธีกำหนดคำสำคัญของเรื่อง เป็นต้น วิธีต่างๆ ที่กล่าวมานั้น จัดว่าเป็นวิธีที่ดีและมีประสิทธิภาพ ซึ่งก่อนที่จะนำมาใช้นั้นควรมีการศึกษา ทำความเข้าใจก่อน เพื่อการเลือกใช้ที่เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียน

2. การอ่าน

2.1 ความหมายของการอ่าน

ราชบัณฑิตยสถาน (2542: 1364) ให้ความหมายของการอ่านในพจนานุกรมว่า การอ่านเป็นการออกเสียงตามตัวหนังสือ หรือการเข้าใจความจากตัวหนังสือ สังเกตหรือพิจารณาดูเพื่อให้เข้าใจ การอ่านเป็นกระบวนการทางความคิดที่ต้องอาศัยกลไกการเรียนรู้ และสมองตีความและเรียบเรียงข้อมูล ที่อ่านให้กลายเป็นความรู้ ความจำ ความชำนาญการ ตลอดจนความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆ ที่ได้จากการอ่าน

บันลือ พฤษะวัน (2545: 6) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นการแปลสัญลักษณ์เป็นเสียงพูด การสังเกต การจำรูปคำที่เคยอ่าน และรูปคำใหม่ให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันเป็นแนวทางช่วยให้ผู้อ่านได้รับความรู้จากการผสมผสานของตัวอักษร

เดอแซนท์ (มณีรัตน์ สุกโชติรัตน์. 2549: 15; อ้างอิงจาก Dechant. 1982) กล่าวถึงความหมายของการอ่านไว้หลายประเด็น ดังต่อไปนี้

1. การอ่าน คือ กระบวนการทางประสาทสัมผัส โดยเฉพาะการใช้ประสาทสัมผัสทางสายตา เพื่อมองดูสัญลักษณ์คำ
2. การอ่าน คือ กระบวนการรับรู้สิ่งเร้าที่เป็นสัญลักษณ์คำและการทำความเข้าใจกับความคิดของผู้เขียน
3. การอ่าน คือ การตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่เป็นสัญลักษณ์คำโดยการเคลื่อนไหวสายตา การใช้วัยวะออกเสียง การมีปฏิกิริยาโต้ตอบต่อสิ่งที่อ่าน การวิจารณ์ การประเมินผลและการแสดงอารมณ์
4. การอ่านเป็นการตอบสนองจากสิ่งที่เคยเรียนรู้มาแล้ว หมายถึง กระบวนการแห่งความสัมพันธ์ระหว่างภาษาพูดกับการฟัง และภาษาเขียนกับการอ่านซึ่งผู้อ่านเคยเรียนรู้มาแล้ว กล่าวคือ เด็กสามารถอ่าน หรือเขียนคำที่เคยฟังหรือพูดมาก่อน จึงทำให้สามารถเข้าใจความหมายของสัญลักษณ์ คำที่อ่านได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความรู้และประสบการณ์เดิมการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ การได้รับการกระตุ้นและการเสริมแรง
5. การอ่านเป็นงานที่มีพัฒนาการ เด็กต้องมีความพร้อมที่จะเรียนรู้ก่อนจึงจะอ่านได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับพัฒนาการด้านอื่นๆ เด็กแต่ละคนมีความพร้อมที่จะอ่านแตกต่างกัน เมื่อมีความพร้อมในการอ่านเด็กย่อมสามารถพัฒนาการอ่านให้สูงขึ้นได้
6. การอ่านสามารถแปรเปลี่ยนเป็นความสนใจและแรงกระตุ้น ความรู้ที่ได้จากการอ่านมีส่วนทำให้ผู้อ่านเกิดความสนใจที่จะศึกษาเพิ่มเติมและเป็นแรงกระตุ้นให้กระทำสิ่งอื่นๆ ต่อไป
7. การอ่าน คือ กระบวนการแห่งการเรียนรู้ที่ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ มีความรู้เพิ่มเติมขึ้นและส่งผลให้ผู้อ่านเปลี่ยนแปลงทัศนคติและความคิดได้
8. การอ่าน คือ กระบวนการทางภาษาที่ผู้เขียนถ่ายทอดความคิดผ่านรูปสัญลักษณ์ที่เป็นคำซึ่งปรากฏในหนังสือ ส่วนผู้อ่านถอดความหมายจากสัญลักษณ์ที่เป็นคำนั้นออกมา

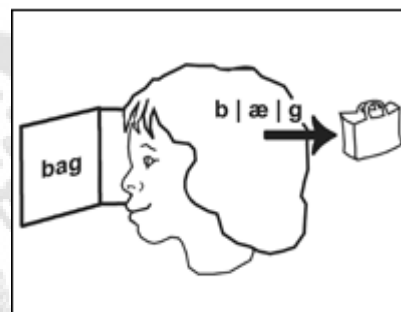
จากความหมายของการอ่านที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่อาศัยการทำงานของประสาทสัมผัส เกิดการค้นหาความหมาย จากสัญลักษณ์หรือตัวอักษร เพื่อจับใจความสำคัญ เข้าใจความหมายของคำ ตีความและแปลความให้ตรงกับสิ่งที่เขียนต้องการจะสื่อ โดยใช้ความคิดและประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน นอกจากนี้ การอ่านยังเกี่ยวข้องกับการตอบสนองต่อสิ่งที่อ่าน ทั้งความรู้ ความคิด อารมณ์ และความรู้สึก

2.2 กระบวนการอ่าน

เซาซา (Sousa. 2001: 88-90) กล่าวว่าคำต่างๆ ที่เราพูดนั้นเกิดจากหน่วยที่เล็กที่สุดที่มีความหมายภาษาพูด (Phonemes) ซึ่งในกระบวนการอ่านสมองจะทำหน้าที่เชื่อมโยงสัญลักษณ์ที่เป็นนามธรรมกับเสียงในภาษาพูด การอ่านจึงเกี่ยวข้องกับการรู้จักเสียงในภาษาพูด และการแยกเสียงที่ได้ยินออกเป็นหน่วยเสียงที่เล็กที่สุดของภาษา (Phonemes) จากนั้นจึงรับรู้ได้ว่า เสียงที่แยกย่อยนั้นถูกแทนด้วยตัวหนังสือ การเรียนรู้ที่จะอ่านจึงเริ่มต้นจากการตระหนักรับรู้หน่วยเสียง (ภาพประกอบ 2) และการเข้าใจกฎของตัวอักษร (ภาพประกอบ 3) นอกจากนี้ กระบวนการอ่านยังต้องอาศัยทักษะและความรู้เรื่องอื่นร่วมด้วย เช่น ความรู้ความเข้าใจเรื่องพยางค์ คำ และกลุ่มคำ อีกทั้งการจับประเด็นสำคัญ การเข้าใจความหมายสิ่งที่อ่าน และการสะท้อนความคิดความรู้สึกของตนเองต่อเรื่องที่อ่าน



ภาพประกอบ 2 การตระหนักรับรู้หน่วยเสียง



ภาพประกอบ 3 การเข้าใจกฎของตัวอักษร

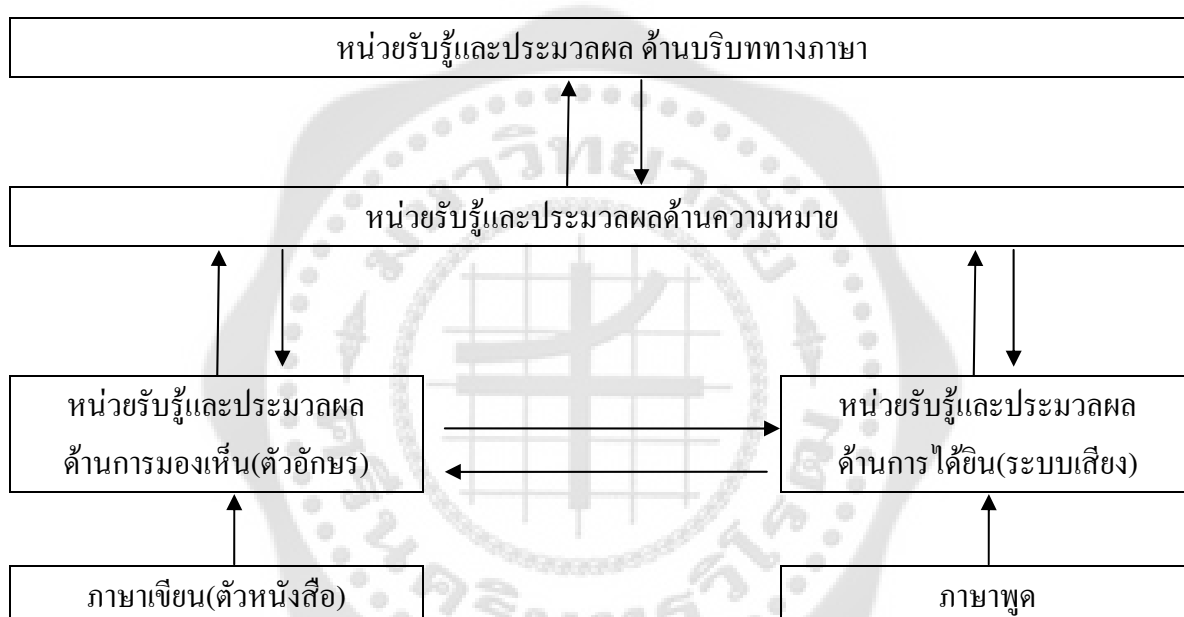
ที่มา: Homework-Help-Secret. (2009: Online).

จากภาพประกอบ 2 แสดงให้เห็นว่า สมองจะแยกสามหน่วยเสียงของคำว่า bag เป็น /b/ /a/ /g/ การมีความเข้าใจว่าคำต่างๆ เกิดมาจากเสียงแต่ละเสียงเป็นส่วนสำคัญของการเรียนรู้ที่จะอ่าน ความเข้าใจนี้เรียกว่า ความตระหนักและรับรู้หน่วยเสียง (Phonemic Awareness)

จากภาพประกอบ 3 แสดงให้เห็นถึงการเรียนรู้วิธีการประยุกต์ใช้ความรู้เรื่องหน่วยเสียงในคำต่างๆ หมายถึง การที่สมองสามารถจับคู่หน่วยเสียงที่ได้ยินกับตัวอักษร และนำหลักการถอดรหัสคำมาใช้เพื่อการอ่าน เขียน สะกดคำต่างๆ ซึ่งเรียกว่า โฟนิคส์ (Phonics)

อดัม (Adam. 1990: 33-34) ได้เสนอแบบรูปแบบจำลองของกระบวนการอ่าน โดยการอ่านตามรูปแบบจำลองที่อดัมเสนอนั้น ต้องอาศัยการทำงานแบบปฏิสัมพันธ์และพลัดเปลี่ยนบทบาทหน้าที่ซึ่งกันและกันระหว่างทักษะต่างๆ รูปแบบกระบวนการอ่านตามภาพประกอบ 3 แสดงให้เห็นว่าการอ่านนั้น สำคัญที่จะต้องเริ่มต้นจากความสามารถในการจำและจำแนกตัวอักษร การทำงานอย่างมีปฏิสัมพันธ์ของหน่วยประมวลผลเป็นผู้รับผิดชอบในการรับรู้ลำดับของตัวอักษรในข้อความ หรือด้านการมองเห็นตัวหนังสือที่เป็นภาษาเขียน (Orthographic Processor) ซึ่งมีหน้าที่รับรู้การเรียงลำดับของตัวอักษร และ

รูปร่างของคำ ร่วมกับหน่วยรับรู้และประมวลผลด้านระบบเสียงที่ได้ยินในภาษาพูด (Phonologic Processor) รวมทั้งหน่วยรับรู้ และประมวลผลด้านบริบททางภาษา (Context Processor) ซึ่งมีหน้าที่แสดงภาพรวมเกี่ยวกับความหมายของเรื่องที่อ่าน หน่วยรับรู้และประมวลผลด้านความหมาย (Meaning Processor) ซึ่งเชื่อมโยงกับความรู้ของผู้อ่านที่เกี่ยวกับความหมายของคำ หน่วยรับรู้และประมวลผล ซึ่งมีหน้าที่จับคู่ตัวอักษรที่เห็นกับเสียง ดังนั้นรูปแบบจำลองของกระบวนการอ่านของอดัม จะเห็นถึงการทำงานอย่างต่อเนื่อง และการประสานงานร่วมกันของหน่วยรับรู้และประมวลผลด้านต่างๆ ที่ประมวลผลและทำงานร่วมกันอย่างต่อเนื่อง นอกจากนั้นยังมีการแลกเปลี่ยนและให้ข้อมูลย้อนกลับซึ่งกันและกัน



ภาพประกอบ 4 แสดงกระบวนการอ่าน

ที่มา: Adam. (1990).

สแปฟฟอร์ด และกรอสเซอร์ (Spafford; & Grosser. 2005: 45) ได้กล่าวว่า กระบวนการอ่านมีมิติหลากหลายและซับซ้อน ดังนั้นผู้อ่านจะต้องมีความสามารถและความชำนาญในการอ่าน โดยต้องใช้ความรู้เกี่ยวกับระบบเสียงและความรู้เรื่องภาษา มาใช้ในการอ่านคำให้ได้ถูกต้องรวดเร็ว นอกจากนั้นยังใช้เพื่อสร้างสร้างความหมายหรือทำความเข้าใจกับสิ่งที่อ่าน ขณะที่ผู้อ่านมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งที่อ่านนั้น จะเกิดการ ทำงานของระบบความจำระยะสั้นร่วมกับระบบความจำระยะยาว เชื่อมโยงข้อมูลใหม่เข้ากับความรู้ที่เคยมีมาก่อน ซึ่งในกระบวนการนี้นั้น ผู้อ่านอาจต้องคาดเดา สรุปความ ตีความ สร้างข้อสรุปของตนเองจากการ เปรียบเทียบและคิดใคร่ครวญด้วยเหตุผลขั้นสูงในเรื่องที่อ่าน

สเปรเจอร์ (Sprenger, 2013: 70) ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการรับรู้ที่ซับซ้อน ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการสร้างขึ้นบนพัฒนาการทางสมองและประสบการณ์ของผู้อ่าน องค์ประกอบที่สำคัญทั้ง 5 คือ ความตระหนักและรับรู้หน่วยเสียง (phonemic awareness) โฟนิคส์ คลังคำศัพท์ ความคล่อง และความเข้าใจในการอ่าน (reading comprehension)

จากกระบวนการอ่านดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า กระบวนการอ่านเกี่ยวข้องกับเรื่องตัวอักษรที่เป็นสัญลักษณ์กับเสียง ซึ่งเป็นปฏิสัมพันธ์ที่ซับซ้อนระหว่างข้อความและวัตถุประสงค์ของการอ่าน นอกจากนี้ยังต้องอาศัยการทำงานของระบบความจำ และการประสานงานกันระหว่างระบบประสาท ได้แก่การรับรู้ทางสายตาเมื่อมองเห็นสัญลักษณ์ การรับรู้ทางเสียง หลังจากนั้น จึงเกิดกระบวนการทำความเข้าใจความหมายของสัญลักษณ์ คือ คำที่ได้ยิน หรือ ได้เห็น โดยสมองมีบทบาทสำคัญในการเชื่อมโยงการทำงานดังกล่าว นอกจากนี้ความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่านก็เป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการเชื่อมโยงระหว่างการรับรู้สัญลักษณ์กับความรู้หรือประสบการณ์เดิม เพื่อใช้ในการคาดเดา ตีความ สรุปความ และสร้างข้อสรุป รวมทั้งการนำสิ่งที่ได้จากการอ่านไปใช้ประโยชน์ต่อไป

2.3 จิตวิทยาในการอ่าน

ได้มีการศึกษาจิตวิทยาในการอ่านตั้งแต่ต้นปี 1900 โดยมีนักวิชาการจากสหวิชาชีพ เช่น นักจิตวิทยา นักการศึกษา นักภาษาศาสตร์ และนักประสาทวิทยา เป็นต้น นักวิชาการเหล่านี้ได้พัฒนาทฤษฎีเกี่ยวกับกระบวนการจัดการข้อมูลในผู้อ่านหนังสือคล่อง (Information Processing Theories of Skilled Readers)

สปาฟฟอร์ด และกรอสเซอร์ (Spafford; & Grosser, 2005: 93) บราวเน (Browne, 2013: 34-39) และ ศิริพันธ์ ศรีวันยงค์ (2552: 95 - 98) ได้รวบรวมทฤษฎี ที่มีความสอดคล้องใกล้เคียงกัน ดังนี้

ทฤษฎีการอ่านจากระดับบนล่างสู่ระดับบน (Bottom - Up Theory)

ทฤษฎีนี้เกิดจากสมมติฐานที่ว่า การอ่านนั้นจะมีความก้าวหน้าโดยต้องเริ่มจากตัวอักษรไปสู่การทำความเข้าใจข้อความทั้งหมดเหมือนการแก้ปริศนาภาพต่อ ทฤษฎีนี้อธิบายว่าปริศนานั้นเปรียบเสมือนการอ่าน โดยการที่จะแก้ไขต้องเริ่มต้นจากการตรวจสอบของชิ้นส่วนของภาพต่อ ซึ่งเทียบได้กับการถอดสัญลักษณ์อักษรให้เป็นเสียง แล้ววางแต่ละชิ้นเข้าด้วยกันเพื่อให้ภาพ ซึ่งเทียบได้กับการรวมตัวอักษรหรือเสียงเข้าเป็นคำ และรวมคำเป็นประโยค จนไปสู่เนื้อหาทั้งหมด ดังนั้นการอ่านในรูปแบบนี้จึงเป็นการอ่านที่เน้นที่องค์ประกอบย่อยของภาษาจากระดับล่างสู่ระดับบน โดยเริ่มต้นจากการที่ผู้อ่านควรเรียนรู้พื้นฐานที่เป็นส่วนประกอบที่เล็กที่สุดของภาษา คือ การเรียนรู้เรื่องเสียงและตัวอักษร หลังจากนั้นจึงเรียนรู้การสะกดคำ และการจดจำคำ (Word Recognition Skills) เรียนการอ่าน ประโยค การอ่านข้อความและการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ครูที่เชื่อในทฤษฎีการอ่านจากระดับล่างสู่ระดับบน จะสอนครอบคลุมทักษะย่อยในครั้งแรกของการเรียนการสอน โดยเริ่มสอนให้นักเรียนรู้จักตัวอักษรและเสียงตัวอักษร แล้วสอนผสมตัวอักษรเพื่อประกอบขึ้นเป็นคำศัพท์ต่างๆ โดยใช้ความรู้ทางสัทศาสตร์ จากคำเป็นประโยค จากประโยคสู่เนื้อหา แล้วเชื่อมโยงสู่ความหมายเพื่อจะเข้าใจในสิ่งที่อ่าน หรืออาจกล่าวได้ว่าเริ่มจากขั้นตอนที่มีความง่ายไปสู่ขั้นตอนที่มีความยากและซับซ้อนมาก

ทฤษฎีการอ่านจากระดับบนลงสู่ระดับล่าง (Top - Down Theory)

การอ่านในรูปแบบนี้เน้นที่กระบวนการรับรู้ทางภาษา ซึ่งเกี่ยวข้องกับการคิดระหว่างที่สายตามองตามคำหรือวลี สมองจะคิดและตีความทำความเข้าใจกับคำหรือวลีนั้นๆ ส่งผลให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างความคิดกับภาษาในการอ่าน ตลอดจนหาความหมายจากสิ่งที่อ่าน การอ่านในรูปแบบนี้จะให้ความสำคัญกับความหมายมากกว่าองค์ประกอบย่อย ซึ่งมีแนวคิดที่ว่า การอ่านเกิดขึ้นจากภายในตัวผู้อ่าน และความต้องการของผู้อ่านที่จะสร้างความหมายใหม่จากการอ่าน ซึ่งผู้อ่านต้องอาศัยประสบการณ์เดิมของผู้อ่านที่มีอยู่ ทั้งในด้านอารมณ์ความรู้สึกและความรู้เดิมเพื่อเป็นฐานในการอ่าน การอ่านในมุมมองของรูปแบบนี้ ไม่ใช่การคาดหวังให้ผู้อ่านอ่านออกหรืออ่านได้ตรงตามตัวอักษร แต่ผู้อ่านจะสามารถเลือกใช้ตัวชี้แนะอื่นๆ เพื่อช่วยทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน เช่น การใช้ความหมายทางภาษา โครงสร้างทางภาษา และการแทนเสียงกันระหว่างรูปกับเสียง (Grapho-Phonic) เป็นต้น อีกทั้งการใช้ตัวชี้แนะที่ไม่เกี่ยวข้องกับภาษา (Non-linguistic Cues) ร่วมด้วย เช่น ประสบการณ์ชีวิต การคาดเดาจากลักษณะหนังสือและข้อมูลที่มีภาพบรรยายประกอบ เป็นต้น การสอนอ่านที่มีแนวคิดรูปแบบพฤติกรรมอ่านแบบนี้จะสอนให้ผู้อ่านเริ่มจากการใช้กระบวนการรู้คิดใคร่ครวญในระดับสูงก่อน เช่น การคาดเดาความหมายล่วงหน้า หลังจากนั้นจึงพิจารณาโครงสร้างของสิ่งที่อ่าน โครงสร้างระดับประโยค และระดับคำตามลำดับ

ทฤษฎีการอ่านเชิงปฏิสัมพันธ์ (Interactive Theory)

เดวิด รูเมลฮาร์ท (David Rumelhart) เป็นผู้คิดริเริ่มรูปแบบการปฏิสัมพันธ์ ซึ่งเป็นการผสมผสานกันระหว่างทฤษฎีการอ่านทั้งสองรูปแบบที่กล่าวข้างต้น โดยกล่าวว่าทฤษฎีการอ่านจากระดับบนสู่ระดับล่างและทฤษฎีการอ่านจากระดับล่างสู่ระดับบน เป็นการอ่านที่มีลักษณะต่อเนื่องเป็นขั้นตอนซึ่งเป็นไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่งโดยเฉพาะ แต่แท้ที่จริงแล้วในการอ่านนั้นเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยการถอดรหัสตัวอักษรให้เป็นเสียงที่มีความหมายโดยอาศัยความรู้ที่มีมา เพราะฉะนั้นผู้อ่านจะต้องสามารถถอดรหัสตัวอักษรพร้อมกับการเข้าใจหรือเดาความหมายของคำที่อ่าน จึงเกิดปฏิสัมพันธ์พร้อมกันในกระบวนการอ่านของระดับเสียง ระดับคำ ระดับประโยค และระดับ ความหมาย ดังนั้นองค์ประกอบย่อยของกระบวนการอ่านของทฤษฎีนี้จึงเกิดขึ้นพร้อมกันหรือขนานกัน

โดยการที่อ่านตามทฤษฎีนี้ ผู้อ่านต้องมีแหล่งความรู้ในตนเอง กล่าวคือ ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบลักษณะทางภาษา ได้แก่ ตัวอักษร คำ ลักษณะคำขึ้นต้น การขึ้นต้นหัวเรื่อง ชื่อเรื่อง โครงสร้าง ความรู้เกี่ยวกับระบบความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียง คำศัพท์ ประโยค และความหมาย ภูมิหลังของเรื่อง ที่อ่านซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลที่จะช่วยในการอ่าน เช่น ประสบการณ์การอ่านที่ผ่านมา ความรู้เดิมที่มีเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ความรู้ทางภาษานำมาประยุกต์เข้ากับประสบการณ์ของตนเอง เพื่อคาดเดาความหมายจากสิ่งที่อ่าน รวมทั้งความสามารถในการควบคุมตนเองในการอ่าน เดวิด รูเมลฮาร์ต (David Rumelhart) เชื่อว่าความรู้เหล่านี้เกิดขึ้นพร้อมกัน และมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน เขาจึงตั้งชื่อทฤษฎีการอ่านนี้ว่า ทฤษฎีการอ่านเชิงปฏิสัมพันธ์

การสอนการอ่านด้วยทฤษฎีนี้ เน้นทั้งการสอนอ่านในระดับหน่วยเล็กที่สุดคือ ระดับเสียง และสอนความหมายของคำที่อ่านไปพร้อมกัน เนื่องจากทฤษฎีนี้กล่าวว่าความคิดในระดับบนและการเข้าใจตัวอักษรในระดับล่างต่างเสริมความเข้าใจการอ่านซึ่งกันและกัน และการที่นักเรียนจะมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านนั้น นักเรียนต้องมีโอกาสในการฝึกหัดการอ่านจำนวนมากพอที่จะสะสมความรู้เพิ่มเติม ดังนั้นเมื่อนักเรียนได้มีโอกาसानมากขึ้น นักเรียนมีความสามารถในการทำนายตัวอักษรและความหมายที่เห็นได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

นอกจากนี้ ศิริพันธ์ ศรีวันยงค์ (2552: 99 - 100) ได้กล่าวเพิ่มเติมถึงพฤติกรรมการอ่านอีก 2 รูปแบบ คือ

1. ทฤษฎีการอ่านเชิงปฏิสัมพันธ์และการทดแทน (Interactive - Compensatory Theory)

ปี ค.ศ.1986 คีธ สตาโนวิก (Keith Stanovich) ได้เสนอทฤษฎีการอ่านเชิงปฏิสัมพันธ์และการทดแทน โดยกล่าวว่า เขาเห็นด้วยกับผู้อ่านโดยทั่วไปจะใช้การอ่านแบบทฤษฎีเชิงปฏิสัมพันธ์ แต่จะมีผู้อ่านบางคน ที่อ่านได้ช้า เช่น ผู้อ่านที่ไม่มีความรู้ในเรื่องที่อ่าน ผู้อ่านนั้นจะต้องอาศัยความรู้จากแหล่งอื่นเพื่อทดแทนในสิ่งที่ตนเองไม่มีความรู้หรือผู้อ่านที่ไม่มีความรู้เรื่องความหมายของคำศัพท์ที่อ่าน เขาต้องอาศัยการเดาความหมายจากเนื้อหาในบริบทนั้น ดังนั้นการใช้ความรู้จากการอ่านบริบทเป็นการทดแทนความจำกัของคำศัพท์ที่มีอยู่ในสมองของผู้อ่าน ทฤษฎีนี้จึงช่วยอธิบายจิตวิทยาในการอ่านที่เกิดขึ้นกับการอ่านที่แตกต่างกัน ในแต่ละบุคคลในเรื่องของความคล่องและความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่อ่าน เขากล่าวว่าผู้อ่านที่อ่านเร็วจะสามารถรู้จักคำที่อ่านได้ทันที โดยไม่ต้องพึ่งพาบริบทและมีทักษะที่ดีในการอ่านในระดับอักษรเพื่อช่วยในการเดาความหมายของคำ ปัจจัยทั้งสองประการทำให้ผู้อ่านอ่านได้คล่อง ในขณะที่เดียวกัน การที่ผู้อ่านมีทักษะในการรับรู้คำที่เร็ว จะทำให้ผู้อ่านอ่านเนื้อหาได้เข้าใจมากขึ้นเนื่องจากผู้อ่านไม่ต้องใช้เวลาในการเดาความหมายของคำที่อ่าน การสอนการอ่านด้วยทฤษฎีนี้ ครูผู้สอนต้องเข้าใจว่านักเรียนต้องมีแหล่งความรู้ต่างๆในตนเอง ในกรณีที่เกิดปัญหาในการอ่าน และนักเรียนจะต้องรู้จักใช้กลยุทธ์ต่างๆ ช่วยในการอ่าน เช่น ถ้ากรณีที่เกิดปัญหาในการอ่าน นักเรียนต้องถามตนเองว่านักเรียนจะต้องใช้กลยุทธ์อะไรต่อไป หรือนักเรียนต้องพยายามหาข้อมูลอื่นๆ เข้ามาช่วยเสริมในการอ่าน

2. ทฤษฎีการอ่านของรัคเคิล (Ruddell Theory)

ปี ค.ศ.1994 รัคเคิลเสนอทฤษฎีของการอ่านโดยกล่าวว่าจุดประสงค์ของการอ่าน คือ การหาความหมายจากเรื่องที่อ่าน โดยใช้ทักษะ กลยุทธ์และความรู้ต่างๆ เป็นเครื่องมือในการเข้าใจ ความหมายของเรื่องที่อ่าน ทฤษฎีนี้กล่าวถึงองค์ประกอบ 3 องค์ประกอบ คือ

ก. ผู้อ่าน ผู้อ่านควรมีเจตคติ ที่ดี เช่น มีแรงจูงใจ ทศนคติที่ดีต่อการอ่าน มีความเชื่อ และเห็นคุณค่าของตนเอง ผู้อ่านควรมีพุทธิปัญญาที่ดี เช่น มีความรู้ในภาษา การวิเคราะห์คำมีกลยุทธ์ใน การประมวลทำความเข้าใจเนื้อหาที่อ่าน และมีอภิพุทธิปัญญาที่ดี คือผู้อ่านสามารถใช้ความรู้เพื่อควบคุม และตรวจสอบการตั้งจุดประสงค์ การวางแผน การจัดการเพื่อการเข้าใจในการอ่าน

ข. ครูผู้สอนอ่าน ปัจจัยที่สำคัญต่อครูผู้สอนอ่าน คือความเข้าใจในปรัชญาการสอน อ่านทฤษฎีกระบวนการเรียนรู้ วิธีการใช้กลยุทธ์ต่างๆ ในการสอนอ่าน ครูต้องรู้จักการตั้งจุดประสงค์ การวางแผน และการจัดการจุดประสงค์ของบทเรียนเพื่อสนองตอบความต้องการผู้เรียนและครูต้อง สามารถควบคุมและสร้างกิจกรรมในเชิงสร้างสรรค์ ถ้าพบว่าผู้เรียนไม่สามารถเรียนรู้หรือเข้าใจในบทเรียน

ค. บทเรียนและสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน ได้แก่ การออกแบบบทเรียนที่มีจุดมุ่งหมายที่ เฉพาะและเหมาะสมต่อผู้อ่าน การนำเสนอรูปภาพและข้อความที่ดึงดูดใจ การเชื่อมโยงเนื้อหาของตำราเข้า กับสภาพแวดล้อมจริงในชั้นเรียน

การศึกษาทฤษฎีการอ่านดังที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การอ่านนั้นเป็นกระบวนการทางสมองที่ ซับซ้อนยุ่งยาก ในการแปลความหมายในสิ่งที่อ่าน ซึ่งผู้อ่านต้องมีความสามารถในการใช้ทักษะต่างๆ โดยเริ่มจากการใช้ประสาทสัมผัส ในการรับรู้สิ่งเร้าที่มากระตุ้น ซึ่งอาจจะเป็นภาพ ตัวหนังสือ หรือ เครื่องหมายต่างๆ โดยทั่วไปก็ใช้ประสาทตาเป็นหลัก แล้วส่งข้อมูลต่างๆ ที่ได้จากการรับรู้ขึ้นไปยัง สมอง แล้วสมองจะทำหน้าที่แปลความหมายของสิ่งเร้าอีกครั้งหนึ่งจะถือว่าครบกระบวนการอ่าน ทฤษฎีการสอนอ่านเป็นตัวกำหนดแนวทางกระบวนการ ขั้นตอนในการสอนอ่านเพื่อพัฒนาการสอ นอ่านให้สอดคล้องกับธรรมชาติของการเรียนการสอนภาษา

2.4 วิธีการสอนการอ่าน

การสอนตรง (Direct Instruction)

จอยส์ และวีล (Joyce; & Weil. 1996: 334) กล่าวว่า มีงานวิจัยจำนวนไม่น้อยที่ชี้ให้เห็นว่า การสอนโดยมุ่งเน้นให้ความรู้ที่ลึกซึ้ง ช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกว่ามีส่วนร่วมอย่างมีบทบาทในการเรียน ทำให้ ผู้เรียนมีความตั้งใจในการเรียนรู้และช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน ผู้เรียนมีใจจดจ่อกับ สิ่งที่เรียนและช่วยให้ผู้เรียน 80% ประสบความสำเร็จในการเรียนนอกจากนั้นยังพบว่า บรรยากาศที่ท ำให้ผู้เรียนรู้สึกไม่มั่นคงในการเรียนรู้นั้นสามารถสกัดกั้นความสำเร็จของผู้เรียนได้ ดังนั้นผู้สอน จึงจำเป็นต้องระมัดระวัง ไม่ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกในทางลบ เช่น การดูค่างกล่าว การแสดงความ ไม่พอใจ หรือวิพากษ์วิจารณ์ผู้เรียน

กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนทางตรงการเรียนการสอนรูปแบบนี้ประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญ 5 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์ของบทเรียนและระดับการเรียนรู้หรือพฤติกรรมการเรียนรู้ที่คาดหวังแก่ผู้เรียน หลังจากนั้นผู้สอนจะชี้แจงสาระของบทเรียน และความสัมพันธ์กับความรู้และประสบการณ์เดิมอย่างคร่าวๆ สุดท้ายผู้สอนชี้แจงกระบวนการเรียนรู้ และหน้าที่รับผิดชอบของผู้เรียนในแต่ละขั้นตอน

ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอบทเรียน หากเป็นการนำเสนอเนื้อหาสาระ ข้อความรู้หรือมโนทัศน์ ผู้สอนควรกลั่นกรองและเลือกคุณสมบัติเฉพาะของมโนทัศน์เหล่านั้น และนำเสนออย่างชัดเจนพร้อมทั้งอธิบายและยกตัวอย่างประกอบให้ผู้เรียนเข้าใจ จึงสรุปคำนิยามของมโนทัศน์เหล่านั้นแล้วตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความเข้าใจตรงตามวัตถุประสงค์ก่อนให้ผู้เรียนลงมือฝึกปฏิบัติ หากผู้เรียนยังไม่เข้าใจ ต้องสอนซ่อมเสริมให้เข้าใจก่อน

ขั้นที่ 3 ขั้นฝึกปฏิบัติตามแบบ ผู้สอนปฏิบัติให้ผู้เรียนดูเป็นตัวอย่าง ผู้เรียนปฏิบัติตามผู้สอนให้ข้อมูลป้อนกลับให้การเสริมแรงหรือแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียน

ขั้นที่ 4 ขั้นฝึกปฏิบัติภายใต้การกำกับของผู้ชี้แนะ ผู้เรียนลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง โดยผู้สอนคอยดูแลอยู่ห่างๆ ผู้สอนจะสามารถประเมินการเรียนรู้และความสามารถของผู้เรียนได้จากความสำเร็จและความผิดพลาดของการปฏิบัติของผู้เรียน และช่วยเหลือผู้เรียน โดยให้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อให้ผู้เรียนแก้ไขข้อผิดพลาดต่างๆ

ขั้นที่ 5 การฝึกปฏิบัติอย่างอิสระ หลังจากที่ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามขั้นที่ 4 ได้ถูกต้องประมาณ 85 - 90 % แล้วผู้สอนควรปล่อยให้ผู้เรียนปฏิบัติต่อไปอย่างอิสระ เพื่อช่วยให้เกิดความชำนาญและการเรียนรู้คงทน ผู้สอนไม่จำเป็นต้องให้ข้อมูลป้อนกลับในทันที สามารถให้ภายหลังได้ การฝึกในขั้นนี้ไม่ควรทำติดต่อกันในครั้งเดียว ควรมีการฝึกเป็นระยะ ๆ เพื่อช่วยให้เรียนรู้คงทนขึ้น

เทคนิคการสอนโดยใช้ประสาทสัมผัสหลายด้าน (VAKT)

เทคนิคนี้ได้เริ่มใช้ในช่วงทศวรรษที่ 1920 ในการสอนอ่านแก่นักเรียนที่มีภาวะการอ่านบกพร่องและยังใช้แพร่หลายในปัจจุบัน ผู้ที่เริ่มการสอนด้วยเทคนิคนี้คือ เกรซ เฟอร์นาลด์ ซึ่งทำการสอนนักเรียนที่มีภาวะการอ่านบกพร่องให้ใช้นิ้วลากเส้นเป็นตัวอักษรหรือคำในขณะที่ออกเสียงตัวอักษรหรือคำนั้น วิธีการนี้เรียกว่าวิธี VAKT

V มาจากคำว่า Visual หมายถึง การเรียนรู้ทางสายตา

A มาจากคำว่า Auditory หมายถึง การรับรู้ทางการฟัง

K มาจากคำว่า Kinesthetic หมายถึง การรับรู้ทางการเคลื่อนไหว

T มาจากคำว่า Tactile หมายถึง การรับรู้ทางการสัมผัส

เฟอร์นาลด์ กล่าวว่า การใช้วิธี VAKT นี้ เป็นการช่วยสร้างความจำสำหรับข้อมูลของสิ่งเร้า ต่อมา แซมวอล ออร์ตัน ได้เสนอทฤษฎีว่าภาวะการอ่านบกพร่องเกิดจากความบกพร่องของสมองในส่วนที่ก่อให้เกิดปัญหาในการมองเห็นภาพกลับข้าง จึงทำให้ลูกศิษย์หลายคนได้นำเทคนิคการสอนโดยใช้ประสาทสัมผัสหลายด้านประกอบในโปรแกรมการสอนอ่าน เช่น แอนนา กิลลิงแฮม เป็นนักจิตวิทยา ได้พัฒนาเทคนิคนี้มาใช้ในการสอนการอ่าน เรียกวิธีนี้ว่าวิธีการสอนอ่านของออร์ตันและกิลลิงแฮม ซึ่งเป็นวิธีการสอนอ่านแก่นักเรียนที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง วิธีแรกที่ใช้เทคนิคการสอนโดยใช้ประสาทสัมผัสหลายด้าน

เหตุผลที่นักวิชาการหลายท่านใช้เทคนิคนี้ในการสอนอ่านคือกิจกรรมในการเคลื่อนไหว ช่วยสร้างความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ทางสายตาและการรับรู้ทางการฟัง ในการเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียง และช่วยในการอ่านตัวอักษรจากทิศซ้ายไปยังทิศทางขวา นอกจากนั้นเทคนิคนี้ยังเป็นการช่วยให้นักเรียนสนใจรายละเอียดของตัวอักษรและคำซึ่งช่วยให้สามารถระลึกคำ จากความจำระยะยาวได้

ผู้ที่ทำการศึกษาอย่างจริงจังถึงผลของเทคนิคการสอนโดยใช้ประสาทสัมผัสนี้คือ ชาลส์ ฮัลม (Charles Hulme) ในปี ค.ศ.1981 ฮัลม ได้พยายามศึกษาผลของการใช้นี้ว่าตัวอักษรที่มีต่อการรับรู้ทางสายตา ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าการใช้นี้ว่าตัวอักษรช่วยให้นักเรียนที่มีภาวะการอ่านบกพร่องมีความสามารถในการจดจำตัวอักษรและรู้จักตัวอักษรมากขึ้น แต่การใช้เทคนิคการสอนโดยใช้ประสาทสัมผัสนั้นมีผลน้อยมากในการช่วยการอ่านแก่นักเรียนที่ไม่มีภาวะการอ่านบกพร่อง ฮัลม ได้อธิบายผลการศึกษารังนี้ว่า การใช้นี้ว่าตัวอักษรทำหน้าที่โดยตรงในการสร้างความสนใจต่อสิ่งเร้าเพื่อให้นักเรียนจดจำและช่วยในการเพิ่มข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งเร้าเพื่อนำไปเก็บไว้ในหน่วยความจำ ฮัลม อธิบายต่อไปว่าการใช้นี้ว่าตัวอักษรช่วยให้ข้อมูลเพิ่มขึ้นสำหรับการจดจำเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวในระหว่างที่นักเรียนใช้นี้ว่าตัวอักษร ซึ่งทำให้ระบบความจำการเคลื่อนไหวทำงานควบคู่ไปกับการจำรูปร่างของวัตถุที่ผ่านการรับรู้ทางสายตา (ศิริพันธ์ ศรีวันยงค์. 2554; อ้างอิงจาก Clark; & Uhry. 1995)

การสอนอ่านโดยวิธีของเฟอร์นาลด์ (The Fernald Method)

วิธีการสอนของเฟอร์นาลด์ เป็นวิธีการสอนอ่านคำทั้งคำ (Whole - Word Method) ที่เน้นการใช้ประสาทสัมผัสการรับรู้ทางด้านสายตา ด้านการได้ยิน ด้านการเคลื่อนไหวของอวัยวะต่างๆ โดยไม่ต้องมองเห็น ซึ่งรับสัมผัสได้โดยอาศัยประสาทในกล้ามเนื้อ เอ็น ข้อต่อ ด้านการรับสัมผัส ซึ่งอยู่บริเวณผิวหนัง รับความรู้สึกต่อการสัมผัส แรงกด ลักษณะพื้นผิว ความร้อน เย็น ความเจ็บปวด และการเคลื่อนไหวของขนบริเวณผิวหนัง ซึ่งเป็นที่มาของ VAKT ซึ่งสามารถนำมาใช้สอนได้ทั้งการอ่านและการเขียน (Bos; others. 1950: 93)

แมคฟาร์แลนด์ (McFarland, 1999: 279 - 283) ได้กล่าวถึงการสอนโดยวิธีของเฟอร์นาลด์ว่า ได้พัฒนาวิชาการด้านการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการอ่านอย่างรุนแรง เน้นศึกษาทางด้านการอ่านด้วยกระบวนการวิเคราะห์ในลักษณะของการสอนเด็กทั้งคำก่อน จากนั้นจึงแยกองค์ประกอบของคำเป็นส่วนย่อยเพื่อศึกษา หลักวิชาการของเฟอร์นาลด์เป็นที่มาของคำว่า VAKT ซึ่งมาจาก V-Visual การมองเห็น A-Auditory การได้ยิน K-Kinesthetic การเคลื่อนไหว T-Tactile การสัมผัสซึ่งมีลักษณะเป็นการสอนอ่านและเป็นพื้นฐานของวิธีแก้ไขข้อบกพร่องของการอ่านในเวลาต่อมา นอกจากนั้นยังได้กล่าวถึงได้กล่าวถึงลำดับขั้นของการสอนอ่านโดยวิธีของเฟอร์นาลด์ (The Fernald Method) สรุปได้ดังนี้คือ

ขั้นที่ 1 อนุญาตให้เด็กเลือกคำที่อยากจะเรียน โดยไม่คำนึงถึงความยาวของคำ ครูเขียนคำนั้นให้เด็กด้วยดินสอในกระดาษ โดยใช้ขนาดตัวอักษรใหญ่เหมือนเขียนบนกระดานดำ หรือพิมพ์ก็ได้ให้นักเรียนใช้นิ้วชี้คำและออกเสียงในแต่ละส่วนของคำที่เขาชี้ไปทำขั้นตอนนี้ไปเรื่อยๆ จนกว่านักเรียนสามารถเขียนคำนั้นได้เองโดยไม่ต้องมองต้นแบบ ซึ่งการสัมผัสด้วยนิ้วโดยตรง เด็กอาจใช้นิ้วมือ หนึ่งนิ้ว ถึงสองนิ้วในการชี้คำที่อ่าน ซึ่งการเรียนรู้จะเกิดขึ้นเร็วขึ้นมากเมื่อเด็กใช้นิ้วสัมผัส มากกว่าการใช้ดินสอหรืออุปกรณ์อื่นๆ การเขียนคำที่นักเรียนกำลังฝึกฝนอยู่นั้น ควรเกิดจากความทรงจำ เด็กไม่ควรลอกคำที่เขาใช้นิ้วอ่านมานั้นด้วย เพราะการมองกลับไปกลับมา ระหว่างคำต้นแบบกับกระดาษของเขาจะทำให้ขาดการปะติดปะต่อ ไม่ได้ความหมายของคำ และการเขียนถูกขัดจังหวะ ตาของเด็กควรอยู่ที่คำที่เด็กเขียน (แต่ในบางกรณีก็อาจจะอนุญาตให้นักเรียนเหลือบมองต้นแบบได้ถ้าจำเป็น) เขียนคำทั้งคำ การเรียนรู้ที่ดีต้องเขียนคำและเรียนรู้คำทั้งคำในเวลาเดียวกัน ไม่ควรเรียนรู้เพียงเสียงหรือเป็นพยางค์ ถ้าเด็กยังเขียนคำไม่ถูกต้อง ให้นำคำที่เขาเขียนผิดออกไปทันที ให้เด็กดูและอ่านด้วยการใช้นิ้วอีกครั้ง และเขียนในกระดาษแผ่นใหม่การลบหรือแก้ไขคำเฉพาะส่วนที่ผิดนั้นจะทำให้เด็กสับสน จากนั้นให้เขาแต่งเป็นเรื่องราวด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการฝึกใช้คำในประโยค ทำให้เด็กคุ้นเคยกับความหมายของคำที่ถูกต้อง พิมพ์เนื้อเรื่องที่เด็กแต่งขึ้นนั้นและให้เขาอ่านให้ครูฟัง ให้เด็กเก็บเอกสารนี้ไว้ในแฟ้มคำส่วนตัวของแต่ละคน โดยจัดเรียงคำตามลำดับอักษร ให้เด็กได้เรียนรู้การจัดเรียงตัวอักษรตามโอกาสอันควร ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการใช้พจนานุกรม รวมทั้งเรียนรู้ตัวอักษรไปด้วย ในกรณีของเด็กที่ไม่สามารถอ่านได้เลยทุกคำให้กลับไปใช้วิธีอ่าน และให้เด็กชี้ตามไปด้วย จนกระทั่งเด็กมีทักษะที่เพียงพอที่จะก้าวไปสู่ขั้นตอนที่ 2 ต่อไป

ขั้นที่ 2 การอ่านโดยใช้นิ้วชี้ไปด้วยไม่จำเป็นอีกต่อไป เด็กมีการพัฒนาทักษะเพียงพอในการเรียนรู้คำด้วยการมองที่คำต้นแบบ อ่านออกเสียง และจากนั้นเขียนคำบนกระดาษโดยไม่ลอกจากต้นแบบ เด็กสามารถเขียนและอ่านตามใจชอบในสิ่งที่เขาเขียน การเขียนจะกลายเป็นเรื่องง่ายสำหรับเขา และเขาก็สนใจการเขียนมากขึ้น ครูควรอนุญาตให้เขาเขียนอะไรก็ได้ที่เขาสนใจ สิ่งที่เกี่ยวข้องกันระหว่างขั้นตอนที่ 1 และขั้นตอนที่ 2 คือ เด็กออกเสียงอย่างต่อเนื่องในคำที่เขาเรียนอยู่ การมองเห็นและ

การออกเสียงคำก็ควรเป็นไปอย่างธรรมชาติ ไม่ควรออกเสียงดังหรือเพี้ยนจากความเป็นจริงของพยัญชนะในแต่ละพยางค์ซึ่งจะทำให้เด็กลืมคำทั้งหมดได้ ในการเขียนก็เช่นกัน ให้นักเรียนออกเสียงพยางค์ที่เขาเขียนไปด้วย เพื่อเด็กจะได้ฝึกทั้งทักษะการพูดและการเขียนในเวลาเดียวกันโดยไม่รู้ตัว

เฟอร์นาลด์แนะนำว่าไม่ควรจำกัดเวลาหรือจำนวนครั้งในการที่นักเรียนดูคำต้นแบบ เพราะโดยทั่วไป เด็กจะลดจำนวนการมองได้ทีละน้อย จากนั้นให้เริ่มคำใหม่ สั้นๆ 2-3 คำ ทำไปเรื่อยๆ จนในที่สุดเด็กจะไม่จำเป็นต้องมองต้นแบบอีกต่อไป ช่วงเวลาในการให้เด็กอ่านด้วยการชี้นำไปด้วย หรือการมอง ใช้เวลาประมาณ 2 - 8 เดือน เนื้อหาการเรียนไม่ควรง่ายจนเกินไปต่อระดับสติปัญญาของเด็กทั้งในเรื่องของความยาวและความซับซ้อนของคำ เด็กจะมีแรงบันดาลใจมากกว่าที่จะอ่านและเขียนเนื้อหาที่ยาก เมื่อเด็กได้ค้นพบหลักหรือเทคนิคที่เขาทำได้จากการเขียนและอ่านคำที่ยากแล้ว จะทำให้เขามีความยินดีที่จะเรียนรู้คำที่ยาวและซับซ้อนจะง่ายต่อการจำมากกว่าสำหรับการนำมาใช้ในครั้งต่อไป เมื่อการอ่านคำด้วยการชี้นำหรือการมองไม่จำเป็นแล้ว ครูสามารถแยกแยะพื้นระหว่างคำง่ายและคำยาก และการเขียนคำต้นแบบก็สามารถเขียนขนาดปกติได้

ขั้นที่ 3 ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องจากหนังสือ นักเรียนสามารถอ่านและบอกได้ว่าคำไหนที่เขาไม่รู้จัก เมื่ออ่านเรื่องจบแล้วให้ทบทวนคำใหม่ จากนั้นให้เขียนคำออกมาจากความจำ และตรวจดูว่าคำเหล่านั้นมีอยู่หรือไม่

ขั้นที่ 4 เริ่มจากการให้นักเรียนพูดโดยทั่วๆ ไป ถึงการสร้างคำใหม่ๆ ที่คล้ายคลึงกับคำที่เขาารู้อยู่แล้ว ในตอนนี้ความสนใจในการอ่านของเด็กจะเพิ่มขึ้น เด็กจะอยากอ่านหนังสือด้วยตัวเอง เมื่อเด็กพัฒนาทักษะในการอ่านจนอยู่ในภาวะปกติแล้ว และเด็กจะพบว่า การอ่านเป็นเรื่องที่ง่ายขึ้น ในการสอนอ่านสื่อการสอนที่มีระดับยาก ควรกระตุ้นให้เด็กกวาดสายตาให้ทั่วทั้งย่อหน้า และหาคำที่เด็กไม่รู้ก่อน และให้เด็กศึกษาคำเหล่านั้นก่อนที่จะอ่านย่อหน้าทั้งหมด เด็กจะสามารถจำคำใหม่ได้ง่ายขึ้น ถ้าออกเสียงคำเหล่านั้นในขณะที่เขียน ให้เด็กออกเสียงซ้ำอีกครั้ง แล้วปิดกระดาษและเขียนใหม่อีกรอบ จนในที่สุดเด็กที่มีทักษะมากพอที่จะจำคำเหล่านั้น รวมถึงความหมายได้

การสอนอ่านของออร์ตัน - กิลลิงแฮม

ออร์ตัน-กิลลิงแฮมคือวิธีการเรียนการสอนมีวัตถุประสงค์หลักสำหรับใช้กับผู้ที่มีการบกพร่องกับการอ่านสะกดคำและการเขียนของการจัดเรียง ซึ่งมาจากการทำงานหน่วยความจำและการประมวล

การสอนอ่านของออร์ตัน - กิลลิงแฮม เป็นการสอนโฟนิคส์โดยตรง โดยสอนให้นักเรียนได้ยินเสียงแต่ละเสียงอย่างชัดเจน และสอนนักเรียนให้รู้จักการผสมเสียงเหล่านั้นให้เป็นพยางค์และคำ

1. เป็นการสอนการบูรณาการทางภาษา โดยแต่ละหน่วยการสอนนั้นบูรณาการทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเข้าด้วยกัน และเป็นการให้แรงเสริมซึ่งกันและกัน

2. เป็นการสอนอย่างเป็นระบบ เป็นขั้นตอนและเริ่มจากบทเรียนที่ทำท่ายและค่อยๆ เพิ่มระดับความยากตามหลักการของการพัฒนาทางภาษา

กิลลิงแฮมและสตีลแมน อธิบายวิธีการสอนอ่านนี้เป็นวิธีที่สร้างขึ้นจากความสัมพันธ์ของการรับรู้ทางสายตา การรับรู้ทางการฟังและการรับรู้ทางการเคลื่อนไหว ไม่ควรใช้วิธีนี้ร่วมกันหรือเสริมกับวิธีสอนอ่านเป็นคำ (Sight Word Approach) หรือวิธีสอนอ่านเบื้องต้น (Basal Reading Approach) และไม่ควรใช้สื่อการสอนการอ่านใดๆ ที่นอกเหนือจากสื่อที่มาจากวิธีนี้ ดังนั้นกฎเกณฑ์ที่เข้มงวดนี้จึงสร้างปัญหาให้กับนักเรียนในการอ่านในชั้นเรียนปกติ วิธีการนี้ไม่สนับสนุนให้นักเรียนเดาคำที่อ่าน นักเรียนจำเป็นต้องรู้จักตัวอักษรทั้งหมด โดยการสอนตัวอักษรและการผสมตัวอักษรมีลำดับขั้นตอนจากระดับง่ายไปสู่ระดับที่ยากตามขั้นตอนดังนี้

1. ครูสอนตัวอักษร 10 ตัวแรก คือ สระสองตัว a และ i พยัญชนะแปดตัว ได้แก่ f, h, b, j, k, m, p และ t
2. ครูสอนอักษรแต่ละตัวโดยมีคำสำคัญต่อจากเสียง เช่น i - ink
3. ครูสอนความแตกต่างระหว่างพยัญชนะและสระ โดยครูสอนนักเรียนให้ความสนใจต่อตำแหน่งของฐานกรณ์ในการเปล่งเสียง
4. หลังจากที่นักเรียนเรียนรู้ชื่อของตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรได้อย่างแม่นยำแล้ว ครูเริ่มสอนการอ่าน โดยครูวางบัตรคำ 3 ใบที่มีตัวอักษรหนึ่งตัวในแต่ละบัตรคำลงบนโต๊ะและให้นักเรียนอ่านออกเสียงตัวอักษรทีละตัว ให้ติดต่อกันจนคล่อง ครูสอนการเขียนคำ และให้นักเรียนลอกตาม
5. ครูฝึกให้นักเรียนรู้จักคำที่เรียนรู้ โดยการใช้แบบฝึกหัดและใช้นาฬิกาจับเวลา วิธีการสอนนี้ใช้เวลาประมาณ 40 - 60 นาที ในการสอนแต่ละคาบ ทุกครั้งที่ครูสอนตัวอักษรใหม่ ควรสอนไม่เกินหนึ่งถึงสองตัวอักษรใหม่ในแต่ละบท การสอนการอ่านจะเริ่มต่อเมื่อนักเรียนสามารถอ่านการผสมของคำที่มีรูปแบบของพยัญชนะ - สระ - พยัญชนะ จนคล่อง และอ่านเสียงผสมสองเสียงดังต่อไปนี้ คือ th และ ph ได้คล่อง สำหรับคำที่นักเรียนยังไม่เคยพบมาก่อน ครูขีดเส้นใต้คำนั้นไว้และครูบอกนักเรียนให้ลองหัดอ่านคำนั้น ในระดับประโยคนั้น นักเรียนอ่านในใจก่อน และขอความช่วยเหลือจากครู ถ้ามีปัญหาเมื่อนักเรียนต้องอ่านออกเสียง ครูกระตุ้นให้นักเรียนอ่านประโยคโดยมีทำนองเสียงสูงต่ำ ถ้านักเรียนเคยอ่านโดยวิธีการสอนภาษาแบบองค์รวมและไม่สามารถอ่านคำนั้นได้อย่างถูกต้อง ครูต้องสอนนักเรียนให้แยกคำออกเป็นพยางค์ และให้นักเรียนพยายามผสมพยางค์ให้กลายเป็นคำที่มีความหมาย และครูสอนให้นักเรียนรู้จักการเขียนเครื่องหมายเน้นเสียงหนักเบาในแต่ละพยางค์ของคำ

หลังจากนั้นจึงเริ่มการสอนอ่าน โดยวิธีการสอนอ่านของ ออร์ดัน - กิลลิงแฮม มีขั้นตอนดังนี้

1. ครูให้นักเรียนอ่านตัวอักษรจากบัตรคำ
2. ครูบอกชื่อของตัวอักษร จากนั้นนักเรียนพูดตามครู
3. เมื่อนักเรียนเรียนรู้จักชื่อของตัวอักษรแม่นยำแล้ว ครูจึงสอนเสียงของตัวอักษรนั้นโดยใช้วิธีการเดียวกับการสอนชื่อของตัวอักษร
4. ครูเขียนตัวอักษรให้นักเรียนดูและอธิบายรูปร่างและทิศทางในการเขียนตัวอักษร
5. นักเรียนเขียนตัวอักษรตามแบบที่ครูเขียน
6. นักเรียนเขียนตัวอักษรจากความจำโดยไม่มองข้ามตัวอักษรที่ครูเขียน
7. นักเรียนต้องออกเสียงชื่อของตัวอักษรในขณะที่เขียน

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

อรอุมา เพชรน้อย (2556: บทคัดย่อ) ศึกษาความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน จากการใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture me reading โดยศึกษากับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาการเรียนรู้ด้านการอ่านจำนวน 7 คน พบว่า ความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังการสอนโดยวิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture me reading สูงขึ้น

ดารณีย์ จันทรหอม. (2550: บทคัดย่อ) การศึกษาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง โดยศึกษากับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-3 จำนวน 6 คน พบว่า ความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้สูงขึ้นหลังจากใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง

จรัสลักษณ์ จิรวินุลย์ (2544: บทคัดย่อ) การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงของนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยการสอนแบบเล่นปนเรียน โดยศึกษากับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาทางการอ่านจำนวน 15 คน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงของนักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยการสอนแบบเล่นปนเรียนสูงขึ้น

3. กระบวนการ อาร์ ที ไอ

3.1 ความหมายและจุดมุ่งหมายของอาร์ ที ไอ

ศูนย์วิจัยเรื่องอาร์ ที ไอ (National Center on Response to Intervention. 2010: 2) ได้ให้คำจำกัดความซึ่งสะท้อนมาจากผลการวิจัยและหลักฐานจากการปฏิบัติจริงในปัจจุบันว่า อาร์ ที ไอ (RTI) เป็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่นำการวัด การประเมินผล และการให้ความช่วยเหลือในการ

จัดการเรียนการสอน มาผสมผสานและใช้ร่วมกันในระยะต่างๆ ของอาร์ ที ไอ โดยระบบของอาร์ ที ไอ ทำหน้าที่ค้นหานักเรียนที่อยู่ในกลุ่มที่มีความเสี่ยงที่จะประสบความล้มเหลวทางการเรียนและอาจมีปัญหาทางพฤติกรรม ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนเหล่านั้นประสบความสำเร็จในการเรียนอย่างสูงสุดและยังสามารถลดปัญหาพฤติกรรมได้อีกด้วย การที่โรงเรียนนำเอาระบบอาร์ ที ไอ ไปใช้นั้น จะส่งผลให้ทางโรงเรียนสามารถค้นหากระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนทุกคน

นอกจากนั้น อาร์ ที ไอ (RTI) ยังเป็นกระบวนการที่มีระบบการติดตามความก้าวหน้าทางการเรียนและการให้ความช่วยเหลือบนพื้นฐานของข้อมูลที่ได้จากการติดตาม เพื่อนำไปปรับความเข้มข้นของการให้ความช่วยเหลือในระยะต่างๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับคำตอบสนองของนักเรียน ซึ่งจะนำไปสู่การระบุว่า เด็กคนใดจะมีความบกพร่องทางด้านใด ซึ่งสอดคล้องกับการให้คำจำกัดความของกระทรวงศึกษาธิการของมลรัฐเท็กซัส สหรัฐอเมริกา (Texas Education Authority, 2010: online) และ เมลลาร์ด (Mellard; et al. 2004: 243) ว่า อาร์ ที ไอ (RTI) เป็นรูปแบบการให้การศึกษาที่สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของผู้เรียนแต่ละคนในโรงเรียน เป็นการบริการทางการศึกษาที่ประกอบ ด้วย

1. การสอนที่มีคุณภาพสูง ซึ่งเป็นวิธีการทางวิทยาศาสตร์ มีผลการวิจัยรับรอง ประกอบด้วยหลายระยะ (Tier) และในแต่ละระยะมีการพัฒนาวิธีการให้ความช่วยเหลือที่แตกต่างกัน
2. มีการติดตามและบันทึกความก้าวหน้าของนักเรียนเป็นรายบุคคล
3. เป็นการพัฒนานักเรียนทุกคนในโรงเรียน
4. โรงเรียนสามารถนำข้อมูลที่ได้มีการบันทึกไว้ที่แสดงถึงความก้าวหน้าของนักเรียนไปใช้ในการวางแผน ตัดสินใจ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการบริการทางการศึกษา

ศูนย์วิจัยเรื่องการบกพร่องทางการเรียนรู้แห่งชาติ (National Research Center for Learning Disabilities, 2007: Online) กล่าวว่า อาร์ ที ไอ เป็นรูปแบบการศึกษาที่ให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่อาจมีความเสี่ยงต่อความยากลำบากในการเรียนรู้ อาร์ ที ไอ ซึ่งอาจจะเป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการโรงเรียนสามารถใช้ตรวจสอบว่านักเรียนมีความบกพร่องการเรียนรู้เฉพาะด้าน นักเรียนส่วนใหญ่จะสามารถเรียนรู้และมีพัฒนาการทางการเรียนในห้องเรียนทั่วไป แต่ก็มีบางส่วนที่ไม่สามารถเรียนในห้องเรียนทั่วไปได้ ซึ่งอาร์ ที ไอ มีระบบที่รองรับนักเรียนกลุ่มนั้นในระยะต่างๆ ที่จะเพิ่มความเข้มข้นต่อไป

สมาคมการได้ยิน ภาษาและการพูดแห่งสหรัฐอเมริกา (American Speech-Language-Hearing Association, 2013: Online) ให้คำนิยาม อาร์ ที ไอ ว่าเป็นกระบวนการที่มีการบริการทางการศึกษาในการให้ความช่วยเหลือหลายระยะ (multitier) การบริการนั้นเกี่ยวข้องกับการคัดกรองเด็ก การเรียนการสอนที่มีคุณภาพสูง และการช่วยเหลือที่ตรงกับความต้องการของนักเรียน นอกจากนี้ยังมีการตรวจสอบความคืบหน้าทางการเรียนอย่างสม่ำเสมอและมีการใช้ข้อมูลในการตอบสนองของเด็กในการตัดสินใจทางการศึกษา

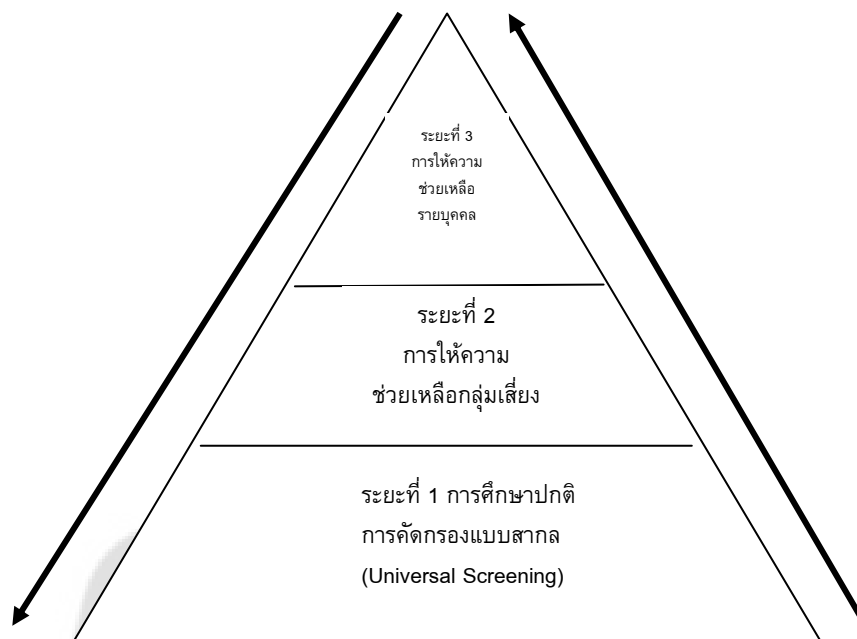
คาเวล และคณะ (Kavale; et al. 2005: 2-3) ให้นิยาม อาร์ ที ไอ ว่าเป็น 1) การคัดกรองนักเรียนที่มีความเสี่ยง 2) การติดตาม ตรวจสอบความก้าวหน้าของผู้เรียน และ 3) การกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนในการดำเนินการ ซึ่งขั้นตอนที่ 2 และ 3 กลับไปกลับมาจนกว่าผู้เรียนจะมีการตอบสนองต่อการสอนของครู

ฟิวส์ และ ฟิวส์ (Fuchs; & Fuchs. 2009: 41) กล่าวว่า อาร์ ที ไอ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่สนับสนุนความสำเร็จของนักเรียนทุกคน ผ่านการป้องกันความล้มเหลวทางการศึกษา โดยการให้ความช่วยเหลืออย่างเร่งด่วนและการตรวจสอบผลที่ชัดเจน อาร์ ที ไอ มีหลายระดับของการให้ความช่วยเหลือ ซึ่งการให้ความช่วยเหลือนั้นขึ้นอยู่กับคำตอบของนักเรียนโดยเน้นตัวเด็กเป็นศูนย์กลางการเรียนการสอนและการประเมินผล เป้าหมายสำคัญของ อาร์ ที ไอ คือการป้องกันความล้มเหลวทางวิชาการในระยะยาว

ทอร์เจเซน (Torgeson. 2009: 38) ให้นิยามว่า อาร์ ที ไอ คือ กระบวนการที่สามารถรับประกันความสำเร็จที่เป็นสากล เริ่มจากการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพสูงจากครูที่ผ่านการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง การเรียนการสอนที่มีการประเมินอย่างต่อเนื่องนำที่เหมาะสมและทันเวลา มีการคำนึงถึงความแตกต่างรายบุคคล หากพบว่ายังมีนักเรียนบางส่วนที่ไม่ประสบผลสำเร็จทางการเรียนก็จะได้รับการให้ความช่วยเหลืออย่างเป็นระบบ ซึ่งความเข้มข้นของความช่วยเหลือจะปรับไปตามระยะของอาร์ ที ไอ โดยจะคำนึงถึง ระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอน ขนาดของกลุ่มผู้เรียน สื่อ และกลยุทธ์ในการจัดการเรียนการสอน

จากนิยามต่างๆ สรุปได้ว่า อาร์ ที ไอ คือ กระบวนการให้ความช่วยเหลือและการประเมินการสอนไว้ด้วยกัน อาร์ ที ไอ เป็นการเข้าถึงการป้องกันความล้มเหลวทางการเรียนรวมทั้งปัญหาทางพฤติกรรมของผู้เรียน มีการผสมผสานการประเมินผล ติดตามผลและบันทึกความก้าวหน้าของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อนำเอาข้อมูลที่ได้จากการติดตาม ไปใช้ในการตัดสินใจให้บริการทางการศึกษา และช่วยในการตัดสินใจของครูผู้สอนว่าจะใช้วิธีใดในการสอนนักเรียนของตน ถึงจะก่อให้เกิดการเรียนรู้มากที่สุด หากผู้เรียนคนใดมีผลการเรียนดีขึ้นแสดงให้เห็นว่ามีการตอบสนองของนักเรียนต่อการสอนของครู ในทางตรงกันข้ามหากผลการเรียนดีขึ้นน้อยหรือไม่ดีขึ้น แสดงว่าไม่มีการตอบสนอง จุดประสงค์ของ อาร์ ที ไอ คือ การลดความเสี่ยงของการล้มเหลวของการศึกษาในระยะยาว ด้วยการตอบสนอง โดยให้ความช่วยเหลืออย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพต่อการเรียนรู้และลดปัญหาทางพฤติกรรมและให้แน่ใจว่าเหมาะสมกับนักเรียนคนที่อาจถูกระบุว่าเป็นผู้บกพร่องทางการเรียนรู้

รูปแบบของอาร์ ที ไอ



ภาพประกอบ 5 รูปแบบของอาร์ ที ไอ

ที่มา: ดัดแปลงมาจาก Connecticut's Framework for RTI. (2008: 12).

จากภาพประกอบ 5 ซึ่งเปรียบได้กับรูปปิระมิด เอกสารของกระทรวงศึกษาธิการของมลรัฐคอนเนคติกัต สหรัฐอเมริกา ที่ว่าด้วยการใช้การวิจัยทางวิทยาศาสตร์ เพื่อช่วยเหลือและพัฒนาการศึกษาสำหรับนักเรียนทุกคน (Connecticut State Department of Education. 2008: 12) อธิบายว่า ส่วนที่กว้างที่สุดคือระยะที่ 1 ของอาร์ ที ไอ และส่วนที่เล็กที่สุดคือระยะที่ 3 ทั้งสามระยะแสดงให้เห็นถึงระบบการศึกษาแบบผสมผสานซึ่งรวมเทคนิคการสอนที่พิสูจน์แล้วในทางวิทยาศาสตร์และการสอนแบบใช้งานวิจัยเป็นฐาน แม้ว่าจะได้รับการสนับสนุนอย่างกว้างขวางจากบุคลากรและผู้บริหารทางการศึกษาพิเศษ แต่ก็ไม่ควรจัดให้ อาร์ ที ไอ เป็นประตูสู่การศึกษาพิเศษ เมื่อการสอนถูกออกแบบเพื่อตอบสนองต่อความสามารถของผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นการสอนที่มีคุณภาพสูงซึ่งทำให้ผู้เรียนทุกคนเรียนได้ ทั้งยังป้องกันและช่วยเหลือเด็กที่มีปัญหาในการเรียนและปัญหาทางพฤติกรรม ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่มีความจำเป็นต้องได้รับบริการทางการศึกษาพิเศษ

3.2 ลักษณะเฉพาะของกระบวนการ อาร์ ที ไอ

กล่าวว่า อาร์ ที ไอ คือระบบที่รวมเอาลักษณะสำคัญของการประเมินและการสอนเข้าด้วยกัน มาจากพื้นฐานความเชื่อที่ว่า การประเมินที่มีประสิทธิภาพจะส่งผลให้ผู้สอนคัดเลือกวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนได้ และสามารถช่วยให้ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนประสบความสำเร็จทางการเรียนได้ ลักษณะเฉพาะที่สำคัญของอาร์ ที ไอ ประกอบด้วย

1. การสอนในชั้นเรียนที่มีคุณภาพสูง ผู้เรียนจะได้รับการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนปกติทั่วไปที่มีคุณภาพสูง ก่อนที่จะคัดเลือกว่าผู้เรียนคนใดควรได้รับความช่วยเหลือในระยะต่อไป โดยผู้สอนต้องแน่ใจว่าการสอนในห้องเรียนเป็นการสอนที่มีคุณภาพสูงสุด ซึ่งสามารถประเมินคุณภาพนั้นได้ โดยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียนห้องอื่นที่อยู่ในระดับชั้นเดียวกัน

2. การสอนบนฐานของการวิจัย คุณภาพของหลักสูตรและการสอนในชั้นเรียนทั่วไปมีความหลากหลาย ดังนั้นเพื่อให้มั่นใจว่าหลักสูตรและการสอนจะมีคุณภาพนั้นผู้สอนจะสอนอยู่บนพื้นฐานของการวิจัย มิเช่นนั้นจะไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าความล้มเหลวทางการศึกษาของผู้เรียนไม่ได้มาจากหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนที่ไม่มีประสิทธิภาพ

3. การจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน ผู้สอนจะมีบทบาทอย่างแท้จริงในการประเมิน โดยผู้สอนหรือนักการศึกษาที่เกี่ยวข้อง จะมีบทบาทในการออกแบบและทำการประเมินผู้เรียนอย่างละเอียดถี่ถ้วนมากกว่าที่จะขึ้นอยู่กับแบบทดสอบที่พัฒนามาจากภายนอก

4. การคัดกรองแบบสากล ผู้สอนและหรือผู้เกี่ยวข้องทางการศึกษาจะทำการเก็บข้อมูลทั้งในเรื่องของวิชาการและพฤติกรรม ข้อมูลเฉพาะเจาะจงที่จะใช้ในการตัดสินใจว่าผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้หรือไม่ ปัจจัยและข้อมูลต่างๆ จะถูกนำมาใช้พิจารณาอย่างรอบคอบ

5. การเฝ้าติดตามความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ตามรูปแบบของอาร์ ที ไอ คาดหวังว่าต้องมีการติดตามความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง โดยผู้สอนต้องมีความพร้อมอยู่เสมอในการใช้การประเมินในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้ทราบว่าผู้เรียนคนใดต้องได้รับความช่วยเหลือ โดยการประเมินนั้นที่อยู่บนพื้นฐานตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

6. การให้ความช่วยเหลือที่มีการวิจัยเป็นฐาน เมื่อการคัดกรองแบบสากล การเฝ้าติดตามความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างต่อเนื่องแสดงให้เห็นว่ามีผู้เรียนคนใดต้องได้รับความช่วยเหลือ ผู้เรียนคนนั้นจะได้รับความช่วยเหลือที่เหมาะสมทันที

7. การเฝ้าติดตามความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างต่อเนื่องในขณะที่ได้รับความช่วยเหลือในระยะต่าง มีการประเมินผล ติดตามผล และบันทึกความก้าวหน้าของผู้เรียนตลอดเวลา และนำข้อมูลนั้นไปใช้ในการประเมินผลทางการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

3.3 การนำกระบวนการอาร์ ที โอ ไปใช้

เจมส์ เฮล (James Hale, 2008) และกรมสามัญศึกษา รัฐคอนเนคติกัต ประเทศสหรัฐอเมริกา (Connecticut State Department of Education, 2008) อาร์ ที โอ เป็นกระบวนการสอนที่แบ่งได้ออกเป็น 3 ระยะ (Tier)

ระยะที่ 1 (Tier 1)

การจัดการเรียนการสอนในระยะนี้ เป็นการจัดการเรียนการสอนในบริบทของชั้นเรียนปกติทั่วไป เป็นการสอนทั้งชั้นที่เน้นเรื่องคุณภาพของบรรยากาศที่ช่วยเหลือให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในการอยู่ร่วมกันในสังคม โดยมีวิชาหลักๆ คือ ภาษาและคณิตศาสตร์ การจัดการเรียนการสอนในระยะนี้มีความสำคัญมากในระบบ อาร์ ที โอ เพราะหากการสอนขาดประสิทธิภาพ จะส่งผลให้มีจำนวนผู้เรียนที่ต้องการบริการทางการศึกษาพิเศษมากเกินไป ครูจึงต้องสอนให้สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้มากที่สุด หลักสูตรที่ใช้ควรจะพัฒนาศักยภาพสูงสุดของผู้เรียนและเมื่อครูสอนครบตามหลักสูตรก็มีการประเมินผล ซึ่งจากงานวิจัยในประเทศสหรัฐอเมริกาพบว่า จะมีผู้เรียนผ่านเกณฑ์การประเมินที่โรงเรียนตั้งไว้ประมาณ 80% ของนักเรียนทั้งหมด ส่วนประมาณ 20% ที่ไม่ผ่านการประเมินให้อยู่ในกลุ่มเสี่ยง ซึ่งอาจจะเป็นผู้ที่ล้มเหลวในการเรียนวิชานั้นๆ หน้าที่ของบุคลากรทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องคือ การดำเนินการค้นหาวิธีการช่วยเหลือในระยะต่อไป

การประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนในระยะที่ 1 นั้นควรใช้เครื่องมือในการประเมินที่สอดคล้องตามเนื้อหาที่ผู้เรียนได้เรียนที่และได้รับมาตรฐานการประเมิน มีความหลากหลายในการเลือกใช้สื่อ อุปกรณ์ในการประเมิน เช่น คอมพิวเตอร์ นอกจากนั้นควรมีการระบุผู้ที่จะทำการประเมิน ส่วนความถี่ในการประเมินนั้นขึ้นอยู่กับบริบทของโรงเรียนที่นำไปใช้ แต่ควรมีการประเมินใหญ่ในแต่ละภาคการศึกษาและการประเมินย่อยทุกสัปดาห์

ระยะที่ 2 (Tier 2)

นักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ในระยะที่ 1 ซึ่งมีประมาณร้อยละ 20 ของนักเรียนทั้งหมด การช่วยเหลือในระยะนี้เป็นลักษณะของการสอนแบบกลุ่มย่อยจำนวน 2-4 คน ซึ่งการจัดกลุ่มตามทักษะความสามารถ โดยการสอนจะเข้มข้นกว่าในระยะที่ 1 และมุ่งเน้นไปที่ทักษะที่ผู้เรียนไม่ผ่านการประเมิน การช่วยเหลือในระยะนี้มีระยะเวลาสั้นๆ ประมาณ 8-10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง ครั้งละ 30 นาทีขึ้นไป มีการติดตามและบันทึกความก้าวหน้าของนักเรียนทุกคนในกลุ่มนี้อย่างสม่ำเสมอ แม้ว่าจะได้รับความช่วยเหลือที่เข้มข้นในระยะนี้ แต่นักเรียนเหล่านั้นยังคงอยู่ในระบบการศึกษาปกติ หากแต่ได้รับการสอนเสริมในวิชาหลักที่ไม่ผ่านการประเมินในระยะที่ 1 ซึ่งอาจกล่าวได้ว่านักเรียนที่อยู่ในระยะที่ 2 จะได้รับบริการทางการศึกษาถึง 2 ระดับ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความร่วมมือระหว่างฝ่ายการศึกษาพิเศษและการศึกษาปกติ

สิ่งที่สำคัญคือ ครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เกี่ยวข้อง ต้องพิจารณาว่าผู้เรียนตอบสนองต่อการสอนหรือไม่ โดยการเฝ้าสังเกตพัฒนาการทางการเรียนรู้ของนักเรียนทุกคนที่อยู่ในกลุ่มอย่างใกล้ชิด กล่าวคือมีการตรวจสอบความก้าวหน้าและประเมินความก้าวหน้า 1-3 ครั้งต่อสัปดาห์ ตลอดการดำเนินการจัดการเรียนการสอนในระบายนี้อยู่ โดยสามารถทำการปรับเปลี่ยนวิธีสอน การนำเสนอ สื่อ และอุปกรณ์การสอนต่างๆ ได้ตามความเหมาะสม หากยังไม่เห็นความก้าวหน้า หรือนักเรียนไม่ตอบสนองต่อการสอน ครูจะต้องปรับเปลี่ยนสิ่งต่างๆ ที่ได้กล่าวมาแล้วในช่วงต้น จนกระทั่งนักเรียนตอบสนองต่อการสอน

ดังนั้นการสอนในระบายนี้อยู่ 2 ควรคำนึงถึงหลักการสอนต่างๆ เพื่อให้การสอนเกิดประสิทธิภาพสูงสุด ดังนี้

1. การจัดลำดับ เป็นการแยกทักษะใหญ่ออกเป็นทักษะย่อยหลายทักษะ โดยเรียงลำดับทักษะนั้นๆ และสอนตามลำดับ และสอนจากเนื้อหาที่ง่ายไปหายาก

2. การสอนซ้ำๆ เมื่อผู้เรียนผ่านทักษะที่สอนไปในข้อ 1 จึงเรียนทักษะต่อไป

3. การตั้งคำถาม โดยเน้นที่กระบวนการ ขั้นตอน ความเข้าใจในการที่จะได้มาซึ่ง

คำตอบ

4. การใช้เทคโนโลยีในการสอน

5. การสอนโดยมีการแนะนำและเตือนความจำอย่างสม่ำเสมอ

6. การสอนโดยใช้เทคนิคที่หลากหลาย เช่น การสอนตรง การสอนซ้ำ การให้แรงเสริม

เป็นต้น

หากผู้เรียนมีการตอบสนองกับการจัดการเรียนการสอนในระบายนี้อยู่ 2 แล้วไม่จำเป็นต้องได้รับการบริการทางการศึกษาในระบายนี้อยู่ต่อไป ผู้เรียนจะกลับสู่ระยะที่ 1 ตามเดิม ซึ่งเกณฑ์การประเมินที่ใช้สังเกตพัฒนาการของผู้เรียนในขั้นตอนนี้ จะต้องมุ่งไปที่ทักษะใดทักษะหนึ่งเท่านั้น ต้องทำได้อย่างสะดวก รวดเร็วและใช้ได้จริง ส่วนในการวิเคราะห์ข้อมูลและการตัดสินใจ ควรได้รับความร่วมมือจากหลายฝ่าย หากตัดสินใจถูกต้องและดำเนินการด้วยความเที่ยงตรงแล้ว นักเรียนส่วนใหญ่จะผ่านเกณฑ์การประเมินในระบายนี้อยู่ 2 และกลับเข้าสู่ระยะที่ 1 หากนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน แม้ว่ามีความก้าวหน้าทางการเรียน นักเรียนจะต้องได้รับการบริการทางการศึกษาในระบายนี้อยู่ต่อไป แต่หากนักเรียนไม่มีความก้าวหน้าในการเรียน คือไม่มีการตอบสนองต่อการสอน นักเรียนจะเข้าสู่ระยะที่ 3 เพื่อรับบริการทางการศึกษาที่มีความเข้มข้นเพิ่มมากขึ้นต่อไป

ระยะที่ 3 (Tier 3)

นักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ในระบายนี้อยู่ 2 คือผู้ที่ไม่มีการตอบสนองต่อการสอน นั่นคือผู้ที่ต้องได้รับการบริการทางการศึกษาพิเศษในระบายนี้อยู่ 3 ซึ่งการสอนในระบายนี้อยู่เป็นการสอนรายบุคคลและไม่ใช้การสอนเพื่อป้องกันความล้มเหลวทางการเรียนอีกต่อไป

ความแตกต่างสำคัญของการสอนในระยะที่ 2 และ ระยะที่ 3 คือความเข้มข้น ความใกล้ชิด ระยะเวลาการสอนที่นานขึ้น ความถี่ในการสังเกตพัฒนาการในเรื่องที่เรียนที่มากขึ้น การสอนแบบตัวต่อตัวจะต้องใช้แผนการศึกษาเป็นรายบุคคล มีการออกแบบการสอนที่มีวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนมีทักษะทางวิชาหลักนั้น โดยวัดจากผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้น มีทักษะเพียงพอในการเรียนต่อในระดับชั้นที่สูงขึ้น ผู้เรียนในระยะที่ 3 มักเป็นผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนด้านใดด้านหนึ่งซึ่งต้องได้รับความช่วยเหลืออย่างเข้มข้นมาก

การศึกษาพิเศษในระยะที่ 3 หมายถึง การศึกษาที่ออกแบบให้สอดคล้องกับความต้องการและความสามารถเฉพาะของผู้เรียนเป็นรายบุคคล การศึกษาลักษณะนี้เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ต่อยอดขึ้นไปเรื่อยๆ ตลอดระยะเวลาที่ผู้เรียนศึกษาอยู่ในสถานศึกษา เป็นการสอนที่จัดผู้เรียนเป็นหลัก จัดหลักสูตร วิธีสอน เนื้อหา ให้สอดคล้องกับผู้เรียน มิได้จัดผู้เรียนให้สอดคล้องกับหลักสูตร

หลักการในการให้บริการในระยะที่ 3

1. การให้บริการควรมีการเก็บข้อมูลควบคู่กันไปหรือทำการวิจัย
2. ความถี่ในการให้บริการ ให้บริการช่วยเหลือทุกวัน วันละอย่างน้อย 30 นาที เป็นเวลา 9-12 สัปดาห์
3. สอนเป็นรายบุคคล ครู 1 คน ต่อผู้เรียน 1 คน หากผู้เรียนมีปัญหาล้ำกันอาจเป็นครู 1 คนต่อผู้เรียนไม่เกิน 3 คน
4. มีการทำแผนการจัดการศึกษารายบุคคล (IEP)
5. มีการบันทึกความก้าวหน้าของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ
6. หากผู้เรียนมีความสามารถเท่ากับเกณฑ์ปกติให้กลับไปเรียนในห้องปกติและหยุดให้บริการทางการศึกษาพิเศษ
7. ผู้เรียนที่กลับไปเรียนในห้องปกติแล้วหากมีปัญหาอาจกลับเข้ามารับบริการในระยะที่ 3 อีก
8. ใช้เทคนิคการสอนทางการศึกษาพิเศษ เพื่อให้สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของผู้เรียนแต่ละคน (ผดุง อารยะวิญญู, 2554)

3.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ อาร์ ที ไอ

Melinda S. Bridges (2009: Abstract) ศึกษาเรื่องการใช้แบบคัดกรองแบบไดนามิกในการคัดกรองการตระหนักรู้ระบบหน่วยเสียง (Phonological Awareness) เพื่อค้นหาเด็กปฐมวัยที่มีความเสี่ยงร่วมกับกระบวนการช่วยเหลือแบบอาร์ ที ไอ ของเด็กปฐมวัย จำนวน 251 คน จาก 4 โรงเรียนในตอนกลางของเขตตะวันตก ผลการศึกษาพบว่า การใช้แบบคัดกรองแบบไดนามิกในการคัดกรองการตระหนักรู้ระบบหน่วยเสียง (Phonological Awareness) ร่วมกับกระบวนการช่วยเหลือแบบอาร์ ที ไอ สามารถค้นหาเด็กปฐมวัยที่มีความเสี่ยงได้เป็นอย่างดีมีประสิทธิภาพ เพื่อการช่วยเหลือเด็กปฐมวัยที่มีความเสี่ยงต่อไป

4. โฟนิคส์

4.1 ความหมายของโฟนิคส์

ความหมายของโฟนิคส์นั้นกล่าวถึงใน 2 ลักษณะ คือ ความหมายในด้านองค์ความรู้โฟนิคส์ และความหมายในด้านการจัดการเรียนการสอน

สถาบันแห่งชาติเพื่อสุขภาพเด็ก และการพัฒนามนุษย์ (National Institute for Child Health and Human Development, 2000) ได้ให้ความหมายของโฟนิคส์ว่าคือ ความรู้เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับตัวอักษร

คันทิงแฮม และคันทิงแฮม (Cunningham; & Cunningham, 2002) กล่าวว่า โฟนิคส์คือ ความเข้าใจว่าตัวอักษรแต่ละตัวสามารถแทนเสียงแต่ละเสียง ตัวอักษรและ เสียงเหล่านั้นเมื่อนำมารวมกันจะเกิดเป็นคำ

เอลดเรจ (Eldredge, 2002) กล่าวว่า โฟนิคส์หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียง ความรู้นี้ช่วยให้นักเรียนสามารถเห็นว่าเสียงพูดและตัวอักษรมีความเกี่ยวข้องกันอย่างไร

เมสมอร์ และกริฟฟิธ (Mesmer; & Griffith, 2005) กล่าวว่า โฟนิคส์คือกระบวนการสอนให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรในภาษาเขียน และหน่วยเสียงในภาษาพูด ซึ่งเป็นการสอนนักเรียนให้ใช้ความสัมพันธ์นี้เพื่อที่ตนเองจะเป็นผู้อ่านที่ประสบความสำเร็จ

ฮิวจ์ (Hughes, 1972: 2) และบราวเน (Browne, 1996: 27) กล่าวสอดคล้องกันว่าโฟนิคส์คือ วิธีการสอนอ่านที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษร โดยเน้นให้เด็กเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างรูปร่างของตัวอักษรกับเสียงของตัวอักษร

สปาลฟอร์ด และกรอสเซอร์ (Spafford; & Grosser, 2005: 104) กล่าวว่า โฟนิคส์ คือ การสอนให้ผู้อ่านเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างรูปกับเสียง เพื่อนำความเชื่อมโยงนั้นไปใช้ในการอ่านถอดรหัสคำ และการสะกดคำ

จากเอกสารสำหรับผู้ปกครองที่จัดทำโดยแผนการศึกษาของประเทศอังกฤษ (Department of Education, 2013) ได้อธิบายว่า โฟนิคส์ คือ วิธีการสอนอ่าน ซึ่งจะช่วยให้เด็กมีทักษะทางการอ่านและสามารถอ่านได้อย่างรวดเร็ว โฟนิคส์คือ กิจกรรมการเรียนการสอนที่สอนเด็กให้รู้จักความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับตัวอักษร แยกแยะเสียงที่เกิดจากการผสมผสานของตัวอักษรและประสมหน่วยเสียงเพื่อออกเสียงเป็นคำ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นความรู้ที่เด็กจำเป็นต้องใช้ในการถอดรหัสคำ (decode) โดยเฉพาะคำใหม่ๆ ที่เด็กไม่รู้จัก การสอนวิธีนี้เป็นขั้นที่สำคัญอย่างยิ่งในการเรียนเพื่อการอ่านที่แท้จริง

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า โฟนิคส์ คือ

ก. ความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียง การเข้าใจว่าตัวอักษรแต่ละตัวสามารถแทนเสียงแต่ละเสียง ตัวอักษรและเสียงเหล่านั้นเมื่อนำมารวมกันจะเกิดเป็นคำ ความรู้นี้ช่วยให้นักเรียนสามารถเห็นว่าเสียงพูดและตัวอักษรมีความเกี่ยวข้องกันอย่างไร

ข. การจัดการเรียนสอนให้นักเรียนได้วิเคราะห์เสียงกับตัวอักษร เข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างเสียงในภาษาพูดกับตัวอักษร เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเชื่อมโยงรูปแบบคำพูดกับรูปแบบคำเขียน หรือการสะกดคำได้ ความรู้ความเข้าใจดังกล่าว ทำให้ผู้เรียนสามารถถอดรหัสตัวอักษรที่เห็นออกมาเป็นคำ และอ่านได้อย่างถูกต้องเพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถเข้าใจว่าการอ่านเกิดจากความสัมพันธ์อย่างเป็นระบบระหว่างตัวอักษรและเสียงพูด ซึ่งช่วยให้นักเรียนรู้จักคำต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง และเป็นไปโดยอัตโนมัติ และสามารถถอดรหัสคำที่ไม่คุ้นเคยได้

4.2 ความสำคัญของโฟนิคส์

การที่นักเรียนไม่สามารถสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษร ก่อให้เกิดปัญหาการอ่านแก่นักเรียน ความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงนั้นมีความสัมพันธ์กับความตระหนักและรับรู้หน่วยเสียง หมายความว่า นักเรียนมีความสามารถในการเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงนั้น นักเรียนจะต้องมีความเข้าใจก่อนว่าคำในภาษาพูดสามารถถูกแยกออกเป็นหน่วยเสียงเล็กๆ ได้ และสามารถเข้าใจว่าหน่วยเสียงเล็กๆ สามารถนำมารวมกันเป็นคำที่มีความหมายได้ การสอนให้นักเรียนมีพัฒนาการในความตระหนักและรับรู้หน่วยเสียง จะเห็นในช่วงที่นักเรียนอยู่ในชั้นอนุบาลและชั้นประถมปีที่ 1 และสอนวิธีโฟนิคส์อาจเริ่มในชั้นอนุบาล แต่ส่วนใหญ่จะเริ่มสอนในชั้นประถมปีที่ 1 และปีที่ 2 (Slavin, 2003)

มีการวิจัยมากมายที่แสดงให้เห็นว่าการที่นักเรียนมีความรู้ในการอ่านโดยใช้วิธีโฟนิคส์มีความสัมพันธ์ในการพัฒนาทักษะเบื้องต้นในการอ่าน ความรู้นี้มีผลกระทบต่อความสามารถในการถอดรหัสคำด้วย (Starnovich, 1986) และการที่นักเรียนมีความบกพร่องในการถอดรหัสคำ ก่อให้เกิดการอ่านที่ช้าและไม่สามารถถอดรหัสคำที่ไม่คุ้นเคย (Calfée; & Drum, 1986) ซึ่งปัญหาเหล่านี้มีความสัมพันธ์โดยตรงกับการที่นักเรียนขาดความรู้เกี่ยวกับการอ่านโดยวิธีโฟนิคส์

แอรี (Ehri, 1992) พบว่า นักเรียนไม่สามารถใช้วิธีการเปรียบเทียบคำใหม่ได้จนกระทั่งนักเรียนเหล่านี้มีความรู้โฟนิคส์ที่เพียงพอ ดังนั้นความรู้โฟนิคส์ จึงเป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มพูนความสามารถในการรู้จักคำ ความรู้โฟนิคส์ที่มีผลต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ

4.3 การสอนอ่านโดยวิธีโฟนิคส์ (Phonics Instruction)

วิธีต่างๆ ที่ครูใช้ในการสอนอ่านโดยวิธีโฟนิคส์ มีมากมายหลายวิธี วิธีบางวิธีอาจมีประสิทธิภาพกว่าวิธีหนึ่ง

1. Explicit หรือ Synthetic Phonics คือ การสอนให้เด็กรู้จักเสียงที่แทนด้วยตัวอักษร ทีละเสียง ตัวอย่างเช่น ครูสอนให้เด็กรู้จักตัวอักษร m ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ หรือเป็นตัวแทนเสียง /m/ ในคำว่า man (Beck; & Juel, 1992: 112; citing Anderson; et al. 1985: 42) การสอนโฟนิคส์รูปแบบนี้เป็นการสอนที่ชี้ให้เด็กมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างรูปตัวอักษรกับเสียงอย่างชัดเจน โดยครูสอนแยกเสียงทีละหน่วยเสียง หลังจากนั้นจึงสอนกระบวนการนำเสียงเหล่านั้นมาประสมให้เป็นพยางค์หรือคำ และอ่านออกเสียง(Beck; & Juel, 1992: 112 - 114) ครูผู้สอนแสดงให้เห็นตั้งแต่พื้นฐานเบื้องต้นของการประสมหน่วยเสียงให้เป็นคำ เช่น c ออกเสียง /k/ , a ออกเสียง/a/ และ t ออกเสียง /t/ เมื่อประสมหน่วยเสียงจะอ่านออกเสียงว่า “cat” (วันเพ็ญ เดียวสมคิด. 2551: 22; อ้างอิงจาก Vacca; et al. 1995: 50-51) ส่วน แอลเดรดจ์ (Eldredge 2005: 43-45) กล่าวว่า การสอนโฟนิคส์รูปแบบนี้ เป็นการสอนให้เด็กรู้จักเสียงที่มีตัวอักษรเป็นตัวแทนเสียง เด็กต้องเข้าใจความสัมพันธ์ ระหว่างเสียงกับรูป และรู้จักหน่วยเสียงแต่ละเสียง รวมทั้งการประสมหน่วยเสียงหรือสะกดตัวอักษรให้เกิดเป็นคำรูปแบบต่างๆ การสอนรูปแบบนี้ เด็กจำเป็นต้องมีความรู้เรื่องตัวอักษรก่อน ซึ่งการสอนโฟนิคส์จะให้ประโยชน์สูงสุดแก่เด็กคือ วิธีสอนแบบ Explicit Approaches เพราะการสอนโดยเน้นให้ผู้เรียนรู้จักหน่วยเสียงทุกๆ ลำดับที่เรียงขึ้นเป็นคำและการเรียงลำดับของตัวอักษรที่ปรากฏในคำ เป็นการสอนโดยให้เด็กรู้จักแยกหน่วยเสียงในคำ และการเชื่อมโยงหน่วยเสียงกับตัวอักษร หรือกลุ่ม ตัวอักษรที่เป็นตัวแทนของหน่วยเสียง โดยเด็กสามารถนำความรู้เรื่องหน่วยเสียง การแยกหน่วยเสียง และการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับตัวอักษร เพื่อประสมให้เกิดเป็นคำและอ่านออกเสียงได้

2. Implicit หรือ Analytic Phonics คือ การสอนอ่านคำโดยให้เด็กเห็นคำทั้งคำโดยไม่มีการสอนแยกเสียงที่ประกอบเป็นคำนั้นออกจากกัน ทีละเสียง (จิรนนท์ เมฆวงษ์ . 2547: 15; อ้างอิงจาก Hempenstal. 2002) โฟนิคส์รูปแบบนี้เป็นวิธีการที่ไม่ได้สอนความสัมพันธ์ระหว่างรูปกับเสียงแก่เด็กโดยตรง และไม่ได้ให้เด็กเรียนออกเสียงของตัวอักษรทีละเสียง แต่เป็นวิธีการที่让孩子วิเคราะห์ จำแนก แยกแยะ และสรุปความรู้เกี่ยวกับเรื่องการแทนเสียงของตัวอักษรด้วยตนเองการให้เด็กอ่านคำในเรื่องสั้นๆ หรือรายการคำที่มีรูปแบบการสะกดคำตามเสียง (Spelling - Sound Patterns) ที่มีลักษณะคล้ายกันหลายๆ คำ จนเด็กสามารถสร้างข้อสรุปได้เอง เช่น ครูอ่านออกเสียงพร้อมทั้งชี้คำที่อ่านได้แก่ man, make และmother จากการเชื่อมโยงเสียงที่ได้ยินกับเสียงที่เคยได้ฟังมาก่อน และการมองเห็นคำที่ประกอบด้วยตัวอักษร เด็กจะสรุปได้ว่า เสียง/m/ แทนด้วยตัวอักษร m จากตัวอย่างข้างต้น หากเด็กที่รู้จักคำ และเคยได้ยินเสียงคำว่า man และmake ที่เคยเรียนรู้อยู่แล้วว่าตัวอักษร m ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แทนเสียง /m/ เด็กจะนำความรู้ที่เคยเรียนจากคำที่ขึ้นต้นด้วย m ไปใช้อ่านคำใหม่ได้ เด็กจะแยกแยะเสียงของคำพูด และนำเสียงมาเชื่อมโยงกับตัวอักษรที่เห็น (Beck; & Juel. 1992: 112)

ส่วน แอลดเรจ (Eldredge. 2005: 44-45) กล่าวว่า การสอนโฟนิกส์รูปแบบ Implicit Phonics เป็นการสอนโดยเน้นความหมายและใช้บริบทของคำเป็นตัวชี้แนะ การสอนรูปแบบนี้จึงให้เด็กเห็นเป็นคำและจำคำทั้งคำ โดยใช้คำที่มีการสะกดรูปแบบเหมือนกัน และให้เด็กเห็นบ่อยๆ จนสามารถวิเคราะห์ส่วนประกอบของคำ และเชื่อมโยงเสียงกับตัวอักษรหรือกลุ่มตัวอักษรที่เห็น เด็กจะคาดเดาคำที่ไม่รู้จักโดยอาศัยบริบทของคำ หลักสำคัญของการถอดรหัสในรูปแบบนี้จะให้เด็กวิเคราะห์บริบทของคำ ซึ่งรัคเดล (Ruddell. 2001: 192) กล่าวว่า การสอนให้เด็กรู้จักเสียงที่แทนด้วยตัวอักษร ไม่จำเป็นต้องสอนแยกเสียงทีละหน่วยเสียง แต่สามารถใช้บริบทของคำ เช่น การสอนให้เด็กรู้จักรูปและเสียง /b/ โดยให้เด็กอ่านประโยคต่อไปนี้ The small boy hit the ball with the big bat. วิธีนี้เด็กจะเห็นคำทั้งคำและคาดเดาจากความหมายของคำที่ปรากฏในประโยค

3. Analogy-based phonics เด็กเรียนรู้การใช้ส่วนหนึ่งของ word families ที่ตนเองรู้จักเพื่อช่วยในการอ่านคำที่ไม่รู้จักคุ้นเคยแต่มี similar parts.

4. Onset and Rimes Phonics ในการสอนการอ่านโดยวิธีโฟนิกส์ในระดับเบื้องต้น ครูสอนสระโดยสอนเป็นส่วนหนึ่งของเสียงสัมผัสท้ายคำ เนื่องจากสระที่ปรากฏอยู่ในเสียงสัมผัสกับคำ จะมีการออกเสียงที่แน่นอนกว่าการสอนสระที่ปรากฏอยู่โดดเดี่ยว เช่น ตัวอักษร a จะสามารถแทนเสียงมากกว่า 12 เสียง แต่ถ้า a ปรากฏอยู่ใน rime แล้ว ผู้เรียนสามารถคาดเดาเสียง a ได้ง่าย เช่น -at, -an, -ap, -ain, -ay และ -ate เป็นต้น เนื่องจากเสียงสัมผัสท้ายคำเป็นสิ่งที่นักเรียนคาดเดาได้ง่าย บทเรียนโฟนิกส์จะใช้เสียงสัมผัสท้ายคำเป็นหลักสำคัญในการสอนอ่าน

บทสรุปจากคณะกรรมการการอ่านแห่งชาติของสหรัฐอเมริกา (National Reading Panel. 2000) ในหัวข้อวิธีโฟนิกส์โดยมีข้อสรุปดังนี้

1. การสอนอ่านโดยวิธีโฟนิกส์อย่างเป็นระบบช่วยส่งเสริมการอ่านให้กับนักเรียนมากกว่าโปรแกรมการสอนอ่านชนิดอื่นที่ไม่เป็นระบบหรือไม่ใช้วิธีโฟนิกส์
2. การสอนอ่านวิธีโฟนิกส์อย่างเป็นระบบมีหลายวิธีและมีประสิทธิภาพกว่าวิธีการสอนอ่านโดยไม่ใช้วิธีโฟนิกส์
3. การสอนอ่านโดยวิธีโฟนิกส์อย่างเป็นระบบมีประสิทธิภาพต่อเมื่อนำไปสอนกับนักเรียนกลุ่มเล็ก
4. การสอนอ่านโดยวิธีโฟนิกส์อย่างเป็นระบบ มีผลต่อพัฒนาการทางการอ่านเมื่อครูสอนในระดับอนุบาล 3 หรือในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
5. การสอนอ่านโดยวิธีโฟนิกส์อย่างเป็นระบบ มีประสิทธิภาพมากกว่า การสอนอ่านโดยไม่ใช้วิธีโฟนิกส์ ในการช่วยป้องกันภาวะการอ่านบกพร่องในนักเรียนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงและช่วยในการแก้ไขปัญหาในการอ่านแก่นักเรียนที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง

6. การพัฒนาทักษะในการอ่านคำและการพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจ เกิดจากการสอนอ่านโดยใช้วิธีโฟนิคส์อย่างเป็นระบบ เมื่อเปรียบเทียบกับการสอนอ่านโดยไม่ใช้วิธีโฟนิคส์ตั้งแต่การสอนให้แก่เด็กเรียนในวัยอนุบาลจนถึงนักเรียนในระดับวัยรุ่น

7. การสอนอ่านโดยวิธีโฟนิคส์อย่างเป็นระบบมีประโยชน์กับนักเรียนในทุกสังคมและทุกฐานะ

8. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้วิธีโฟนิคส์อย่างเป็นระบบ มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่สอนอ่านโดยไม่ใช้วิธีโฟนิคส์ หรือสอนอ่านอย่างไม่เป็นระบบ ซึ่งรวมถึงการสอนภาษาแบบองค์รวม (Whole Language Approach) วิธีการสอนอ่านเบื้องต้น (Basal Reading Approach)

9. การสอนอ่านโดยวิธีโฟนิคส์อย่างเป็นระบบ ช่วยพัฒนาการอ่านในนักเรียนให้เห็นได้อย่างชัดเจนต่อเมื่อได้ทำการทดลองสอนในรูปแบบที่มีการควบคุมอย่างเข้มงวดเท่านั้น

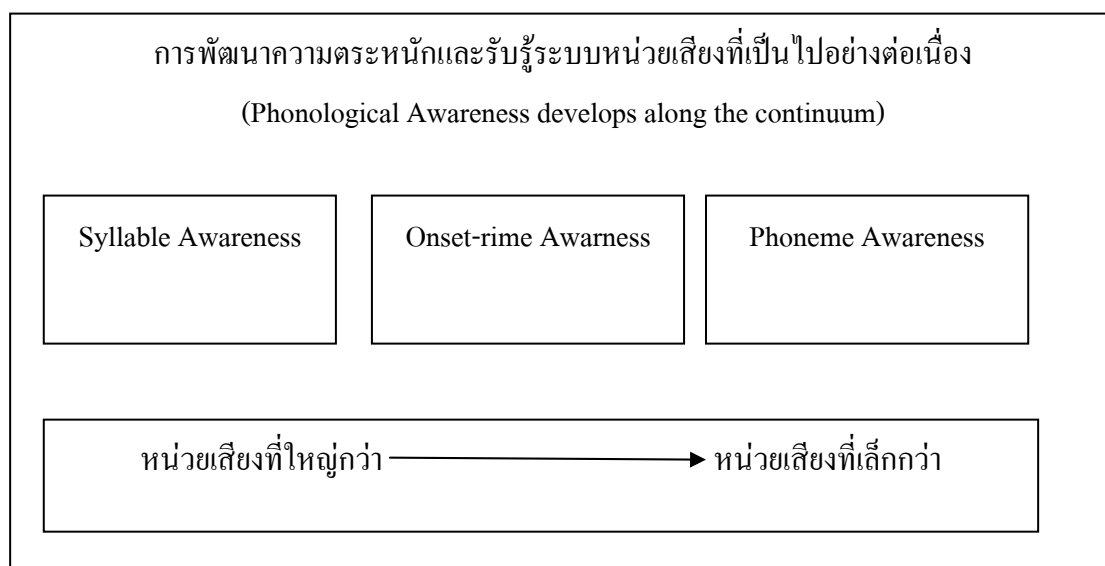
10. การสอนอ่านโดยวิธีโฟนิคส์อย่างเป็นระบบ ต้องนำไปบูรณาการกับการสอนอ่านด้วยวิธีอื่นเพื่อสร้างโปรแกรมการอ่านที่ความสมดุล ดังนั้น การสอนอ่านโดยวิธีโฟนิคส์ไม่ใช่เป็นโปรแกรมการสอนอ่านโดยเบ็ดเสร็จเพียงวิธีเดียว

4.4 โฟนิคส์กับการตระหนักรู้ระบบหน่วยเสียง (Phonological Awareness)

ความตระหนักรู้ระบบหน่วยเสียง คือความสามารถในการตระหนักรู้และรับรู้โครงสร้างของหน่วยเสียง (Phonological Structure) ในภาษาพูด (Gillon, 2004)

นักเรียนที่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการตระหนักรู้ระบบหน่วยเสียง จะมีความเข้าใจในเรื่องโครงสร้างพื้นฐานทางภาษา คือความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษร (phonics) การถอดรหัสคำ (decoding) และการใส่รหัสคำ (encoding) ส่วนนักเรียนที่มีความยากลำบากในเรื่องของการตระหนักรู้และรับรู้ระบบหน่วยเสียงนั้น ยังคงมีความสามารถในการเรียนรู้เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรได้แต่ก็ยังคงมีปัญหาในการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้เพื่อการอ่านและการเขียน นักเรียนที่บกพร่องทางการอ่านจะไม่ค่อยตระหนักถึงโครงสร้างของเสียงในภาษาพูด ว่าคำนั้นประกอบด้วยเสียงใดบ้าง เช่น ถ้าถามนักเรียนผู้นั้นว่าคำ “sad” มีเสียงอะไรนำหน้า นักเรียนผู้นั้นอาจจะไม่สามารถตอบได้ว่าเสียงที่นำหน้าคือเสียง /s/ (Fitzpatrick, 1997)

บ่อยครั้งที่ความตระหนักรู้ระบบหน่วยเสียงรู้จักในรูปของหน่วยเสียงที่ใหญ่ขึ้น เช่น การตระหนักรู้พยางค์ (Syllable Awareness) การตระหนักรู้เสียงต้นและเสียงสัมผัสท้ายคำ (Onset - Rime Awareness) ซึ่งแสดงให้เห็นถึงระดับของความตระหนักรู้ระบบหน่วยเสียงเนื่องจากการวิเคราะห์คำ สามารถแบ่งออกเป็นระดับพยางค์ระดับเสียงต้นและเสียงสัมผัสท้ายคำและระดับหน่วยเสียง เช่นเดียวกับความตระหนักรู้หน่วยเสียงสามารถวิเคราะห์ในระดับของการตระหนักรู้พยางค์การตระหนักรู้เสียงสัมผัสท้ายคำและการตระหนักรู้หน่วยเสียงสมาคมการอ่านนานาชาติ (International Reading Association, 1998)



ภาพประกอบ 6 แสดงการพัฒนาความตระหนักและรับรู้ระบบหน่วยเสียง

ที่มา: Gail Gillon. (2008: Onlin).

4.5 วิธีโฟกัสกับความตระหนักและรับรู้หน่วยเสียง (Phonemic Awareness)

ความตระหนักและรับรู้ในหน่วยเสียง คือความสามารถในการจัดการกับหน่วยเสียงในแต่ละคำ รู้ว่ามีเสียงที่ละเสียง(หน่วยเสียง)ที่เรียงต่อกัน และสามารถแบ่งแยกคำออกเป็นหน่วยเสียงที่อยู่ในคำได้ รวมทั้งสามารถประสมเสียงนั้นๆ เพื่ออ่านเป็นคำได้ เช่น เมื่อได้ยินเสียง /d/ /o/ /g/ สามารถบอกได้ว่าคำนั้นคือ dog หรือเมื่อได้ยินคำว่า cat ต้องสามารถแบ่งคำออกเป็นหน่วยเสียง /c/ /a/ /t/ เพื่อการสะกดคำ ดังนั้นเราจึงสามารถบอกได้ว่า ความตระหนักและรับรู้หน่วยเสียง (Phonemic Awareness) และความรู้ความเข้าใจเรื่องตัวอักษรเป็นสองสิ่งที่สามารถบ่งบอกที่ดีที่สุดของความสำเร็จในการอ่าน (Ericson; & Juliebo. 1998, Griffith; et al. 1992, Share; et al. 1984) ซึ่งสอดคล้องกับฮูเวอร์ (Hoover. 2002) ที่กล่าวว่า สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในเรื่องความตระหนักและรับรู้หน่วยเสียงนั้น แม้ว่าจะสามารถบอกได้ว่าตัวอักษรนั้นสัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องกับภาษาพูด แต่หากความรู้ความเข้าใจในเรื่องความตระหนักและรับรู้หน่วยเสียง แต่ก็ไม่สามารถอธิบายถึงได้ว่าความสัมพันธ์นั้นได้

ฟิตซ์แพททริก (Fitzpatrick. 1997) สรุปว่า การรับรู้เสียงคือ ความสามารถในการฟังภายในคำ ซึ่งก็หมายความว่า ความสามารถในการตระหนักและรับรู้โครงสร้างของหน่วยเสียงในภาษาพูด คำนิยามต่างๆ ในเรื่องของความตระหนักและรับรู้หน่วยเสียงเริ่มมีมากขึ้นในปี ค.ศ. 1990 ในขณะที่นักวิจัยได้พยายามที่จะศึกษาการพัฒนาเรื่องพัฒนาการทางภาษาโดยแรกเริ่มรวมทั้งภาวะบกพร่องด้านการอ่าน

เอรี นูน วิลโลส์ และ สชูสเตอร์ (Ehri, Nunes, Willows; & Schuster. 2001) ได้อธิบายความตระหนักและรับรู้หน่วยเสียงว่า คือความเข้าใจเกี่ยวกับการได้ยินคำในภาษาพูด ผู้เรียนที่มีความตระหนักและรับรู้หน่วยเสียง จะสามารถวิเคราะห์คำเป็นระดับหน่วยเสียงแต่ละเสียง โดยอาจแยกคำที่ได้ยินในภาษาพูดออกเป็นหน่วยเสียงเล็กๆ และสามารถนำเข้ามารวมกันเป็นคำที่มีความหมาย ซึ่งหน่วยเสียง (Phoneme) คือหน่วยเสียงที่เล็กที่สุดของคำในภาษาพูด และในภาษาอังกฤษมีหน่วยเสียงทั้งหมด 41 เสียง

แอลเดรจ (Eldredge. 2005: 30) สรุปว่า การตระหนักและรับรู้หน่วยเสียง คือ การเข้าใจธรรมชาติของภาษาพูด โดยบอกได้ว่า คำประกอบด้วยเสียงทีละเสียง(หน่วยเสียง) ที่เรียงต่อกันและสามารถแบ่งแยกหน่วยเสียงที่อยู่ในคำได้ หากเด็กมีความสามารถตามที่กล่าวข้างต้น เด็กมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จในการอ่าน เนื่องจากความตระหนักและรับรู้หน่วยเสียง สร้างความสามารถในการถอดรหัสหน่วยเสียง (Phonemic Discovery) ซึ่งเป็นความสามารถในการเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษร และมีความสามารถในการนำเสียงเหล่านี้เข้ามารวมกัน ซึ่งตรงกันข้ามกับความสามารถในการสะกดคำ ซึ่งเป็นความสามารถในการรับรู้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษร และเป็นการสามารถในการบอกถึงการเรียง ลำดับของเสียงในคำ

เชวิทซ์ (Shaywitz. 2003) กล่าวว่า ผู้ที่จะอ่านหนังสือได้ต้องมีความสามารถในการได้ยินเสียงต้นของคำ และสามารถจำและบอกได้เมื่อเจอคำอื่นๆ ที่มีเสียงขึ้นต้นเสียงเดียวกัน สามารถแยกเสียงต้นและเสียงท้ายของคำได้ สามารถนำหน่วยเสียงมาประสมคำได้ และแบ่งคำออกเป็นหน่วยเสียงได้

ความตระหนักและรับรู้หน่วยเสียง เป็นปัจจัยให้นักเรียนมีความสามารถในการถอดรหัสเสียงและนำไปสู่ความสามารถในการสะกดคำ เนื่องจากนักเรียนต้องมีความตระหนักว่าในคำหนึ่งคำประกอบด้วยเสียงต่างๆ ที่ใช้ตัวอักษรแทนเสียงเหล่านั้นได้ ดังนั้นถ้านักเรียนไม่มีความตระหนักและรับรู้หน่วยเสียง นักเรียนจะไม่สามารถเรียนเสียงของตัวอักษรและไม่เข้าใจคำที่อ่าน ความสามารถในการถอดรหัสหน่วยเสียงได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่วนั้นเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากการเรียนรู้การอ่านนั้นนักเรียนต้องพบกับคำที่ไม่คุ้นเคยมากมายในหนังสือเรียนหรือตำราอื่นๆ คำใหม่ๆ เหล่านี้อาจจะเป็นที่คุ้นเคยในภาษาพูดของนักเรียน แต่นักเรียนอาจจะไม่คุ้นเคยกับตัวอักษรและวิธีการสะกดคำเหล่านี้ ดังนั้นนักเรียนต้องเรียนรู้จักความสัมพันธ์ที่เป็นระบบระหว่างเสียงในภาษาพูดและตัวอักษรในหนังสือ ถ้านักเรียนขาดความสามารถดังกล่าว นักเรียนเหล่านี้จะไม่สามารถอ่านได้ถูกต้อง (ศิริพันธ์ ศรีวันยังค์. 2554)

มีการศึกษาวิจัยมากมายในเรื่องความตระหนักและรับรู้หน่วยเสียง ที่ชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างความตระหนักและรับรู้หน่วยเสียงกับความสามารถทางการอ่าน

สมิธ (Smith. 1995) กล่าวว่า มีงานวิจัยมากมายในช่วงปี 1980 และ 1990 ที่แสดงอย่างชัดเจนว่านักเรียน ซึ่งศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความตระหนักและรับรู้ระบบหน่วยเสียง และมีความตระหนัก และรับรู้หน่วยเสียงจะมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ไม่มีความสามารถเหล่านี้

ทอร์เจเซน (Torgesen, 1998) กล่าวว่า ความตระหนัก และรับรู้ระบบหน่วยเสียงเป็นตัวบ่งชี้ที่ดีที่สุดถึงความสามารถในการอ่าน สาเหตุส่วนใหญ่ของความยากลำบากในการอ่านคำ คือการที่นักเรียนไม่มีความสามารถในการประมวลหน่วยเสียง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของการอ่านคำไม่ได้ เพราะขาดการรับรู้ระบบหน่วยเสียง

นอกจากนี้ยังมี รายงานในปี ค.ศ.2000 ของคณะกรรมการการอ่านแห่งชาติประเทศสหรัฐอเมริกา (National Reading Panel, 2000) นิยามความตระหนักและรับรู้หน่วยเสียงว่าเป็นความสามารถในการรับรู้หน่วยเสียงในภาษาพูด นอกจากนี้ยังรายงานผลการศึกษาจากการสรุปวิเคราะห์เชิงปริมาณ ที่แสดงให้เห็นว่าการสอนนักเรียนให้มีความ สามารถ ในการตระหนักและรับรู้หน่วยเสียง จะสามารถเพิ่มในการอ่านได้และกล่าวว่าความสามารถนี้สามารถสอนโดยตรงให้กับนักเรียนที่ขาดทักษะเหล่านี้ เมื่อนักเรียนเหล่านี้อยู่ในระดับชั้นอนุบาลหรือชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งสอดคล้องกับเอรีและโรเบิร์ต (Ehri; & Roberts, 2006) ที่กล่าวว่า นักเรียนที่เข้าเรียนในระดับชั้นอนุบาลและมีความสามารถในการแยกเสียงและมีความสามารถในการบอชื่อหรือเสียงของตัวอักษรได้นั้น นักเรียนเหล่านั้นมีความก้าวหน้าในการอ่านในช่วง 2 ปีแรก ในโรงเรียนมากกว่านักเรียนที่ไม่มีความสามารถนี้ และนักเรียนที่ได้รับการสอนให้มีความสามารถเหล่านี้เมื่อเริ่มเรียนรู้การอ่านมีความสามารถในการอ่านมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการสอน นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของ ยอป (Yopp, 1995) ที่แสดงให้เห็นว่า ความตระหนักและรับรู้หน่วยเสียงเป็นสิ่งที่ดีที่สุดในการคาดเดาความสามารถในการอ่านของผู้เรียนว่าจะประสบความสำเร็จหรือไม่

การอภิปรายอย่างต่อเนื่องในเรื่องของการอ่าน โดยมุ่งเน้นที่การหาข้อสรุปว่า ความตระหนัก และรับรู้หน่วยเสียงว่า เป็นความเข้าใจแนวคิดเกี่ยวกับภาษาหรือเป็นทักษะ ซึ่งฟิลลิปและทอร์เจเซน (Philip; & Torgesen, 2006) มีความเห็นว่า ความตระหนักและรับรู้หน่วยเสียงเป็นทักษะ ตัวอย่างเช่น ในการที่จะวิเคราะห์คำว่า cat ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถในการแบ่งคำออกเป็นหน่วยเสียง (Phoneme Segmentation) โดยอาศัยความเข้าใจในเรื่องของโครงสร้างของคำว่ามีเสียงต้น เสียงกลางและเสียงท้าย นอกจากนี้ผู้เรียนต้องมีความสามารถในการเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความตระหนักและรับรู้หน่วยเสียง ดังนี้

1. ความสามารถในการแยกหน่วยเสียง (Phoneme isoataion) เช่น “ จงบอกเสียงแรกของคำว่า mat” เสียงแรกของคำว่า mat คือ /m
2. ความสามารถในการบอกเอกลักษณ์ของหน่วยเสียง (Phoneme identity) ผู้เรียนสามารถบอกเสียงที่เหมือนกันได้แม้มาจากคำที่ต่างกัน เช่น “จงบอกเสียงที่เหมือนกันในคำว่า rug, rat and roll” glup’ เสียงที่เหมือนกันคือ /r/
3. ความสามารถในการจัดประเภทของหน่วยเสียง (Phoneme catagorization) ผู้เรียนสามารถบอกเสียงของคำที่แตกต่างจากเสียงของคำในชุดนั้นได้ เช่น “คำใดที่เสียงไม่เข้าพวก sat sag rug” คำที่เสียงไม่เข้าพวกคือ rug เนื่องจากคำที่มีเสียงแรก/เสียงต้น /r/ ซึ่งแตกต่างจากคำอื่น

4. ความสามารถในการนำหน่วยเสียงเข้ารวมกัน (Phoneme blending) ผู้เรียนสามารถรวมเสียงที่แต่ละเสียงเข้าด้วยกัน ประกอบกันเป็นคำ เช่น สามารถนำเสียง /b/ /a/ /t/ มารวมกันเป็นคำว่า bat

5. ความสามารถในการแบ่งคำออกเป็นหน่วยเสียง (Phoneme segmentation) ผู้เรียนสามารถแยกหน่วยเสียงต่างๆ ออกจากคำ เช่น สามารถแยกเสียงของคำว่า bag ได้ว่าประกอบด้วยเสียง /b/ /a/ /g/

จากที่กล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า ความสามารถในการตระหนักและรับรู้พยางค์การตระหนักและรับรู้เสียงต้น และสัมผัสท้ายคำ ความตระหนักและรับรู้หน่วยเสียงนี้มีความสัมพันธ์โดยตรงกับความสามารถในการสะกดคำและการอ่านคำ และความสามารถและรับรู้หน่วยเสียงนี้ เป็นปัจจัยให้นักเรียนมีความสามารถในการถอดรหัสเสียงและนำไปสู่ความสามารถในการสะกดคำ เนื่องจากนักเรียนต้องมีความตระหนักว่าในคำหนึ่งคำ ประกอบขึ้นจากการเรียงลำดับกันของเสียงย่อยๆ ที่ เรียกว่า หน่วยเสียง ความสามารถในการตระหนักรับรู้หน่วยเสียง คือ การแบ่งหน่วยเสียงออกจากคำ การนำหน่วยเสียงมาประสมให้เกิดเป็นคำหรือการตัดลด เพิ่ม สลับเปลี่ยนหน่วยเสียงบางหน่วยเสียงในคำเพื่อให้เกิดคำใหม่ได้

4.6 งานวิจัยเกี่ยวกับโฟนิคส์

Linnea C. Ehri, et al. (2011: Abstract) การสังเคราะห์งานวิจัยด้วยวิธีวิเคราะห์ห่อภิมาณ (META – ANALYSIS) เปรียบปริมาณของผลการสอนการอ่านและสะกดคำโดยใช้วิธีโฟนิคส์ เพื่อการตระหนักรับรู้ระบบหน่วยเสียง ที่ดำเนินการโดยคณะกรรมการการอ่านแห่งชาติ (National Reading Panel) ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา 52 วารสารทางการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย 96 งานวิจัยที่มีการศึกษาผลที่เกิดจากการสอนอ่านและสะกดคำโดยใช้วิธีโฟนิคส์ทั้งที่มีกลุ่มควบคุมและไม่มี ผลการศึกษาพบว่าการสอนอ่านและสะกดคำด้วยวิธีโฟนิคส์ช่วยให้นักเรียนมีความสามารถทางการอ่านคำสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p = 0.53$) ความสามารถด้านการสะกดคำสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p = 0.59$) การสอนอ่านโดยวิธีโฟนิคส์เหมาะสมกับนักเรียนหลายประเภท ไม่ว่าจะเป็นนักเรียนที่มีพัฒนาการทางภาษาปกติ นักเรียนที่มีพัฒนาการทางภาษาล่าช้า นักเรียนที่มีความเสี่ยง ช่วงอายุก็เช่นเดียวกัน การสอนด้วยวิธีโฟนิคส์สามารถนำไปใช้สอนนักเรียนอนุบาล ประถม นอกจากนั้นในฐานะทางเศรษฐกิจที่ต่างกันของนักเรียนก็ไม่ส่งผลต่อการเรียนรู้ถ้าสอนด้วยวิธีโฟนิคส์

รุจิรา ลายเมฆ (2553: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาผลการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโฟนิคส์ ร่วมกับการใช้เทคนิคการปรับพฤติกรรมเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรและการสอนแบบคู่มือครูที่มีต่อความสามารถในการอ่านสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 จำนวน 10 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบโฟนิคส์ร่วมกับการใช้เทคนิคการปรับพฤติกรรมเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรนั้นมีความสามารถการอ่านสะกดคำสูงกว่าการสอนแบบคู่มือครู

วันเพ็ญ เดียวสมคิด (2551: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองตามแนวการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อพัฒนาความพร้อมทางภาษาไทยของนักเรียนอนุบาลชั้นอนุบาลปีที่ 3 จำนวน 8 คน ผลการศึกษาพบว่า หลังจากการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองตามแนวการสอนแบบโฟนิกส์ นักเรียนมีความพร้อมทางภาษาไทยเพิ่มขึ้นและมีความสามารถจำแนกภาพ จำแนกเสียง การรู้คำศัพท์ ความเข้าใจการฟัง และสามารถใช้สามยตารับรู้ความสัมพันธ์ระหว่างภาพกับสัญลักษณ์

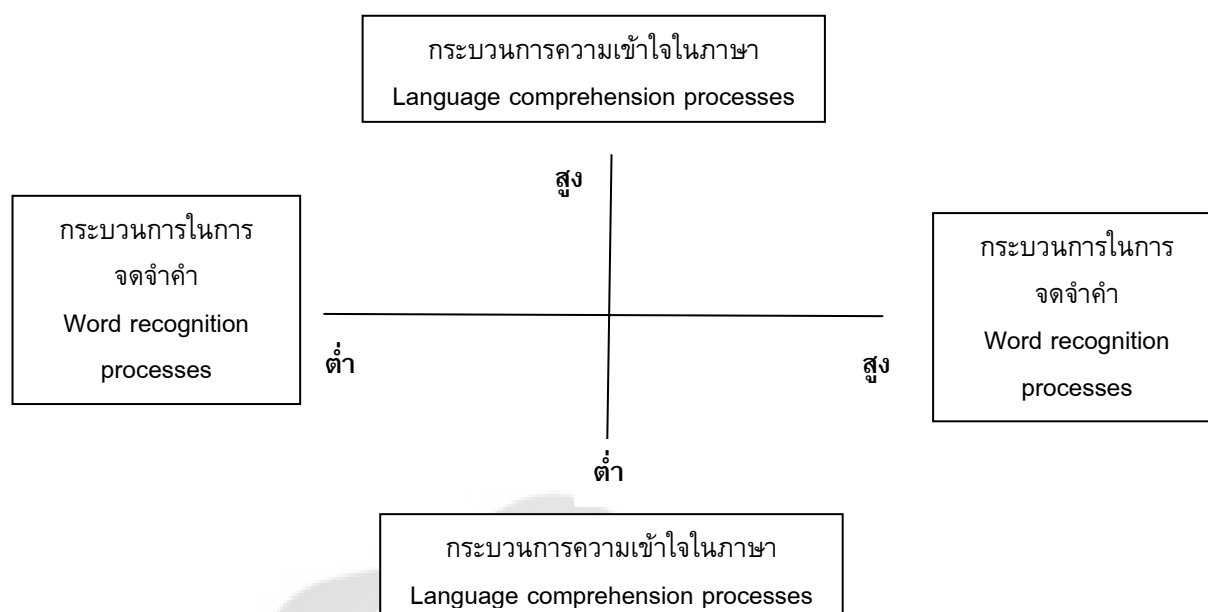
5. การสอนแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds)

5.1 จุดมุ่งหมายและลักษณะทั่วไปของวิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์

การสอนอ่านเบื้องต้นแบบประสมอักษร “เลทเทอร์แอนด์ซาวนด์” (Letters and Sounds) เกิดขึ้นในปี ค.ศ. 2007 ในระหว่างที่กรมสามัญศึกษาแห่งประเทศอังกฤษ ทำการปรับปรุงหลักสูตรปฐมวัยและประถมศึกษา การสอนอ่านเบื้องต้นแบบประสมอักษร “เลทเทอร์แอนด์ซาวนด์” (Letters and Sounds) ได้ถูกตีพิมพ์และเผยแพร่ในส่วนของ กลยุทธ์การสอนการประสมอักษรที่มีคุณภาพสูงในระดับประถมศึกษาแห่งชาติ (Primary National Strategy) แทนที่กลยุทธ์การสอนแบบเดิม

การสอนอ่านเบื้องต้นแบบประสมอักษร “เลทเทอร์แอนด์ซาวนด์” (Letters and Sounds) ถือได้ว่าเป็นการสอนอ่านการประสมอักษรที่มีคุณภาพสูง ซึ่งสืบเนื่องมาจากในปี ค.ศ. 2007 กรมสามัญศึกษาแห่งประเทศอังกฤษ ได้ทำการชี้แจงถึงเกณฑ์ในการให้คำจำกัดความของคำว่า การสอนประสมอักษรที่มีคุณภาพสูง ซึ่งเกณฑ์เหล่านั้นอยู่บนพื้นฐานของการวิจัย กระบวนการการพัฒนาและประชุมร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งโปรแกรมการสอนอ่านเบื้องต้นแบบประสมอักษร “เลทเทอร์แอนด์ซาวนด์” (Letters and Sounds) โดยเฉพาะระยะที่ 2 ถึง ระยะที่ 6 นั้นถูกพัฒนามาจากเกณฑ์ต่างๆ เหล่านั้น

นอกจากนั้นการสอนแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ยังถูกสร้างบนพื้นฐานของจิตวิทยาการอ่าน



ภาพประกอบ 7 การสอนแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds)

ที่มา: DfEs Publications. (2007).

จากภาพประกอบ 7 แสดงให้เห็นว่าการจดจำคำ (word recognition) และความเข้าใจในภาษาเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตามความสมดุลย์ในสองด้านนี้จะเปลี่ยนไปเมื่อผู้เรียนมีการพัฒนาในเรื่องการถอดรหัสคำ จึงสามารถเปลี่ยนเป้าหมายจากการเรียนเพื่อให้อ่านออกเป็นการอ่านเพื่อการหาความรู้และการอ่านเพื่อความสุนทรีย์

การสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) เป็นการสอนอ่านตามแนวโฟนิคส์อย่างมีระบบ ตามระบบเสียงในภาษาอังกฤษแบบอังกฤษ ที่กำหนดระยะเวลาการสอน 6 ระยะ โดยระยะที่ 2-3 เป็นระยะที่สอนในระดับช่วงชั้นที่ 1 ขึ้นไป

5.2 ระยะที่ 1 ถึง 3 วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์

ระยะที่ 1 ประกอบด้วย 7 ด้าน

ด้านที่ 1 การแยกแยะความแตกต่างของเสียงทั่วไป – เสียงรอบตัวเรา (General sound discrimination – environmental sounds)

ด้านที่ 2 การแยกแยะความแตกต่างของเสียงทั่วไป – เสียงเครื่องดนตรี (General sound discrimination – instrumental sounds)

ด้านที่ 3 การแยกแยะความแตกต่างของเสียงทั่วไป – เสียงจากส่วนต่างๆ ของร่างกายของเรา (General sound discrimination – body percussion)

ด้านที่ 4 จังหวะและบทกลอน (Rhythm and rhyme)

ด้านที่ 5 การเล่นเสียงสัมผัส (Alliteration)

ด้านที่ 6 การออกเสียงต่างๆ (Voice sounds)

ด้านที่ 7 Oral blending and segmenting

ระยะที่ 2 เป็นจุดเริ่มต้นของการสอนอ่านเบื้องต้นแบบประสมอักษรอย่างมีระบบ โดยเริ่มแนะนำความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษร การถอดรหัส (decoding) เพื่อการอ่านและการเข้ารหัส (encoding) หรือการประสมอักษรเพื่อการสะกดจะถูกสอนว่าเป็นกระบวนการที่ผู้เรียนสามารถทำย้อนกลับได้ ซึ่งสอดคล้องกับ แอลเดรดจ์ (Eldredge 2005: 43-45) กล่าวว่า การสอนโฟนิกส์รูปแบบนี้ เป็นการสอนให้เด็กรู้จักเสียงที่มีตัวอักษรเป็นตัวแทนเสียง เด็กต้องเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับรูป และรู้จักหน่วยเสียงแต่ละเสียง รวมทั้งการประสมหน่วยเสียงหรือสะกดตัวอักษรให้เกิดเป็นคำรูปแบบต่างๆ การสอนรูปแบบนี้ เด็กจำเป็นต้องมีความรู้เรื่องรหัส หรือตัวอักษรก่อน

ระยะที่ 2 มีการแบ่งเป็น 5 ชุดการสอน ประกอบด้วยหน่วยเสียงพยัญชนะและสระ ไม่ได้เรียงลำดับตามตัวอักษร โดยเริ่มจากกลุ่มเสียงที่สามารถนำมาสร้างเป็นคำได้ง่าย ดังนี้

ชุดที่ 1 ประกอบด้วย s a t และ p

ชุดที่ 2 ประกอบด้วย i n m และ d

ชุดที่ 3 ประกอบด้วย g o c และ k

ชุดที่ 4 ประกอบด้วย ck e u และ r

ชุดที่ 5 ประกอบด้วย h b f/ff l/l และ s/ss

ในระยะที่ 2 นี้เมื่อผู้เรียนเริ่มเรียนอักษรในชุดที่ 1 ผู้เรียนจะได้เรียนทั้งการประสมหน่วยเสียงแต่ละหน่วยเสียงให้เกิดเป็นคำทั้งคำที่มีความหมายและไม่มีความหมาย ซึ่งคำนั้นมาจาก สระ+ พยัญชนะ เช่น at as และ พยัญชนะ + สระ + พยัญชนะ เช่น sat tap pat และในทางกลับกันคือผู้เรียนจะได้เรียนรู้การแยกคำที่ผู้เรียนได้ยินในภาษาพูดออกเป็นหน่วยเสียงแต่ละเสียง ตัวอย่างเช่น ผู้เรียนได้ยินคำว่า sat ก็สามารถแยกหน่วยเสียงได้ว่า /s/ /a/ /t/ เป็นต้น

ระยะที่ 3 ประกอบด้วยหน่วยเสียงพยัญชนะและสระ ดังนี้

ชุดที่ 6 ประกอบด้วย j v w และ x*

ชุดที่ 7 ประกอบด้วย y z zz และ qu*

หลังจากชุดที่ 7 ครูสอนหน่วยเสียงต่างๆ ดังนี้ กลุ่มหน่วยเสียงที่เกิดจากการผสม
ตัวอักษร 2 ตัว ch sh th ng กลุ่มหน่วยเสียงสระ ai ee igh oa oo ar or ur ow oi ear air ure er

เมื่อจบระยะที่ 3 ผู้เรียนจะได้เรียนเสียงทั้งหมด 44 เสียง ตามระบบเสียงในภาษาอังกฤษ
แบบอังกฤษ

5.3 จุดเด่นของวิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์

วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) คือการสอนอ่านเบื้องต้น
แบบประสมอักษรที่มุ่งเน้นในเรื่องของการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ประสาทสัมผัสหลายด้าน เพื่อให้ผู้เรียน
เกิดความสนุกสนาน ง่ายต่อการทำความเข้าใจและนำความรู้ที่ได้ในบทเรียนนั้นๆ ไปประยุกต์ใช้
ตัวอย่างที่ง่ายที่สุดของสื่อการสอน ที่หาได้ง่ายแต่มีประสิทธิภาพและตรงตามที่จุดมุ่งหมายของนี้คือ
ชุดตัวอักษรแม่เหล็ก ที่ผู้เรียนสามารถใช้ได้เป็นรายบุคคล หรือทำงานเป็นคู่บนกระดานแม่เหล็กเล็กๆ
เมื่อต้องประสมตัวอักษรหรือแบ่งตัวอักษรเพื่อการอ่าน สื่อนี้มีข้อได้เปรียบคือ ผู้เรียนสามารถจดจำ
ตัวอักษรจากการสัมผัส ดู และออกเสียงตัวอักษรนั้นในเวลาเดียวกัน นอกจากนั้นผู้เรียนสามารถนำ
ชุดตัวอักษรที่เรียนประสมเป็นคำต่างๆ ได้อย่างง่ายดายเพียงการย้ายตำแหน่งของตัวอักษรแม่เหล็กบน
กระดานของตน แม้ว่าผู้เรียนยังไม่สามารถเขียนคำเหล่านั้นได้ด้วยอุปกรณ์การเขียนต่างๆ และที่สำคัญ
ที่สุดคือผู้เรียนได้มีเรียนรู้โดยการลงมือกระทำด้วยตนเองและเอื้อต่อการประเมินการเรียนรู้

การสอนอ่านเบื้องต้นแบบประสมอักษรอย่างมีระบบจะเริ่มขึ้นในระยะที่ 2 ของการสอน
โดยการสอนในแต่ละวันต้องกระชับ ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่หลากหลายที่เอื้อให้ผู้เรียนมีโอกา
สเพียงพอในการใช้และประยุกต์ใช้ทักษะความรู้ที่เรียนในบทเรียนนั้นๆ ในแต่ละระยะของการสอน
ถูกออกแบบมาให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ของความสำเร็จอย่างค่อยเป็นค่อยไป โดยเริ่มจากเนื้อหาที่
ง่ายไปหายาก แม้ว่าในระยะที่ 2 จะเริ่มด้วยการทดสอบก่อนเริ่มเรียนอักษรชุดแรก แต่การทดสอบนั้น
ก็เป็นการทดสอบด้วยกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องใช้ประสาทสัมผัสหลายด้าน วิธีการสอนนี้ตั้งอยู่บนพื้นฐาน
ของการรับรู้แบบหลายทาง ซึ่งเชื่อว่าผู้เรียนแต่ละคนมีวิธีการรับรู้และเรียนรู้ที่แตกต่างกัน หากผู้เรียนได้
เรียนรู้จากกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีความสนุกสนาน ผู้เรียนได้ใช้ประสาทสัมผัสที่หลากหลายใน
การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับรูปแบบการรับรู้ของแต่ละบุคคล จะส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้เต็มตาม
ศักยภาพและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด นอกจากนั้นครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องสามารถติดตามความก้าวหน้า
ของผู้เรียนโดยการประเมินการเรียนรู้ที่แม่นยำจากการเก็บข้อมูลในแต่ละบทเรียนก่อนขึ้นบทเรียนใหม่

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าวิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) จัดว่าเป็นวิธีการสอนอ่านเบื้องต้นแบบประสมอักษรโดยวิธีโฟนิคส์อย่างเป็นระบบที่สอนนักเรียนกลุ่มเล็ก และสอนในระดับอนุบาล 3 หรือในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นวิธีการสอนอ่านที่มีประสิทธิภาพและสามารถช่วยในการแก้ไขปัญหาในการอ่านแก่นักเรียนที่มีภาวะการอ่านบกพร่องได้ จากบทสรุปจากคณะกรรมการการอ่านแห่งชาติของประเทศสหรัฐอเมริกา (National Reading Panel, 2000) ในหัวข้อวิธีโฟนิคส์

5.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds)

Kate Miller and Joan Rainford (2008: 4) ได้ทำการศึกษาผลของการนำวิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ ซาวนด์ไปใช้ในโรงเรียนประถมศึกษาแห่งหนึ่งในเมืองลิเวอร์พูล ประเทศอังกฤษ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษานักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 จำนวน 144 คน ผลการศึกษาพบว่า หลังจากการนำวิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ 75% ของนักเรียนมีผลการอ่านที่สูงขึ้น และสูงถึงระดับที่เป็นไปตามที่กระทรวงศึกษากำหนด

Rhona Johnston and Joyce Watson (2005: 2) ได้ทำการศึกษาถึงผลสัมฤทธิ์ของความสามารถในการอ่านและสะกดคำด้วยวิธีการสอนอ่าน โดยใช้การสอนอ่านที่เน้นการตระหนักและรับรู้หน่วยเสียงอย่างมีระบบ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษานักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 30 คน ซึ่งแบ่งเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มแรกสอนด้วยวิธีการสอนอ่านที่เน้นการตระหนักและรับรู้หน่วยเสียงอย่างมีระบบ “เลทเทอร์แอนด์ซาวนด์” กลุ่มที่ 2 สอนโดยวิธีอานาลิติก โฟนิคส์ (analytic phonics) และกลุ่มที่ 3 สอนโดยวิธีอานาลิติก โฟนิคส์ร่วมกับวิธีการสอนอ่านที่เน้นการตระหนักและรับรู้หน่วยเสียงอย่างมีระบบที่ไม่มีการเชื่อมโยงระหว่างเสียงและตัวพิมพ์ของอักษร ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนกลุ่มแรกผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงขึ้นกว่าอายุจริงถึง 7 เดือน ผลสัมฤทธิ์การสะกดคำสูงขึ้นกว่าอายุจริง 8-9 เดือน และผลสัมฤทธิ์ของความสามารถในการอ่านและสะกดคำสูงกว่าทั้ง 2 กลุ่ม

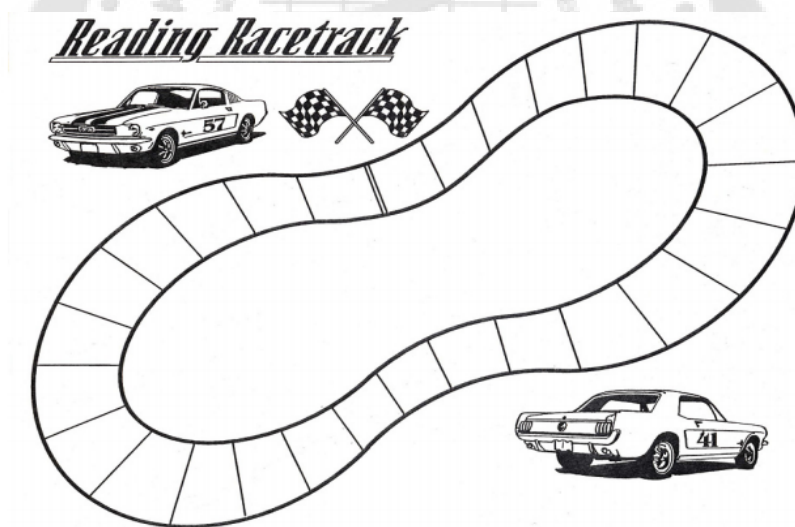
6. วิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค

6.1 ความหมายของการสอนอ่านแบบเรซแทรค

ในปีค.ศ. 1900-2004 มีนักวิจัยมากมายได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับวิธีการสอนอ่านที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งหนึ่งในนั้นคือ วิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค

วิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าสามารถช่วยเรื่องการอ่านของผู้เรียนได้ องค์ประกอบของการสอนอ่านแบบเรซแทรคคือ การทดสอบก่อนเรียน การนำไปใช้ การทดสอบหลังเรียน และกฎในการสอนที่ว่า จะไม่สอนคำที่มีเสียงหรือรูปคำที่คล้ายกันในการสอนบทเรียนเดียวกัน นอกจากนั้นยังเน้นในเรื่องวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค กล่าวคือ การจับเวลาในการอ่านแต่ละครั้งคือ 1 นาทีเพื่อนำไปสู่การอ่านคล่อง แบบบันทึกการประเมิน แผนภูมิแสดงความก้าวหน้าทางการอ่านของผู้เรียนแต่ละคน (รินาลดี; และ คณะ. 1997)

มีนักวิจัยกลุ่มหนึ่งที่ได้เสนอวิธีการอ่านที่มีทั้งการฝึกฝนและทำซ้ำ ย้ำ ทวนในทักษะการอ่าน วิธีการสอนการอ่านนั้นเรียนกว่า Reading Racetracks (แมคคอฟลิน; และ คณะ. 2009; รินาลดี; และแมคคอฟลิน. 1997) ซึ่งวิธีการอ่านแบบนี้ได้ครอบคลุมถึง 4 ด้านของการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ วิธีการสอนการอ่านแบบเรซแทรค คือวิธีการสอนการอ่านด้วยคู่ ดังภาพประกอบ 8 จะเห็นว่า คู่การอ่านนี้เหมือน คู่แข่ง ประกอบด้วย 28 ช่อง โดยข้อมูลหรือคำที่จะใส่ลงไปในช่วงทั้ง 28 ช่องนั้นไม่จำเป็นต้องมีความต่อเนื่องกัน เช่น คำที่พบบ่อย เป็นต้น คู่การอ่านของวิธีการอ่านแบบเรซแทรคนั้นมีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดเหมือนการแข่งขันแข่งรถ มีภาพของรถแข่ง 2 คันอยู่ที่มุมซ้ายด้านบน ช่องแต่ละช่องของคู่แข่งการอ่านนั้นมีไว้เพื่อติดคำต่างๆ ที่ผู้เรียนจะเรียน ผู้เรียนจะทำการอ่านคำที่ติดไว้ในคู่การอ่านนั้นในเวลาที่ไม่เกิน 1 นาที ความคล่องและความถูกต้องจะเพิ่มขึ้นด้วยสอนด้วยวิธีการอ่านแบบเรซแทรค นอกจากนั้นการสอนอ่านด้วยวิธีสอนอ่านแบบเรซแทรคเอื้อให้ผู้เรียนจะเรียนรู้การอ่านคำที่พบบ่อยหรือทักษะทางวิชาการอื่นๆ ที่ไม่ต้องการความต่อเนื่องในการเรียนรู้สูงขึ้น อย่างมีระบบและเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่สนุก (แมคคอฟลิน; และ คณะ. 2009)



ภาพประกอบ 8 ตัวอย่างของแผนภาพ คู่ที่ใช้ในการอ่านแบบเรซแทรค

ที่มา: เอล็กซานเดอร์ และ คณะ. (2008).

เป็นที่แสดงให้เห็นและยอมรับจากคนในวงการการศึกษาว่า วิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค เป็นเครื่องมือการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพที่ทำงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการอ่านกับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางการเรียนรู้ นอกจากนี้ นักวิจัยเหล่านี้พบว่า การใช้วิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค สามารถใช้และเกิดประสิทธิภาพในผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันทางการเรียนรู้ที่หลากหลาย (Anthony; et al. 1997; Falk; et al. 2003; Rinaldi; et al. 1997)

6.2 การสอนและการประเมินตามวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค

สื่อ

รินาลดี และคณะ (Rinaldi; et al. 1997) ได้กล่าวว่า สื่อที่ใช้ในวิธีสอนอ่านแบบเรซแทรค ประกอบด้วย

1. แผนภาพที่มีลักษณะเหมือนลู่วิ่งแข่งรูปทรงรี แบ่งเป็น 28 ช่อง มีรูปภาพรถแข่งอยู่ด้านที่มุมซ้ายด้านบน
2. บัตรคำศัพท์สำหรับผู้เรียน ซึ่งเลือกจากรายการบัญชีคำศัพท์ตามหลักสูตรประจำชาติหรือเขตการศึกษา
3. รายการบัญชีคำในระดับการศึกษาปฐมวัย และระดับที่ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่ เพื่อใช้ในการประเมินหาฐานความรู้ของผู้เรียน (baseline) และประเมินว่าผู้เรียนเรียนรู้คำใดบ้างในช่วงสุดท้ายของการสอนอ่านโดยใช้วิธีสอนอ่านแบบเรซแทรค
4. บัตรคำศัพท์ 3x5 นิ้ว ตามจำนวนคำศัพท์ที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้ ซึ่งคำศัพท์เหล่านั้นได้มาจากข้อมูลพื้นฐานจากการประเมินก่อนการจัดการเรียนการสอน บัตรคำศัพท์เหล่านี้จะถูกใช้ในการสอนด้วยวิธีอ่านแบบเรซแทรค
5. แบบบันทึกคำศัพท์ที่ผู้เรียนสามารถอ่านได้
6. นาฬิกาติดฝาผนังที่มีเข็มวินาที หรือนาฬิกาจับเวลา
7. รถแข่งของเล่น
8. รางวัล (การให้การเสริมแรงทางบวก) เช่น ขนม ของเล่นหรือเกมในคอมพิวเตอร์ที่เตรียมไว้ให้ผู้เรียนได้เล่น นอกจากนี้ สิ่งที่ผู้เรียนจะได้ทุกครั้งที่มีผลการอ่านที่ดีขึ้น คือ คะแนนสะสมในห้องเรียน โดยอาจจะแสดงเป็นแผนภาพลู่วิ่งแข่งและรูปรถแข่งที่ผู้เรียนเป็นผู้สร้างขึ้น โดยทุกครั้งที่มีผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมการอ่านผู้สอนจะขยับรูปรถแข่ง 1 ช่อง

ก่อนสอน

รินาลดี และคณะ (Rinaldi; et al. 1997) ได้กล่าวว่า ต้องมีการประเมินก่อนการสอนเพื่อหาฐานความรู้ของผู้เรียนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่จะทำการจัดการเรียนการสอน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินนั้นขึ้นอยู่กับดุลยพินิจและบริบทของโรงเรียนแต่ละโรงเรียนในการเลือกใช้วิธีการประเมิน

ก่อนสอนทำได้โดย ผู้สอนแสดงบัตรคำของเนื้อหาที่จะสอน เช่น คำที่พบบ่อย (Sight words) โดยบอกให้ผู้เรียนอ่านคำนั้นๆ อย่างตั้งใจที่สุด “Please read the words as best as you can and try them even if you don’t know the answer” ผู้เรียนจะไม่ทราบว่าจะอ่านถูกและผิดกี่คำ คำใดบ้าง ซึ่งในการอ่านแต่ละคำไม่ควรเกิน 5 วินาที

Alexander; et al. (2009) ได้อธิบายขั้นตอนการประเมินก่อนสอนว่า นักเรียนจะอ่านคำที่พบบ่อยปากเปล่าจากบัตรคำที่เตรียมไว้ทั้งหมด ในขั้นตอนนี้จะไม่มีการให้ความช่วยเหลือใดๆ ครูจะบันทึกว่านักเรียนอ่านแต่ละคำถูกต้องภายใน 1 นาทีหรือไม่อย่างไร นักเรียนจะได้รับรายการคำและแจ้งให้ทราบว่าให้อ่านเร็วที่สุดและถูกต้องที่สุดเท่าที่จะทำได้ นักเรียนจะได้รับทราบว่าเขาจะถูกจับเวลาและจะอ่านคำเหล่านั้นก็ต่อเมื่อครูบอกว่าเริ่มอ่านได้ เมื่อหมดเวลา 2 นาทีแล้วครูจะบอกให้นักเรียนหยุดได้ชมเชยนักเรียนและบันทึกข้อมูล ทำซ้ำเช่นนี้ 5 ครั้งก่อนเริ่มใช้คู่แข่งการอ่าน

Ruwe; et al. (2011) กล่าวถึงขั้นตอนการประเมินก่อนสอนว่า นักเรียนอ่านคำที่พบบ่อยจากบัตรคำ หากนักเรียนอ่านถูกบัตรคำนั้นจะถูกวางไว้ที่ตั่งบัตรคำที่อ่านถูก ส่วนคำที่นักเรียนอ่านไม่ถูก ครูจะอ่านออกเสียงคำนั้นอย่างชัดเจนให้นักเรียนฟังแล้วนำกลับไปสอดกลับเข้าไปในตั่งของบัตรคำที่ยังไม่ได้อ่านระหว่างบัตรคำใบที่สองและสาม นักเรียนต้องอ่านคำนั้นได้ถูกต้องติดต่อกันสามครั้งบัตรคำนั้นจึงจะถูกนำไปรวมกับตั่งของบัตรคำที่อ่านถูกต้อง

หลังจากการประเมินก่อนการสอน ผู้สอนนำข้อมูลที่ได้มาจัดทำเป็นฐานความรู้ (baseline) ของผู้เรียนแต่ละคน แม้ว่าคำศัพท์ที่จะใช้ในการสอนอ่านนั้นไม่จำเป็นต้องมีความต่อเนื่องกัน แต่ก็ไม่ควรที่จะมีรูปหรือเสียงของคำศัพท์ที่คล้ายกันสอนในครั้งเดียวกัน เช่น

cat - cot

was-saw

รินาลดี และ คณะ (Rinaldi; et al. 1997) ได้กล่าวว่า หลังจากการประเมินก่อนสอนนั้น คือการนำข้อมูลที่ได้จากการหาฐานความรู้เดิม มาจัดทำชุดคำศัพท์เพื่อใช้ในการสอนอ่าน 1 ชุดคำศัพท์ไม่ควรเกิน 7 คำ และในแต่ละชุดคำศัพท์นั้นต้องประกอบด้วย 3 คำที่ผู้เรียนสามารถอ่านได้รวมกับ 4 คำที่ผู้เรียนยังไม่สามารถอ่านได้ บัตรคำศัพท์ทั้งหมดที่ใช้สอนในแต่ละครั้งคือ 28 บัตรคำ ที่มาจาก 7 คำที่กำหนดไว้ ดังนั้นผู้เรียนจะได้เห็นและอ่าน คำแต่ละคำนั้น 4 ครั้ง และสีที่ใช้ในการเขียนหรือพิมพ์คำศัพท์นั้นคือสีดำ

K Mark Derby; et al. (2012) กล่าวว่า คำที่นำมาใช้ในคู่แข่งการอ่าน เลือ่มากจาก 7 คำจากรายการคำที่นักเรียนอ่านถูก และ 7 คำจากรายการคำที่นักเรียนอ่านผิด โดยนำคำทั้ง 14 คำไปเขียนหรือพิมพ์บนคู่แข่งการอ่านคำละ 2 ครั้ง

McLaughlin; et al. (2006), Alexander; et al. (2009) and Derby et al. (2012) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการสอนว่า

1. การสอนด้วยวิธีการอ่านแบบเรซแทรค คาบแรกเริ่มด้วยการแนะนำคำศัพท์ชุดที่ 1 กับผู้เรียน โดยผู้สอนแสดงบัตรคำศัพท์ให้ผู้เรียนอ่าน ถ้าผู้เรียนอ่านได้จึงแสดงบัตรคำศัพท์คำต่อไป ถ้าผู้เรียนไม่สามารถอ่านได้ผู้สอนจะอ่านออกเสียงคำนั้นให้ฟัง หลังจากนั้นจะถามผู้เรียนว่า “What word is this?” โดยผู้สอนคาดหวังว่าผู้เรียนจะอ่านออกเสียงคำนั้นกลับมา ยังไม่มีการใช้วิธีการอ่านแบบเรซแทรค และทำซ้ำในคาบเรียนที่ 2-3 คำที่ผู้เรียนอ่านไม่ถูกต้องและคำที่ผู้เรียนข้ามผู้สอนจะนำคำนั้นมาฝึกอ่านอีกครั้งหนึ่ง

2. คาบเรียนที่ 4 หลังจากที่ผู้สอนแสดงบัตรคำศัพท์จนครบทั้ง 7 คำ และผู้เรียนฝึกอ่าน 3-4 รอบ ลำดับต่อไปคือผู้สอนกระตุ้นผู้เรียนโดยการพูดว่า “All right get ready, on your mark, get set, go.” ผู้สอนชี้ไปที่คำศัพท์บนลู่อ่านแต่ละช่อง ผู้เรียนต้องอ่านออกเสียงคำศัพท์นั้น หากผู้เรียนไม่สามารถอ่านคำศัพท์นั้นได้ให้บอกว่า “I don’t know ” หรือ “Pass” ผู้เรียนมีเวลาอ่านคำทั้งหมด 1 นาที

3. ผู้สอนจะเขียน x ลงบนช่องสุดท้ายที่ผู้เรียนอ่านได้เพื่อให้ผู้เรียนเห็นความก้าวหน้าของตนเอง

4. ผู้สอนจะไม่พูดหรือแสดงอาการใดๆ ต่อการอ่านของผู้เรียน นอกจาก “good job” ตอนจบในแต่ละบทเรียน

5. ผู้สอนทำการบันทึกคะแนนในแบบบันทึกการอ่าน คำใดที่ผู้เรียนอ่านไม่ได้ ผู้สอนจะเขียน x ต่อจากคำนั้น ผู้สอนจะทำการนับและรวบรวมคะแนนหลังจากที่สอนเสร็จ และแจ้งให้ผู้เรียนทราบว่าตนเองอ่านถูกกี่คำและอ่านไม่ถูกกี่คำ

6. ผู้สอนชี้ไปที่คำแรกที่ผู้เรียนอ่านไม่ถูกต้องทีละคำ และถามว่าคำนี้อ่านว่าอะไร เมื่อทำจนครบทุกคำ ผู้สอนจะทำการสุ่มในกลุ่มของคำที่อ่านผิด และให้ผู้เรียนอ่านคำนั้นอีกครั้งหนึ่ง จนผู้เรียนสามารถอ่านคำเหล่านั้นได้ถูกต้อง (กิจกรรมนี้จะถูกกำหนดด้วยเวลาของการสอนในแต่ละคาบที่เหลือ)

7. เมื่อผู้เรียนแสดงให้เห็นความก้าวหน้าในชุดการสอนคำศัพท์ที่สอน ผู้สอนจะต้องนำวิธีการอ่านแบบย้อนกลับ (Reversal) มาใช้ กล่าวคือผู้สอนแสดงบัตรคำศัพท์ (flashcard) และผู้เรียนจะอ่านคำในชุดที่ 1 ภายในเวลา 1 นาที ซึ่งวิธีการอ่านแบบนี้จะเป็นการพิสูจน์ว่าผู้อ่านสามารถอ่านคำศัพท์นั้นได้ แม้ว่าไม่ได้ใช้วิธีการอ่านแบบเรซแทรค

8. การจัดชุดคำศัพท์ชุดที่ 2 สามารถทำได้หลังจากการทดสอบในข้อ 7 ผู้สอนตัดคำที่ผู้เรียน อ่านถูกออกและใส่คำใหม่เข้าไป โดยยังคงต้องทำตามเกณฑ์ของการจัดคำในแต่ละชุดคือ คำที่ผู้เรียนอ่านได้ 3 คำและคำที่ผู้เรียนยังอ่านไม่ได้ 4 คำ และเริ่มสอนคาบต่อไปโดยทำกิจกรรมเหมือนข้อ 1-7 เพียงแต่เปลี่ยนชุดคำศัพท์เป็นชุดที่ 2

McLaughlin; et al. (2006), Hide; et al. (2009) and Derby; et al. (2012) ได้อธิบายเรื่องการประเมินในวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค ซึ่งแบ่งเป็น 3 การประเมิน กล่าวคือ

1. การประเมินในทุกชั่วโมงการสอน

ก. หลังจากทีบัตรคำศัพท์ถูกแสดงให้ผู้เรียนได้อ่านบนลู่แข่งการอ่านแบบเรซแทรค 1 รอบ ก่อนที่จะมีการจับเวลาและเก็บข้อมูลการอ่าน

ข. การอ่านที่ถูกต้องคือ ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้องตามอักษรในคำศัพท์นั้นๆ ผู้เรียนจะได้ในการอ่านคำศัพท์นั้น

ค. หากผู้เรียนแก้ไขการอ่านของตนเองก่อนที่จะอ่านคำถัดไปไม่นับว่าเป็นการอ่านที่ไม่ถูกต้อง

2. การประเมินก่อนการจัดทำชุดคำศัพท์ใหม่

ก. เมื่อผู้เรียนแสดงให้เห็นความก้าวหน้าในชุดการสอนคำศัพท์ที่สอน ผู้สอนจะต้องนำวิธีการอ่านแบบย้อนกลับ (Reversal) มาใช้ กล่าวคือผู้สอนแสดงบัตรคำศัพท์ (flashcard) และผู้เรียนจะอ่านคำในชุดที่ 1 ภายในเวลา 1 นาที ซึ่งวิธีการอ่านแบบนี้จะเป็นการพิสูจน์ว่าผู้อ่านสามารถอ่านคำศัพท์นั้นได้ แม้ว่าไม่ได้ใช้วิธีการอ่านแบบเรซแทรค

ข. การจัดชุดคำศัพท์ชุดที่ 2 สามารถทำได้หลังจากการทดสอบในข้อ 7 ผู้สอนตัดคำที่ผู้เรียนอ่านถูกต้องและใส่คำใหม่เข้าไป โดยยังคงต้องทำตามเกณฑ์ของการจัดคำในแต่ละชุดคือ คำที่ผู้เรียนอ่านได้ 3 คำและคำที่ผู้เรียนยังอ่านไม่ได้ 4 คำ และเริ่มสอนคาบต่อไปโดยทำกิจกรรมเหมือนข้อ 1-7 เพียงแต่เปลี่ยนชุดคำศัพท์เป็นชุดที่ 2

3. การประเมินหลังการสอน

ต้องมีการประเมินหลังการสอน เพื่อหาฐานผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของผู้เรียน สิ่ง que ทำการประเมินคือ เนื้อหาที่ทำการจัดการเรียนการสอน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินนั้นขึ้นอยู่กับดุลยพินิจและบริบทของโรงเรียนแต่ละโรงเรียนในการเลือกใช้ วิธีการประเมินหลังสอนทำได้โดยผู้สอนแสดงบัตรคำของเนื้อหาที่จะสอน เช่น คำที่พบบ่อย (Sight words) โดยบอกให้ผู้เรียนอ่านคำนั้นๆ อย่างตั้งใจที่สุด ผู้เรียนจะไม่ทราบว่าตนอ่านถูกและผิดกี่คำ คำใดบ้าง ซึ่งในการอ่านแต่ละคำไม่ควรเกิน 5 วินาที

6.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนแบบเรซแทรค

Holly R. Romjue (2011: Abstract) ได้ทำการศึกษาความสามารถในการอ่านคำที่พบบ่อยโดยวิธีการอ่านแบบ เรซแทรคร่วมกับบัตรคำ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแก่นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้เฉพาะด้าน 1 คน และนักเรียนความบกพร่องทางสติปัญญาระดับน้อย 1 คน ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถในการอ่านคำที่พบบ่อยของนักเรียนทั้ง 2 คน หลังจากสอนโดยวิธีการอ่านแบบเรซแทรคร่วมกับบัตรคำสูงขึ้น

Tim F. McLaughlin; et al. (2008: Abstract) ได้ทำการศึกษาความสามารถการอ่านคำที่พบบ่อยของนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีความบกพร่องที่แตกต่างกัน 4 คน โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบเรขาคณิต และใช้การประเมิน การทดลองโดยใช้วิธีหลายเส้นฐานแบบ (Multiple-Baseline Design) และ แบบสลับกลับ (A – B – A – B Design หรือ Reversal Design) ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถในการอ่านคำที่พบบ่อยสูงขึ้น

Jennifer Neyman; et al. (2013: Abstract) ได้ทำการศึกษาความสามารถในการจำจำนวนจริงของการบวก (Addition Facts) ของนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีภาวะสมาธิสั้นระดับรุนแรง โดยใช้วิธีสอนแบบตรงและบัตรคำร่วมกับเรขาคณิต ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถในการจำจำนวนจริงของการบวก (Addition Facts) ไม่เกิน 20 ของนักเรียนสูงขึ้น หลังจากใช้วิธีการสอนแบบตรงและบัตรคำร่วมกับเรขาคณิต

7. หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษสำหรับชั้นปีที่ 1 ตามหลักสูตรอังกฤษ (The National Curriculum)

โรงเรียนนานาชาติเซนต์แอนดรูว์ส ได้รับการอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการให้เปิดสอนตามหลักสูตรของประเทศอังกฤษ หรือ English National Curriculum ในระดับก่อนประถมศึกษาถึงขั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือระดับ Kindergarten ถึง Year 13 และได้รับการรับรองมาตรฐานการศึกษาจาก WES World-wide Education Service และได้เป็นศูนย์ทดสอบของมหาวิทยาลัย CAMBRIDGE

โรงเรียนนานาชาติเซนต์แอนดรูว์ส ใช้ระบบการศึกษาและหลักสูตรตามประเทศอังกฤษ จัดการศึกษาสำหรับเด็กอายุ 2-18 ปี ตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงชั้นปีที่ 13 (เทียบเท่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6) และหลักสูตร IB เรียกชั้นเรียนว่า Year หรือปี โดยแบ่งเป็นระดับประถมศึกษา 6 ปี (Year1-6) ระดับมัธยมศึกษา 5 ปี (Year 7-11) และในระดับก่อนเข้ามหาวิทยาลัยหรือ IB (International Baccalaureate) 2 ปี (Year 12-13) ในแต่ละช่วงชั้นเรียกว่า Key Stage แบ่งชั้นเรียนออกเป็น 5 ระดับและอายุดังนี้

Key Stage 1 (age 5 - 7)	Year 1 and 2
Key Stage 2 (age 7 - 11)	Year 3 and 6
Key Stage 3 (age 11 - 14)	Year 7 and 9
Key Stage 4 (age 14 - 16)	Year 10 and 11
IB (International Baccalaureate)	Year 12 and 13

ลักษณะเฉพาะของหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษในช่วงชั้นที่ 1 (Literacy National Curriculum: Key Stage1) สรุปได้ดังนี้

ผู้เรียน เรียนรู้ที่จะพูดได้อย่างมั่นใจและฟังคนอื่น ๆ เริ่มมีกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้เด็กสามารถเริ่มอ่านและเขียนด้วยตนเองอย่างกระตือรือร้น นอกจากนั้นผู้เรียนจะได้ใช้ภาษาในการสำรวจประสบการณ์รอบตัวรวมทั้งในโลกจินตนาการ

มุ่งเน้นที่ทักษะในการฟังและการพูดก่อน โดยที่ผู้เรียน เรียนรู้ที่จะสื่อสารได้อย่างชัดเจนเกี่ยวกับความคิด ความต้องการพวกเขาแก่ผู้ฟัง ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการให้ความสำคัญในการใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่างๆ ผู้เรียนจะทำงานเป็นกลุ่มเล็ก ส่วนในชั้นเรียนจะมุ่งเน้นการร่วมในการอภิปราย นอกจากนั้นกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ จะส่งเสริมผู้เรียนให้ฝึกทักษะการฟังอย่างระมัดระวัง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถจับประเด็นหลัก

ผู้เรียนจะมีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุด ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การจัดกระบวนการเรียนการสอนสอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะเฉพาะของภาษา ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ที่จะใช้ภาษาในรูปแบบความคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างรวดเร็ว และสามารถถ่ายทอดและแสดงความรู้สึกรู้สึกของตนเองได้เมื่อต้องทำกิจกรรมที่เกี่ยวกับบทบาทสมมติหรือการแสดง สาระถูกจัดไว้อย่างเป็นระบบโดยแบ่งเป็น 4 สาระใหญ่ คือ การฟังและพูด การอ่าน การเขียน ซึ่งผู้วิจัยจะขอกล่าวถึง 2 ทักษะใหญ่ ดังนี้

สาระที่ 1 ทักษะ ความรู้และความเข้าใจในเรื่องการฟังและการพูด

ทักษะ ความรู้และความเข้าใจในเรื่องการฟัง

ผู้เรียนสามารถพูดคุยได้อย่างชัดเจน คล่องแคล่ว และมั่นใจ กับผู้รับสารที่แตกต่างกัน ซึ่งผู้เรียนเรียนควรได้ฝึกการพูดจากกิจกรรมการเรียนการสอน ที่เอื้อให้

1. ผู้เรียนสามารถพูดได้อย่างชัดเจนและใช้น้ำเสียงที่เหมาะสม
2. ผู้เรียนสามารถเลือกใช้คำได้ตรงตามความต้องการ
3. ผู้เรียนสามารถเรียบเรียงสิ่งที่ตนจะพูดได้
4. ผู้เรียนสามารถพูดได้กระชับและได้ใจความ
5. ผู้เรียนสามารถให้รายละเอียดในสิ่งที่พูดได้
6. ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ผู้ฟังได้

ทักษะ ความรู้และความเข้าใจในเรื่องการฟัง ซึ่งแบ่งย่อยเป็นการฟังเบื้องต้น การมีปฏิสัมพันธ์และการอภิปรายร่วมกัน การเข้าใจในเรื่องการแสดงละคร

การฟังเบื้องต้น

มุ่งเน้นให้ผู้เรียนฝึกการฟังเพื่อความเข้าใจและตอบสนองต่อผู้อื่น ซึ่งผู้เรียนเรียนควรได้ฝึกการฟังจากกิจกรรมการเรียนการสอน ที่เอื้อให้

1. ผู้เรียนมีสมาธิในการฟัง
2. ผู้เรียนสามารถจดจำเฉพาะสิ่งที่น่าสนใจ
3. ผู้เรียนสามารถให้ความคิดเห็นในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ฟังได้
4. ผู้เรียนสามารถรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นได้
5. ผู้เรียนสามารถถามคำถามที่ช่วยทำให้สิ่งที่เขาสงสัย ไม่แน่ใจกระจ่างขึ้น
6. ผู้เรียนสามารถระบุและตอบสนองต่อเสียงในรูปแบบภาษา เช่น สัมผัสอักษรเล่น

คำคล้องจอง

การมีปฏิสัมพันธ์และการอภิปรายร่วมกัน

มุ่งเน้นให้ผู้เรียนฝึกการพูดและการฟังเพื่อความฝึกการเป็นสมาชิกของกลุ่ม ซึ่งผู้เรียนเรียนควรได้ฝึกการพูดและการฟังจากกิจกรรมการเรียนการสอน ที่เอื้อให้

1. ผู้เรียนสามารถผลักดันในการพูด
2. ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างกัน
3. ผู้เรียนสามารถยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นได้
4. ผู้เรียนสามารถอภิปรายและขยายความคิดของพวกเขา
5. ผู้เรียนสามารถให้เหตุผลสำหรับความคิดและการกระทำได้

การเข้าใจในเรื่องการแสดงละคร

มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ในการถ่ายทอดและแสดงอารมณ์ความรู้สึก ผ่านกิจกรรมบทบาทสมมุติหรือการแสดงละคร ซึ่งผู้เรียนเรียนควรได้เรียนรู้ผ่านกิจกรรมการเรียนการสอน ที่เอื้อให้

1. ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาและการกระทำเพื่อถ่ายทอดอารมณ์ตามสถานการณ์ที่ถูกต้องกำหนดให้

2. ผู้เรียนสามารถริเริ่มแสดงบทบาทได้ด้วยตนเองและมีสมาธิกับสิ่งนั้นแม้ว่าต้องทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม

3. ผู้เรียนสามารถแสดงความเห็นอย่างสร้างสรรค์จากละครที่พวกเขาได้ดูหรือที่พวกเขามีส่วนร่วม

สาระที่ 2 ทักษะ ความรู้ และความเข้าใจในการอ่าน

กลยุทธ์การอ่าน

ผู้เรียนสามารถอ่านด้วยความคล่องแคล่ว ถูกต้อง เข้าใจและเพลิดเพลินกับสิ่งที่อ่าน ผู้เรียนควรจะเป็นถูกสอนให้ใช้กลยุทธ์ต่างๆ ในการอ่าน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่อ่านโดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในเรื่อง

1. ความตระหนักและรับรู้หน่วยเสียง โดยมุ่งเน้นที่

1.1 การได้ยินเสียงและเชื่อมกับชื่อตัวอักษรของตัวอักษร

1.2 การได้ยินและสามารถแยกหน่วยเสียง บอกเอกลักษณ์ของหน่วยเสียง จัดประเภทของหน่วยเสียง แบ่งคำออกเป็นหน่วยเสียง

1.3 ระบุพยางค์ในคำพูด

1.4 ตระหนักว่าเสียงเดียวกันอาจจะมีการสะกดคำที่แตกต่างกันและที่การสะกดคำเดียวกันอาจสัมพันธ์กับเสียงที่แตกต่าง

2. การจำคำและรูปร่างของตัวอักษรในคำ

2.1 ผู้เรียนสามารถอ่านคำที่คุ้นเคยหรือคำที่พบบ่อยได้

2.2 ผู้เรียนสามารถจำคำที่สะกดด้วยรูปแบบเดียวกัน

2.3 ผู้เรียนสามารถจำคำที่มีลักษณะเฉพาะ เช่น เสียงต้นคำ เสียงท้ายคำ พหูพจน์

3. ความรู้ทางไวยากรณ์

3.1 ผู้เรียนมีความเข้าใจว่าการวางคำแต่ละคำในวลีหรือประโยคที่ต่างกัน จะส่งผลถึงความหมายของวลีหรือประโยค

3.2 ผู้เรียนสามารถถอดรหัสคำใหม่และสามารถตรวจสอบความหมายที่ถูกต้อง

3.3 ผู้เรียนสามารถตรวจสอบวลีหรือประโยคที่ตนเขียนว่าสื่อความหมายได้หรือไม่

4. ความเข้าใจในบริบทในสิ่งที่อ่าน

4.1 ผู้เรียนสามารถมุ่งความสนใจไปที่การหาความหมายมาจากสิ่งที่อ่านได้

4.2 ผู้เรียนสามารถใช้ความรู้ของตนเองเกี่ยวกับ กรอบ โครงสร้าง สถานการณ์ต่างๆ ที่ต่อเนื่องกันในสิ่งที่อ่าน

4.3 ผู้เรียนสามารถต่อยอดความรู้จากความรู้พื้นฐาน ในเรื่องความรู้ความเข้าใจในการอ่าน

5. การอ่านเพื่อการหาข้อมูล

5.1 ผู้เรียนสามารถเรียงร้อยข้อมูลต่างๆ จากการอ่านสิ่งพิมพ์ประเภทสารคดี

5.2 ผู้เรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านว่า แม้ว่าจะเป็นหัวเรื่องเดียวกันแต่ข้อมูลที่นำเสนออาจแตกต่างกัน หรือข้อมูลเหมือนกันแต่สามารถแสดงในรูปแบบที่แตกต่างกันได้

5.3 ผู้เรียนสามารถใช้หนังสืออ้างอิงเพื่อวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน

6. การอ่านวรรณคดี

ในช่วงชั้นที่ 1 (Key Stage 1) ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ ทักษะความรู้และความเข้าใจ ผ่านหนังสือประเภทบันเทิงคดีและสารคดี (Fiction and Non-fiction) และสิ่งพิมพ์ประเภทต่างๆ เนื้อหาสาระจะครอบคลุมในประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. นิทานและบทกวีที่ผู้เรียนคุ้นเคยเพื่อส่งเสริมให้ใช้จินตนาการและความคิดสร้างสรรค์
2. เรื่องราวบทละครและบทกวีที่เขียนโดยเด็ก
3. หนังสือนิทาน และละครพื้นบ้าน
4. นิทานและบทกวีที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม
5. นิทาน บทละครและบทกวีที่มีการวางโครงเรื่องที่ซ้ำๆ เพื่อเอื้อให้ผู้เรียนสามารถคาดเดาเหตุการณ์ได้
6. นิทาน กลอน และบทกวีที่มีการต่อยอดคำศัพท์ให้ผู้เรียน
7. หนังสือเรียนที่เอื้อให้ผู้เรียนได้อ่านออกเสียงและอ่านซ้ำๆ ได้
8. สิ่งพิมพ์ต่างๆ ที่เกี่ยวกับข้อมูล ข่าวสาร เทคโนโลยี
9. พจนานุกรม สารานุกรมและหนังสืออ้างอิงอื่นๆ

ในส่วนของบันเทิงคดี จะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะความเข้าใจในหนังสือซึ่งผู้เรียนเรียนควรได้เรียนรู้ผ่านกิจกรรมการเรียนการสอน ที่เอื้อให้

1. ผู้เรียนสามารถระบุและอธิบายถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับตัวละคร จาก สถานการณ์ต่างๆ ในหนังสือประเภทบันเทิงคดี
2. ผู้เรียนสามารถลำดับเรื่องราวและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนต้องเล่าสิ่งที่อ่าน โดยใช้ภาษาของตนเอง รวมทั้งสามารถคาดเดาเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในเรื่องที่อ่านได้
3. ผู้เรียนสามารถระบุสิ่งที่ตนชอบจากสิ่งที่อ่านได้พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ
4. ผู้เรียนสามารถอ่าน ท่องและเล่นละครจากบทกลอน บทกวีที่อ่านได้

5. ผู้เรียนสามารถระบุรูปแบบของจังหวะ การสัมผัสของเสียงในบทกวีได้
6. ผู้เรียนสามารถใช้จินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์กับเรื่องที่อ่านได้ในรูปแบบที่

แตกต่างกัน

7. โครงสร้างภาษาที่หลากหลาย ผู้เรียนอ่านข้อความได้ถูกต้องมากขึ้นและมีความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ซึ่งผู้เรียนควรได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่เน้นการวิเคราะห์ ระบุคุณสมบัติและลักษณะเฉพาะ ของสิ่งที่อ่านได้ เช่น สิ่งที่อ่านมีตอนเริ่มเรื่อง ตอนกลางเรื่อง และตอนท้ายของเรื่องอย่างไร มีการใช้คำประกอบได้ภาพหรือไม่ เป็นต้น



บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เข้าร่วมกระบวนการ อาร์ ที ไอ โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack) มีขั้นตอนการวิจัยดังนี้

1. การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การดำเนินการทดลอง
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนานาชาติเซนต์แอนดรูส์ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ทุกคนที่อยู่ในระบบอาร์ ที ไอและไม่ผ่านการประเมินในระบบอาร์ทีไอ ระยะที่ 1

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมินในระบบอาร์ ที ไอระยะที่ 2 กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนนานาชาติเซนต์แอนดรูส์ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร เลือกโดยวิธีเจาะจง (Purposive sampling) จากนักเรียนที่มีปัญหาทางการอ่านคำภาษาอังกฤษ จำนวน 4 คน มีเกณฑ์ในการคัดเลือก ดังนี้

1. สัมภาษณ์ครูประจำชั้นเพื่อรับทราบข้อมูลและรายชื่อของเด็กที่มีปัญหาในการอ่านคำภาษาอังกฤษ
2. พิจารณาผลการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาในการอ่านคำภาษาอังกฤษทุกคนที่อยู่ในระบบอาร์ ที ไอ แล้วคัดเลือกนักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมินระยะที่ 2 ของกระบวนการอาร์ ที ไอ

กระบวนการอาร์ ที ไอ ระยะที่ 1 (Tier 1) เป็นการสอนตามหลักสูตรปกติสำหรับนักเรียนทั้งชั้น โดยในการสอนครั้งนี้จะมีนักเรียนจำนวนร้อยละ 80-85 ของนักเรียนทั้งหมด สามารถผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่หลักสูตรกำหนดไว้ หลังจากสอนแล้วถ้าพบนักเรียนที่ไม่ผ่านตามเงื่อนไข นักเรียนเหล่านี้จะได้รับความช่วยเหลือในระยะที่ 2 (Tier 2) โดยสอนเป็นกลุ่มเล็กและติดตามความก้าวหน้าอย่างสม่ำเสมอในระยะที่ 2 นี้ หากยังพบนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์อีก ก็จะนำนักเรียนกลุ่มนี้มาเป็นกลุ่มตัวอย่าง

3. ผู้ปกครองยินยอมให้ความร่วมมือในการทำวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านคำภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack)

2. แบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษ 1 พยางค์ มีโครงสร้าง เสียงแรกหรือเสียงพยัญชนะต้น เสียงกลางหรือเสียงสระ และเสียงท้ายหรือเสียงพยัญชนะที่เป็นตัวสะกด (Consonant-Vowel-Consonant หรือ CVC) และคำที่พบบ่อย

ขั้นตอนในการดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

1. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านคำภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack)

1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) และวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack) จากหนังสือ งานวิจัยต่างๆ และการสืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต แล้วนำมาสรุปสาระสำคัญของวิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) และวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack) ได้ตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูสนทนากับนักเรียน เพื่อสร้างความคุ้นเคย และเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจและกระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมกิจกรรมในการเรียนการสอน รวมทั้งทบทวนความรู้เดิมที่เรียนไปแล้วขั้นสอน

ขั้นสอน เป็นขั้นให้เนื้อหาความรู้ใหม่แก่นักเรียน โดยครูอธิบายเกี่ยวกับคำที่เรียน ซึ่งเป็นคำที่มีเสียงแรก เสียงกลางหรือเสียงสระ และเสียงท้าย (Consonant-vowel-consonant หรือ CVC) ซึ่งมีขั้นตอน และคำที่พบบ่อย (High Frequency word)

1) ครูให้นักเรียนดูบัตรตัวอักษร ครูสาธิตให้นักเรียนรู้จักเสียงที่แทนตัวอักษรทีละเสียง โดยการออกเสียงตัวอักษรนั้น แล้วจึงให้นักเรียนออกเสียงตัวอักษรนั้น พร้อมทั้งทำทางประกอบเสียงของตัวอักษร

2) ครูแสดงของจริงหรือรูปภาพ และบัตรคำศัพท์ให้นักเรียนดู ครูแสดงรูปภาพ พร้อมกับบัตรคำศัพท์ให้นักเรียนดูทีละใบ ครูสาธิตให้นักเรียนรู้จักเสียงที่แทนตัวอักษรทีละเสียง

3) โดยครูใช้นิ้วชี้ไปที่ตัวอักษรแต่ละตัวพร้อมทั้งออกเสียงตามตัวอักษรนั้นๆ ครูลากนิ้วมืออย่างรวดเร็วจากต้นคำไปท้ายคำและอ่านคำ แล้วจึงให้นักเรียนปฏิบัติเช่นเดียวกันกับครู 2-3 ครั้ง สำหรับคำที่พบบ่อย (High Frequency word) ให้นักเรียนดูบัตรคำที่พบบ่อย ถ้านักเรียนอ่านได้จึงแสดงบัตรคำที่พบบ่อยคำต่อไป ถ้านักเรียนอ่านไม่ได้ ครูอ่านออกเสียงคำที่พบบ่อยนั้นให้ฟัง และให้นักเรียนอ่านตาม 2-3 ครั้ง

ขั้นฝึก เป็นขั้นที่นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติตามเนื้อหาที่ได้เรียนในบทเรียนนั้นๆ มีขั้นตอนดังนี้

1) ครูนำกลองที่มีของจริงหรือบัตรภาพมาให้นักเรียนดู ครูร้องเพลงที่เกี่ยวกับเสียงของตัวอักษรที่เรียนในบทเรียน เมื่อเพลงจบครูให้นักเรียนบอกคำศัพท์ที่เรียนในบทเรียน ที่มีเสียงแรกหรือเสียงกลางหรือเสียงท้าย ตามเสียงของอักษรในเพลงที่นักเรียนได้ยิน

2) ครูแสดงบัตรคำศัพท์ที่นักเรียนตอบ ครูใช้นิ้วชี้ไปที่ตัวอักษรแต่ละตัว พร้อมทั้งอ่านแบบประสมเสียงให้นักเรียนฟัง ครูใช้นิ้วชี้ไปที่ตัวแต่ละตัวอักษรและออกเสียงตัวอักษรนั้นทีละตัว ครูใช้นิ้วชี้ลากอย่างรวดเร็วจากต้นคำไปท้ายคำและอ่านออกเสียงคำนั้น แล้วจึงให้นักเรียนปฏิบัติเช่นเดียวกันกับครู 1-2 ครั้ง

3) ครูแสดงบัตรคำที่พบบ่อยทีละคำ ถ้านักเรียนอ่านได้คำนั้นจะถูกลงบนลูกรับอ่าน (Racetrack) จากนั้นครูจึงแสดงบัตรคำที่พบบ่อยคำต่อไป ถ้านักเรียนอ่านไม่ได้ ครูอ่านออกเสียงคำที่พบบ่อยนั้นให้ฟังทั้งคำ และให้นักเรียนอ่านตามครู 2-3 ครั้ง

ขั้นการประยุกต์ใช้ เป็นขั้นที่นักเรียนนำความรู้ที่เรียนมาไปใช้ โดยทำกิจกรรมที่หลากหลายและได้ลงมือปฏิบัติจริง

ขั้นสรุปและประเมินผล เป็นขั้นที่นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้เรียนไปโดยทำกิจกรรมที่หลากหลายและได้ลงมือปฏิบัติจริง

1.2 ศึกษาและรวบรวมคำจากการประสมอักษรเบื้องต้น จากชุดตัวอักษรทั้ง 7 ชุด ศึกษาและรวบรวมคำ 1 พยางค์ที่มีโครงสร้างประกอบด้วยตัวตัวอักษรภาษาอังกฤษทั้ง 26 ตัว ซึ่งทำหน้าที่เป็นพยัญชนะต้นและหรือพยัญชนะท้ายคำ ประสมกับสระเสียงสั้น (Short Vowel) /a/ /e/ /i/ /o/ และ/u/ และเป็นคำที่มีความหมายได้จำนวน 80 คำ รวมกับคำที่พบบ่อย (High Frequency Words) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 55 คำ เป็น 135 คำ ตามหลักสูตร Literacy Curriculum ของกระทรวง ศึกษาธิการอังกฤษ ปี ค.ศ.2014

1.3 ดำเนินการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack) 24 แผนดังนี้

แผนการจัดการ จัดการ เรียนรู้	เนื้อหา	คำ	วิธีการสอน
1	อักษร s t p สระ /a/	sat, tap, pat	Letters and Sounds
	คำที่พบบ่อย	the, and, a, to, said, in, he	Racetrack
2	สระ /i/ และทบทวนอักษร s t p สระ /a/	sit, tip, pit, pip, sip,	Letters and Sounds
	คำที่พบบ่อย	the, and, a, to, said, in, he	Racetrack
3	อักษร n และทบทวนอักษร s t p สระ /a/ /i/	pan, pin, tin, tan, nap	Letters and Sounds
	คำที่พบบ่อย	I, of, it, was, you, they, on	Racetrack
4	อักษร m d และทบทวนอักษร s t p n สระ /a/ /i/	mat, map, man, sad, dip	Letters and Sounds
	คำที่พบบ่อย	I, of, it, was, you, they, on	Racetrack
5	อักษร g และทบทวนอักษร s t p n m d สระ /a/ /i/	tag, gap, gas, pig, dig,	Letters and Sounds
	คำที่พบบ่อย	ทดสอบคำที่เรียนในแผนที่ 1-4	Racetrack
6	สระ /o/ และทบทวนอักษร s t p n m d g สระ /a/ /i/	pot, top, dog, pop, mop	Letters and Sounds
	คำที่พบบ่อย	she, is, for, at, his, but, that	Racetrack
7	อักษร c และทบทวนอักษร s t p n m d g สระ /a/ /i/ /o/	can, cot, cop, cap, cat, cod	Letters and Sounds
	คำที่พบบ่อย	she, is, for, at, his, but, that	Racetrack
8	อักษร k และทบทวนอักษร s t p n m d g สระ /a/ /i/ /o/	kid, kit	Letters and Sounds
	คำที่พบบ่อย	she, is, for, at, his, but, that	Racetrack
9	อักษร ck และทบทวนอักษร s t p n m d g c k สระ /a/ /i/ /o/	kick, sack, dock, duck, pack,	Letters and Sounds
	คำที่พบบ่อย	with, all, we, can, are, up, had	Racetrack

(ต่อ)

แผนการ จัดการ เรียนรู้	เนื้อหา	คำ	วิธีการสอน
10	อักษร ck และทบทวนอักษร s t p n m d g c k สระ /a/ /i/ /o/	sick, tick, pick, nock, sock	Letters and Sounds
	คำที่พบบ่อย	ทดสอบคำที่เรียนในแผนที่ 6-9	Racetrack
11	สระ /e/ และทบทวนอักษร s t p n m d g c k ck สระ /a/ /i/ /o/	ten, pet, net, pen, peg, men, neck	Letters and Sounds
	คำที่พบบ่อย	my, her, what, there, out this, have	Racetrack
12	สระ /u/ และทบทวนอักษร s t p n m d g c k ck สระ /a/ /i/ /o/ /e/	mug, cup, sun, tuck, mud, sum	Letters and Sounds
	คำที่พบบ่อย	my, her, what, there, out this, have	Racetrack
13	อักษร r และทบทวนอักษร s t p n m d g c k ck สระ /a/ /i/ /o/ /e/ /u/	run, rip, ram, rat, rug, rock	Letters and Sounds
	คำที่พบบ่อย	went, be, like, some, so, not, then	Racetrack
14	อักษร h และทบทวนอักษร s t p n m d g c k ck r สระ /a/ /i/ /o/ /e/ /u/	hot, hut, hop, hit, hat, ham, hug	Letters and Sounds
	คำที่พบบ่อย	went, be, like, some, so, not, then	Racetrack
15	อักษร b และทบทวนอักษร s t p n m d g c k ck r h สระ /a/ /i/ /o/ /e/ /u/	bad, bag, bed, bud, beg, bug, bun, bus, bat, bin	Letters and Sounds
	คำที่พบบ่อย	ทดสอบคำที่เรียนในแผนที่ 11-14	Racetrack

(ต่อ)

แผนการ จัดการ เรียนรู้	เนื้อหา	คำ	วิธีการสอน
16	อักษร f,ff และทบทวนอักษร s t p n m d g c k ck r h b สระ /a/ /i/ /o/ /e/ /u/	fit, fog, fan, fin, fun, fed, fig, puff, huff	Letters and Sounds
	คำที่พบบ่อย	were, go, little, as, no, mum, one	Racetrack
17	อักษร l,ll และทบทวนอักษร s t p n m d g c k ck r h b f,ff สระ /a/ /i/ /o/ /e/ /u/	lap, leg, log, lot, lip, lick, bell, doll, sell, hill	Letters and Sounds
	คำที่พบบ่อย	were, go, little, as, no, mum, one	Racetrack
18	อักษร ss และทบทวนอักษร s t p n m d g c k ck r h b f,ff l,ll สระ /a/ /i/ /o/ /e/ /u/	less, hiss, mess, boss, fuss, kiss	Letters and Sounds
	คำที่พบบ่อย	them, do, me, down, dad, big, when	Racetrack
19	อักษร j,v และทบทวนอักษร s t p n m d g c k ck r h b f,ff l,ll ss สระ /a/ /i/ /o/ /e/ /u/	jam, jet, jog, jug, van, vet	Letters and Sounds
	คำที่พบบ่อย	them, do, me, down, dad, big, when	Racetrack
20	อักษร y และทบทวนอักษร s t p n m d g c k ck r h b f,ff l,ll ss j v w x สระ /a/ /i/ /o/ /e/ /u/	yap, yes, yell, yum	Letters and Sounds
	คำที่พบบ่อย	ทดสอบคำที่เรียนในแผนที่ 15-19	Racetrack

(ต่อ)

แผนการจัดการ เรียนรู้	เนื้อหา	คำ	วิธีการสอน
21	อักษร w และทบทวนอักษร s t p n m d g c k ck r h b f,ff l,ll ss j v สระ /a/ /i/ /o/ /e/ /u/	win, wag, web, wig	Letters and Sounds
	คำที่พบบ่อย	ทบทวนคำที่นักเรียนยังไม่ สามารถอ่านได้	Racetrack
22	อักษร x และทบทวนอักษร s t p n m d g c k ck r h b f,ff l,ll ss j v w สระ /a/ /i/ /o/ /e/ /u/	wax, mix, fix, box, six	Letters and Sounds
	คำที่พบบ่อย	ทบทวนคำที่นักเรียนยังไม่ สามารถอ่านได้	Racetrack
23	อักษร z,zz และทบทวนอักษร s t p n m d g c k ck r h b f,ff l,ll ss j v w x y สระ /a/ /i/ /o/ /e/ /u/	zip, buzz, jazz	Letters and Sounds
	คำที่พบบ่อย	ทบทวนคำที่นักเรียนยังไม่ สามารถอ่านได้	Racetrack
24	อักษร qu และทบทวนอักษร s t p n m d g c k ck r h b f,ff l,ll ss j v w x y z,zz สระ /a/ /i/ /o/ /e/ /u/	quiz, quick, quack	Letters and Sounds
	คำที่พบบ่อย	ทดสอบคำที่เรียนในแผนที่ 21- 23	Racetrack

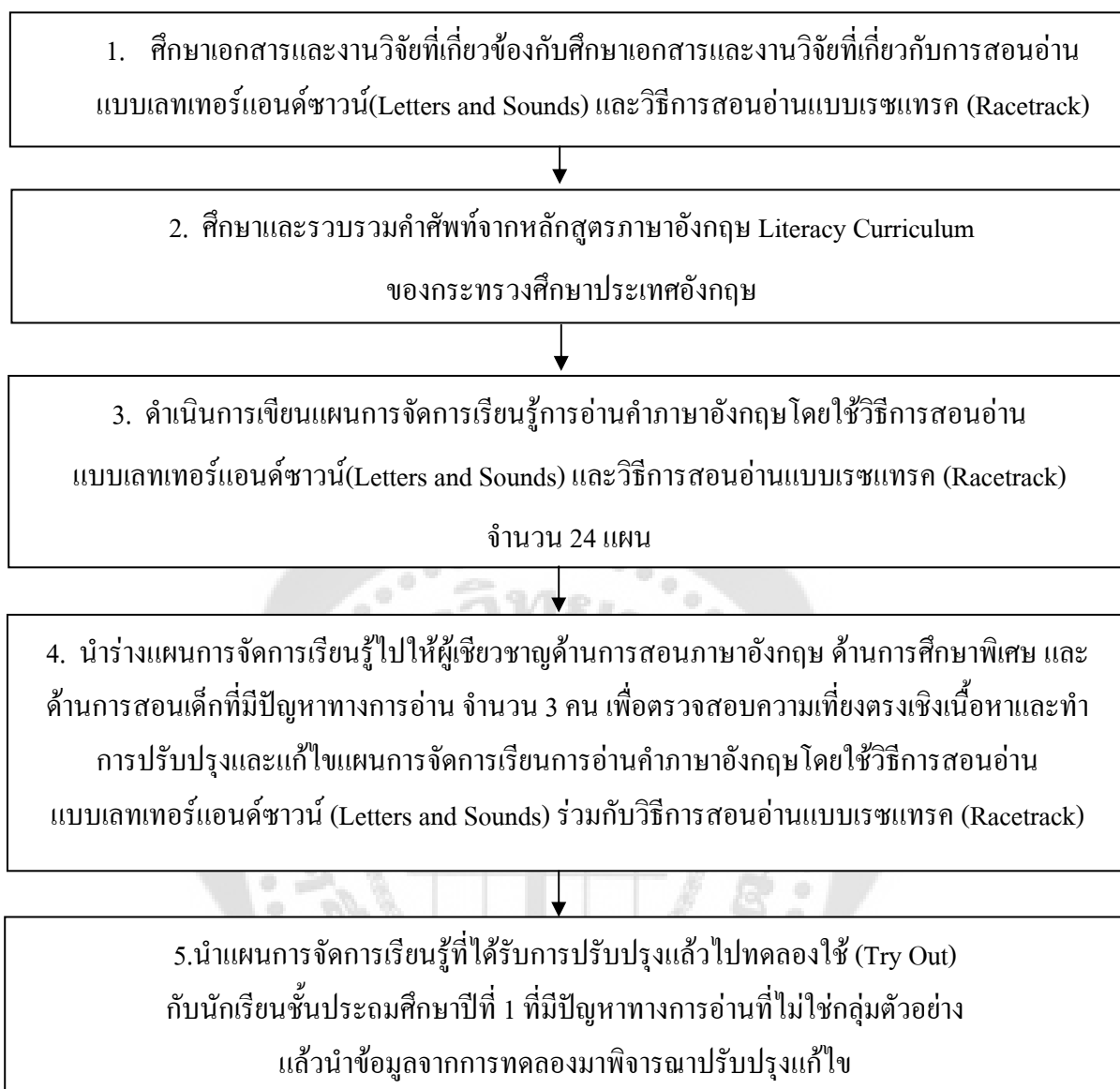
1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้อ่านคำภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์ แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack) ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษ การสอนกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) และด้านการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการอ่าน จำนวน 3 คน พิจารณาตรวจสอบแก้ไขและปรับปรุงเพื่อความถูกต้องเหมาะสม พิจารณาว่าประเด็นการประเมินสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาความเห็นดังนี้ (ล้วนสายยศ; และอังคณา สายยศ. 2543: 48)

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้

บันทึกผลการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนในแต่ละข้อ จากนั้นนำผลการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ไปหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างประเด็นเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้ (Index of Item – Objective Congruency: IOC) เลือกข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67 ขึ้นไป (พิชิต ฤทธิจรูญ. 2545: 151) เป็นข้อที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้ โดยค่า IOC ระหว่างประเด็นเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้ ทั้งหมดมีค่าเท่ากับ 1 ซึ่งมีประเด็นที่ต้องปรับปรุงแก้ไขได้แก่ อธิบายขั้นตอนการสอนแต่ละขั้นอย่างละเอียดและให้ใช้ภาษาที่ง่ายต่อความเข้าใจ ไม่ซับซ้อน เพิ่มรูปภาพในแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันกับผู้อ่าน

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางการอ่านที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างซึ่งได้มาจากการเลือกโดยวิธีเจาะจง ในวันที่ 26 มิถุนายน พ.ศ. 2558 จำนวน 4 คน ที่โรงเรียนนานาชาติเซนต์แอนดรูส์ พบว่าไม่มีข้อควรปรับปรุง แล้วนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้จากการทดลองสอนกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

สรุปการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้อ่านคำภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์ แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack) มีขั้นตอนตามภาพประกอบ ดังนี้



ภาพประกอบ 9 ลำดับขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านคำภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack)

2. การสร้างแบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษ

2.1 กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษ และดำเนินการศึกษาและรวบรวมคำจากการประสมอักษรเบื้องต้น จากชุดตัวอักษรทั้ง 7 ชุด ศึกษาและรวบรวมคำ 1 พยางค์ ที่มีโครงสร้างประกอบด้วยตัวตัวอักษรภาษาอังกฤษทั้ง 26 ตัว ซึ่งทำหน้าที่เป็นพยัญชนะต้นและหรือพยัญชนะท้ายคำ ประสมกับสระเสียงสั้น (Short Vowel) /a/ /e/ /i/ /o/ และ/u/ และเป็นคำที่มีความหมายได้จำนวน 80 คำ รวมกับคำที่พบบ่อย (High Frequency Words) ระดับชั้นเียร์ 1 จำนวน 55 คำ เป็น 135 คำ ตามหลักสูตร Literacy Curriculum ของกระทรวงศึกษาธิการไทย ปี ค.ศ.2014

2.2 สร้างแบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษ โดยคัดเลือกคำจากข้อ 2.1 มาสร้างแบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษและกำหนดเกณฑ์การประเมินผลคะแนน การทดสอบความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง โดยการนำคะแนนที่นักเรียน ทำถูกต้องมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนนการอ่านคำ

อ่านออกเสียงคำถูกต้อง	ให้	1 คะแนน
อ่านถูกต้องแต่อ่านช้าไม่มั่นใจ	ให้	1 คะแนน
อ่านครั้งแรกไม่ถูกต้องแต่แก้ไขคำที่อ่านผิดด้วยตนเองทันที	ให้	1 คะแนน
อ่านออกเสียงไม่ถูกต้อง	ให้	0 คะแนน
อ่านออกเสียงถูกต้องแต่เพิ่มคำ	ให้	0 คะแนน

2.3 นำแบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ ด้านการศึกษาพิเศษ การสอนกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) และด้านการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการอ่าน จำนวน 3 คน พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมในการใช้ประเมิน ความสามารถในการอ่านคำภาษาอังกฤษทั้ง 135 คำว่ามีความสอดคล้องกับสาระและจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่

2.4 นำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน มาหาค่าดัชนีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้ (Index of Item – Objective Congruency: IOC) ซึ่งใช้เกณฑ์การพิจารณาลงความเห็นดังนี้ (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2543: 48)

- +1 แน่ใจว่าคำในแบบประเมินสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และ จุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 ไม่แน่ใจว่าคำในแบบประเมินสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และจุดประสงค์ การเรียนรู้
- 1 แน่ใจว่าคำในแบบประเมินไม่สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และจุดประสงค์ การเรียนรู้

นำคะแนนที่ได้จากการประเมินความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างและเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญมาหา ค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างคำที่ใช้กับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) เลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67 – 1.00 เป็นคำที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้ ผลของการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ได้ค่า (IOC) 1.00 ทุกข้อ แสดงว่าได้คำที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงดังมีรายละเอียดในภาคผนวก

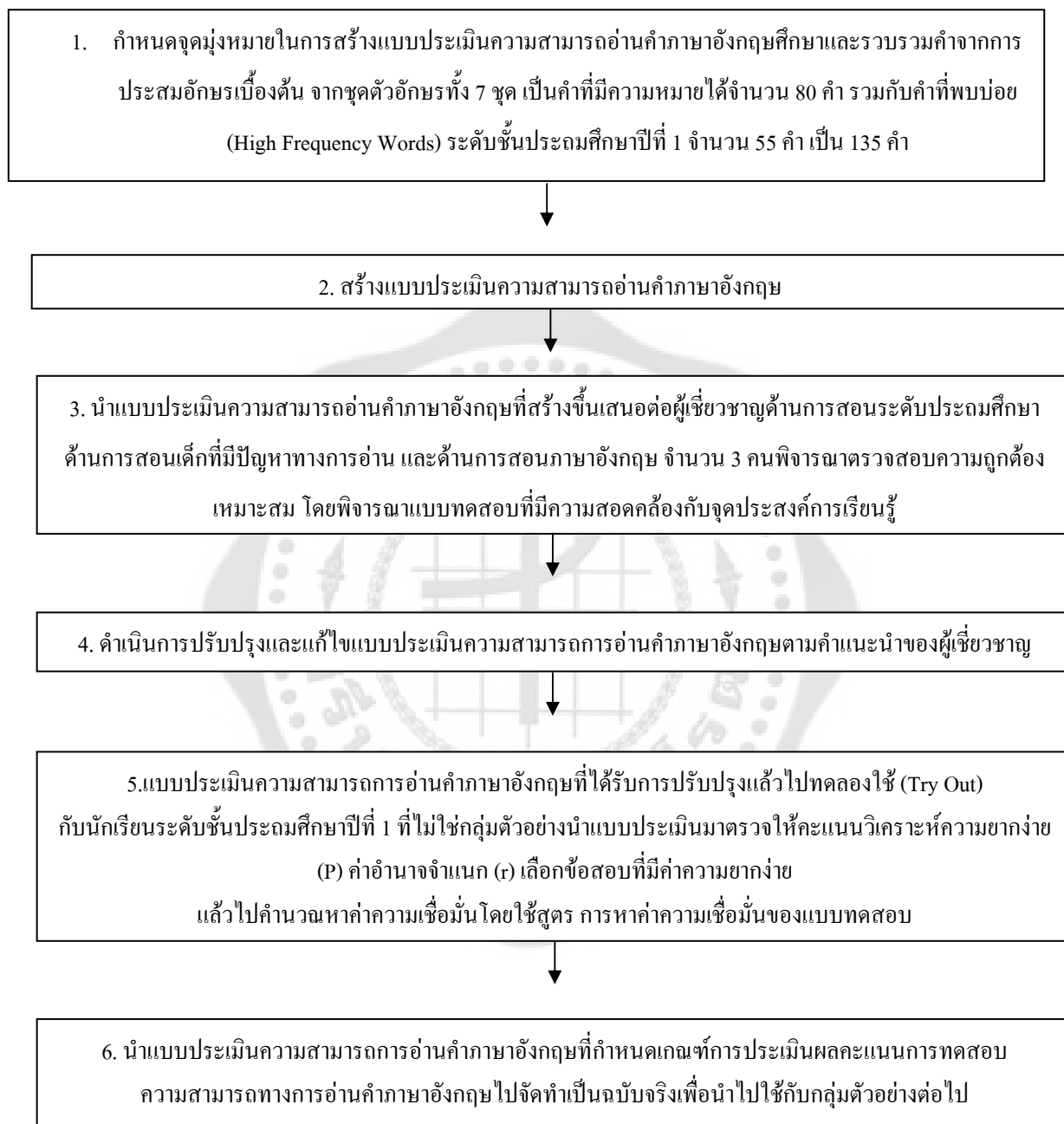
1.5 นำแบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษที่ได้รับการปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนานาชาติเซนต์แอนดรูส์ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 12 คน เมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม พ.ศ. 2558 เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของคำที่ใช้ประเมิน โดยนำมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) คัดเลือกคำที่มีความยากง่ายระหว่าง 0.20 – 0.80 และค่าอำนาจจำแนก 0.20 ขึ้นไป ดังมีรายละเอียดในภาคผนวก และได้จำนวนคำทั้งหมด 90 คำ ค่าความยากง่ายระหว่าง 0.38-0.75 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.25-0.63 จากนั้นหาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินโดยใช้สูตร KR-20 (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2549: 76) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .89

1.6 นำแบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษที่มีลักษณะเป็นบัตรคำทั้งหมด 90 คำ ที่ปรับปรุงแล้วไปจัดทำเป็นฉบับจริงเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป โดยเกณฑ์การให้คะแนนอ่านคำคือ อ่านออกเสียงคำถูกต้องให้ 1 คะแนนอ่านถูกต้องแต่อ่านช้าไม่มั่นใจให้ 1 คะแนนอ่านครั้งแรกไม่ถูกต้องแต่แก้ไขคำที่อ่านผิดด้วยตนเองทันที ให้ 1 คะแนน อ่านออกเสียงไม่ถูกต้องให้ 0 คะแนนอ่านออกเสียงถูกต้องแต่เพิ่มคำให้ 0 คะแนน

โดยใช้เกณฑ์การตัดสิน เป็นการนำคะแนนอ่านคำภาษาอังกฤษมารวมกันเป็นคะแนนเต็ม 90 คะแนน แล้วพิจารณาตามเกณฑ์ ดังนี้

80 - 90 คะแนน	หมายถึง	ความสามารถในการอ่านคำอยู่ในระดับดีมาก
70 - 79 คะแนน	หมายถึง	ความสามารถในการอ่านคำอยู่ในระดับดี
50 - 69 คะแนน	หมายถึง	ความสามารถในการอ่านคำอยู่ในระดับปานกลาง
ต่ำกว่า 50 คะแนน	หมายถึง	ความสามารถในการอ่านคำอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง

สรุปการสร้างแบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) และวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack)



ภาพประกอบ 10 ลำดับขั้นตอนการสร้างแบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษ

โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack)

วิธีดำเนินการทดลอง

1. แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest – Posttest Design (ลิวน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. 2538: 249) ซึ่งมีรูปแบบทดลองดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง	สอบก่อน	ตรวจแปรอิสระ	สอบหลัง
E	T_1	X	T_2

E	แทน	นักเรียนที่มีปัญหาทางการอ่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
X	แทน	วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) และวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack)
T_1	แทน	การประเมินการอ่านคำภาษาอังกฤษก่อนการทดลอง
T_2	แทน	การประเมินการอ่านคำภาษาอังกฤษหลังการทดลอง

2. ขั้นตอนการทดลองดำเนินการดังนี้

2.1 นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ติดต่อขอความอนุเคราะห์จากโรงเรียนนานาชาติเซนต์แอนดรูส์กรุงเทพ เพื่อดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมินในระบบอาร์ ที ไอ ระยะที่ 2 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558

2.2 นำแบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษไปประเมินกลุ่มตัวอย่างก่อนการทดลอง (Pretest) เมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม พ.ศ. 2558

2.3 ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านคำภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) และวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack) เป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน วันละ 40 นาที ระหว่างวันที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2559 – 18 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2559 จำนวนทั้งสิ้น 24 แผนการจัดการเรียนรู้

วันที่	เวลา	แผนการจัดการ เรียนรู้	เนื้อหา
11 มกราคม 2559	9:10 – 9:50	1	อักษร s t p สระ /a/ และอ่านคำ sat, tap, pat คำที่พบบ่อย the, and, a, to, said, in, he
12 มกราคม 2559	9:10 – 9:50	2	สระ /i/ และทบทวนเนื้อหาที่เรียนไปแล้ว และอ่าน คำ sit, tip, pit, pip, sip คำที่พบบ่อย the, and, a, to, said, in, he
13 มกราคม 2559	12:45 – 13:25	3	อักษร n และทบทวนเนื้อหาที่เรียนไปแล้ว และอ่าน คำ pan, pin, tin, tan, nap คำที่พบบ่อย I, of, it, was, you, they, on
14 มกราคม 2559	12:45 – 13:25	4	อักษร m d และทบทวนเนื้อหาที่เรียนไปแล้ว และ อ่านคำ mat, map, man, sad, dip คำที่พบบ่อย I, of, it, was, you, they, on
18 มกราคม 2559	9:10 – 9:50	5	อักษร g และทบทวนเนื้อหาที่เรียนไปแล้ว และอ่าน คำ tag, gap, gas, pig, dig ทดสอบคำที่พบบ่อย ที่เรียนในแผนที่ 1-4
19 มกราคม 2559	9:10 – 9:50	6	สระ /o/ และทบทวนเนื้อหาที่เรียนไปแล้ว และอ่าน คำ pot, top, dog, pop, mop คำที่พบบ่อย she, is, for, at, his, but, that
20 มกราคม 2559	12:45 – 13:25	7	อักษร c และทบทวนเนื้อหาที่เรียนไปแล้ว และอ่าน คำ can, cot, cop, cap, cat, cod, kid, kit คำที่พบบ่อย she, is, for, at, his, but, that
21 มกราคม 2559	12:45 – 13:25	8	อักษร k และทบทวนเนื้อหาที่เรียนไปแล้ว และอ่าน คำ kid, kit คำที่พบบ่อย with, all, we, can, are, up, had
25 มกราคม 2559	12:45 – 13:25	9	อักษร ck และทบทวนเนื้อหาที่เรียนไปแล้ว และอ่าน คำ kick, sack, dock, duck, pack คำที่พบบ่อย with, all, we, can, are, up, had
26 มกราคม 2559	12:45 – 13:25	10	อักษร ck และทบทวนเนื้อหาที่เรียนไปแล้ว และอ่าน คำ sick, tick, pick, nock, sock ทดสอบคำที่พบบ่อย ที่เรียนในแผนที่ 6-9
27 มกราคม 2559	9:10 – 9:50	11	สระ /e/ และทบทวนเนื้อหาที่เรียนไปแล้ว และอ่าน คำ ten, pet, net, pen, peg, men, neck คำที่พบบ่อย my, her, what, there, out this, have

(ต่อ)

วันที่	เวลา	แผนการจัดการ เรียนรู้	เนื้อหา
28 มกราคม 2559	9:10 – 9:50	12	สระ /u/ และทบทวนเนื้อหาที่เรียนไปแล้ว และอ่าน คำ mug, cup, sun, tuck, mud, sum คำที่พบบ่อย my, her, what, there, out this, have
1 กุมภาพันธ์ 2559	12:45 – 13:25	13	อักษร r และทบทวนเนื้อหาที่เรียนไปแล้ว และอ่าน คำ run, rip, ram, rat, rug, rock คำที่พบบ่อย went, be, like, some, so, not, then
2 กุมภาพันธ์ 2559	9:10 – 9:50	14	อักษร h และทบทวนเนื้อหาที่เรียนไปแล้ว และอ่าน คำ hot, hut, hop, hit, hat, ham, hug คำที่พบบ่อย went, be, like, some, so, not, then
3 กุมภาพันธ์ 2559	9:10 – 9:50	15	อักษร b และทบทวนเนื้อหาที่เรียนไปแล้ว และอ่าน คำ bad, bag, bed, bud, beg, bug, bun, bus, bat, bin ทดสอบคำที่พบบ่อย ที่เรียนในแผนที่ 11-14
4 กุมภาพันธ์ 2559	12:45 – 13:25	16	อักษร f, ff และทบทวนเนื้อหาที่เรียนไปแล้ว และ อ่านคำ fit, fog, fan, fin, fun, fed, fig, puff, huff คำที่พบบ่อย were, go, little, as, no, mum, one
8 กุมภาพันธ์ 2559	12:45 – 13:25	17	อักษร l, ll และทบทวนเนื้อหาที่เรียนไปแล้ว และอ่าน คำ lap, leg, log, lot, lip, lick, bell, doll, sell, hill คำที่พบบ่อย were, go, little, as, no, mum, one
9 กุมภาพันธ์ 2559	9:10 – 9:50	18	อักษร ss และทบทวนเนื้อหาที่เรียนไปแล้ว และอ่าน คำ less, hiss, mess, boss, fuss, kiss คำที่พบบ่อย them, do, me, down, dad, big, when
10 กุมภาพันธ์ 2559	9:10 – 9:50	19	อักษร j v และทบทวนเนื้อหาที่เรียนไปแล้ว และอ่าน คำ jam, jet, jog, jug, van, vet คำที่พบบ่อย them, do, me, down, dad, big, when
11 กุมภาพันธ์ 2559	12:45 – 13:25	20	อักษร w และทบทวนเนื้อหาที่เรียนไปแล้ว และอ่าน คำ win, wag, web, wig คำที่พบบ่อย ทดสอบคำที่พบบ่อย ที่เรียนในแผนที่ 16-19
15 กุมภาพันธ์ 2559	12:45 – 13:25	21	อักษร x และทบทวนเนื้อหาที่เรียนไปแล้ว และอ่าน คำ wax, mix, fix, box, six คำที่พบบ่อย ทบทวนคำที่นักเรียนยังไม่สามารถอ่าน ได้

(ต่อ)

วันที่	เวลา	แผนการจัดการเรียนรู้	เนื้อหา
16 กุมภาพันธ์ 2559	9:10 – 9:50	22	อักษร y และทบทวนเนื้อหาที่เรียนไปแล้ว และอ่านคำ yap, yes, yell, yum ทบทวนคำที่นักเรียนยังไม่สามารถอ่านได้
17 กุมภาพันธ์ 2559	12:45 – 13:25	23	อักษร z,zz และทบทวนเนื้อหาที่เรียนไปแล้ว และอ่านคำ zip, buzz, jazz ทบทวนคำที่นักเรียนยังไม่สามารถอ่านได้
18 กุมภาพันธ์ 2559	9:10 – 9:50	24	อักษร qu และทบทวนเนื้อหาที่เรียนไปแล้ว และอ่านคำ quiz, quick, quack ทดสอบคำที่เรียนในแผนที่ 21-23

2.4 เมื่อสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้ ดำเนินการทดสอบความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษหลังการทดลอง โดยใช้แบบประเมินอ่านคำภาษาอังกฤษชุดเดียวกันกับก่อนการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง ตรวจและบันทึกคะแนน

2.5 นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองไปทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ

1.1 การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้สูตร IOC (ลิวน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. 2538: 249) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำที่ใช้ประเมินกับจุดประสงค์
 $\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.2 การวิเคราะห์ค่าความยากง่ายของคำโดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. 2543: 196)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าความยากง่าย
	R	แทน	จำนวนนักเรียนที่ทำข้อถูก
	N	แทน	จำนวนนักเรียนที่ทำข้อนั้นทั้งหมด

1.3 การวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด. 2543: 50)

$$r_{pbrs} = \frac{M_p}{N}$$

2. หาค่าสถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 ค่ามัธยฐาน (Median) โดยใช้สูตร (พิชิต ฤทธิ์จรูญ. 2544: 174)

$$\text{Mdn} = \frac{X_N + 1}{2}$$

เมื่อ	Mdn	แทน	มัธยฐาน หรือ ค่ากลาง
	X	แทน	จำนวนคะแนนหรือข้อมูลที่เป็นเลขคู่
	$\frac{X_n}{2}$	แทน	คะแนนตัวที่ $\frac{N}{2}$
	แทน $\frac{X_n + 1}{2}$		คะแนนตัวที่ $\frac{N + 1}{2}$

2.2 ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range = IOR) โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2550: 52) ดังนี้

$$IQR = Q_3 - Q_1$$

เมื่อ IQR แทน ค่าพิสัยควอไทล์

Q_1 แทน ค่าที่ตำแหน่ง $\frac{1}{4}$ หรือ 25 % หาได้จาก

$$Q_1 = \frac{N}{4}$$

Q_3 แทน ค่าที่ตำแหน่ง $\frac{3}{4}$ หรือ 75 % หาได้จาก

$$Q_3 = \left[\frac{N \times 3}{4} \right]$$

N แทน จำนวนข้อมูล

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

3.1 การเปรียบเทียบค่ามัธยฐานที่คำนวณได้กับค่ามัธยฐานที่กำหนดเป็นเกณฑ์ระดับดี โดยใช้สถิติ The Signed Test for Median: One Sample (ไพฑูรย์ โพธิ์สาร, 2554: 57-58) ดังนี้

$$P\text{-value} = P [Q_+ \leq t | P = \frac{1}{2}] \dots\dots\dots (1)$$

$$\text{หรือ } P\text{-value} = P [Q_- \leq t | P = \frac{1}{2}] \dots\dots\dots (2)$$

เมื่อ $P [X \leq M_0] = P [X \geq M_0] = \frac{1}{2}$

$$H_0 : M \geq M_0 \quad H_0 : M \leq M_0 \quad H_0 : M = M_0$$

$$H_a : M > M_0 \quad \text{หรือ} \quad H_a : M < M_0 \quad \text{หรือ} \quad H_a : M \neq M_0$$

P-value แทน ค่าความน่าจะเป็นซึ่งคำนวณได้ที่จะปฏิเสธ $H_0 : M = M_0$

เมื่อมีค่าน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้

M แทน ค่ามัธยฐานที่คำนวณได้

M_0 แทน ค่ามัธยฐานที่เป็นเกณฑ์/ที่กำหนดไว้

X แทน ค่าสังเกตที่วัด/นับมาได้จากชุดข้อมูล

t แทน จำนวนของค่าสังเกต (X) ที่มีค่ามากกว่า หรือน้อยกว่า M_0

เมื่อ

(1) $H_a : M < M_0$; จะใช้ค่า t ซึ่งนับจากที่ X มากกว่า $M_0(Q_+)$

และหาก $X - M_0 = 0$ จะให้เป็น +

(2) $H_a : M > M_0$; จะใช้ค่า t ซึ่งนับจากที่ X น้อยกว่า $M_0(Q_-)$

และหาก $X - M_0 = 0$ จะให้เป็น –

(3) $H_a : M \neq M_0$; จะใช้ค่า t ซึ่งนับจากที่ X น้อยกว่า $M_0(Q)$

โดยคิด $P - \text{value} \times 2$

และหาก $X - M_0 = 0$ จะให้เป็น –

n แทน จำนวนค่าสังเกตในชุดข้อมูล

เกณฑ์การพิจารณา

นำค่า t, n ไปพิจารณา $P\text{-value}$ จากตาราง Cumulative binomial probabilities ที่ $p = .50$
การตัดสินใจ – Reject H_0 เมื่อ (1) ค่า $P\text{-value} < .05$ (2) ค่า $P\text{-value} < .01$

3.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างก่อนและหลังการสอน โดยใช้สถิติของ The Wilcoxon Matched – Pairs Signed – Ranks Test (นิภา ศรีไพโรจน์. 2533: 93) โดยใช้สูตรดังนี้

$$D = Y - X$$

เมื่อ

D	แทน	ค่าความแตกต่างของผลคะแนนก่อนและหลังการสอน
X	แทน	คะแนนที่ได้จากการประเมินก่อนการสอน
Y	แทน	คะแนนที่ได้จากการประเมินหลังการสอน

จัดอันดับค่าความแตกต่างจากค่าน้อยไปหาค่ามาก กำกับอันดับที่ด้วยเครื่องหมายบวกหรือเครื่องหมายลบตามลำดับของผลรวมที่น้อยกว่า (โดยไม่คำนึงถึงเครื่องหมาย) เรียกค่านี้ว่า T (ค่าของผลรวมของอันดับที่มีเครื่องหมายกำกับที่น้อยกว่า)

$$Z = \frac{T - E(T)}{S_1}$$

เมื่อ $E(T)$ แทน $\frac{N(N+1)}{4}$

S_1 แทน $\frac{N(N+1)(2N+1)}{4}$

เมื่อ	$E(T)$	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลรวมอันดับที่น้อยกว่า
	N	แทน	จำนวนนักเรียน
	S_i	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	Z	แทน	คะแนนมาตรฐาน
	T	แทน	ค่าของผลรวมของอันดับที่มีเครื่องหมายกำกับที่น้อยกว่า



บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เข้าร่วมกระบวนการ อาร์ ที ไอ โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack) มีขั้นตอนการวิจัยดังนี้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เข้าร่วมกระบวนการ อาร์ ที ไอ โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack)

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เข้าร่วมกระบวนการ อาร์ ที ไอ ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack)

การศึกษาความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เข้าร่วมกระบวนการ อาร์ ที ไอ โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack) มีรายละเอียดดังตาราง และตาราง 1

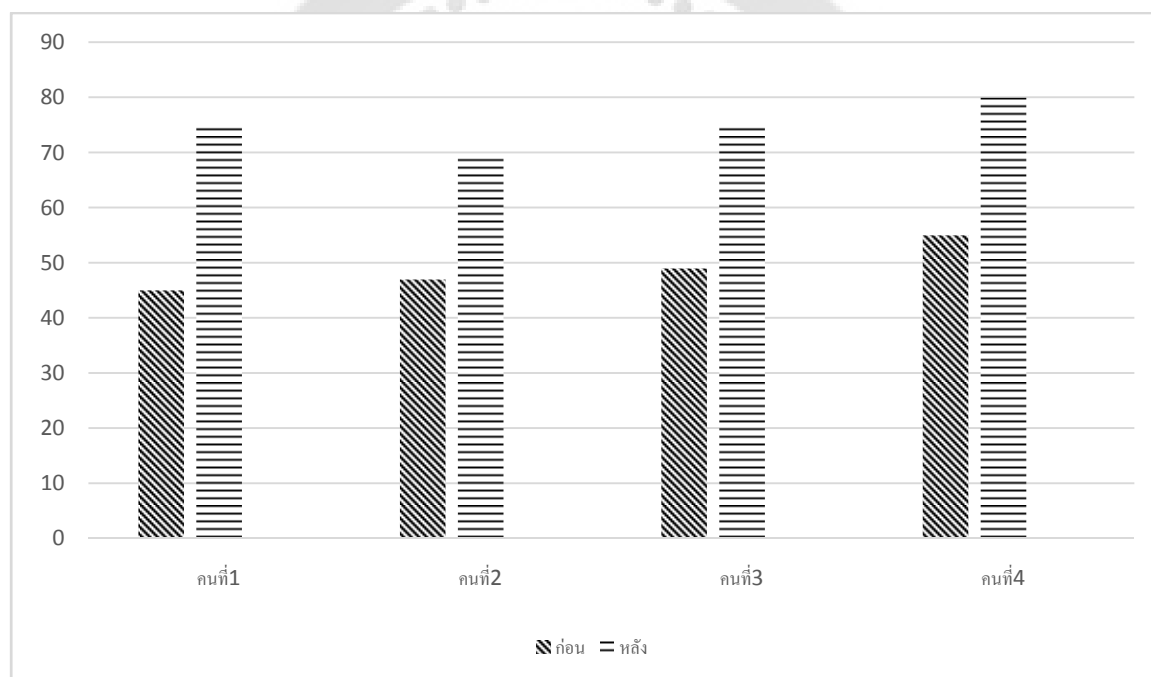
ตาราง 1 จำนวน คำมัธฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์คะแนนอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เข้าร่วมกระบวนการ อาร์ ที ไอ ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack)

นักเรียน คนที่	คะแนนก่อนสอน (คะแนนเต็ม 90 คะแนน)	ระดับ	คะแนนหลังสอน (คะแนนเต็ม 90 คะแนน)	ระดับ	ผลต่างของ คะแนน
1	45	ปรับปรุง	75	ดี	20
2	47	ปรับปรุง	69	ปานกลาง	22
3	49	ปรับปรุง	75	ดี	26
4	55	ปานกลาง	80	ดีมาก	25
Mdn	47	ปรับปรุง	75	ดี	
IQR	7		6		

จากตาราง 1 แสดงว่า ความสามารถในการอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เข้าร่วมกระบวนการ อาร์ ที ไอ ก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรคมีคะแนนอยู่ระหว่าง 45-55 คะแนน มีค่ามัธยฐานเท่ากับ 47 ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์เท่ากับ 7 ความสามารถในการอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เข้าร่วมกระบวนการ อาร์ ที ไอ หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack) มีคะแนน มีคะแนนอยู่ระหว่าง 64 – 80 คะแนนมีค่ามัธยฐานเท่ากับ 75 ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์เท่ากับ 6 มีความสามารถในการอ่านคำภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี

ข้อมูลจากตาราง 1 แสดงด้วยแผนภูมิ ได้ดังนี้

คะแนน



ภาพประกอบ 11 แผนภูมิแสดงความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เข้าร่วมกระบวนการ อาร์ ที ไอ ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack)

ตาราง 2 การเปรียบเทียบค่ามัธยฐานความสามารถการอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เข้าร่วมกระบวนการ อาร์ ที ไอ ก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack) กับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระดับดี (70 – 79 คะแนน)

คนที่	คะแนนหลังการสอน (คะแนนเต็ม 90 คะแนน)	ค่าคะแนนมัธยฐาน ที่เป็นเกณฑ์ระดับดี	เครื่องหมาย		t	P - Value
			Q+	Q-		
1	75	70 -79	+		3	0.9375
2	69			-		
3	75		+			
4	80		+			
Mdn	75	≥ 70	3	1		$H_0 : M \geq 70$
IQR	6					$H_a : M < 70$

จากตาราง 2 แสดงว่า ค่ามัธยฐานคะแนนการอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เข้าร่วมกระบวนการ อาร์ ที ไอ หลังการใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack) น้อยกว่าเกณฑ์ระดับดี (70 -79 คะแนน) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้ว่าการอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เข้าร่วมกระบวนการ อาร์ ที ไอ ก่อนใช้แผนการจัดการเรียนรู้คำภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack) อยู่ในระดับดี

การเปรียบเทียบการอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เข้าร่วมกระบวนการ อาร์ ที ไอ ก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack) มีรายละเอียดดังตาราง 3

ตาราง 3 การเปรียบเทียบการอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เข้าร่วมกระบวนการ อาร์ ที ไอ ก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack)

นักเรียน คนที่	คะแนน		ผลต่างของ คะแนน $D = Y - X$	ลำดับที่ของ ความแตกต่าง	ลำดับเครื่องหมาย		T
	X (ก่อน)	Y (หลัง)			บวก	ลบ	
1	45	75	20	1	+1		0*
2	47	69	22	2	+2		
3	49	75	26	4	+4		
4	55	80	25	3	+3		
รวม					T+ = 10	T- = 0	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 3 แสดงว่าการอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เข้าร่วมกระบวนการ อาร์ ที ไอ ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack) สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้ว่า การอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เข้าร่วมกระบวนการ อาร์ ที ไอ ก่อนใช้แผนการจัดการเรียนรู้คำภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack) สูงขึ้น

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การศึกษาความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เข้าร่วมกระบวนการ อาร์ ที ไอ และใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) และวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack) มีการสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เข้าร่วมกระบวนการให้ความช่วยเหลือแบบ อาร์ ที ไอ และใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) และวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack)
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เข้าร่วมกระบวนการให้ความช่วยเหลือแบบ อาร์ ที ไอ และใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) และวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack)

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เข้าร่วมกระบวนการ อาร์ ที ไอ หลังการจัดประสบการณ์เรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) และวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack) อยู่ในระดับดี
2. ความสามารถในการอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เข้าร่วมกระบวนการ อาร์ ที ไอ หลังการจัดประสบการณ์เรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) และวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack) สูงขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนานาชาติเซนต์แอนดรูส์ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ทุกคนที่อยู่ในระบบอาร์ ที ไอ และไม่ผ่านการประเมินในระบบอาร์ทีไอรยะที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมินในระบบ อาร์ ที ไอรยะที่ 2 กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนนานาชาติเซนต์แอนดรูส์ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร เลือกโดยวิธีเจาะจง (Purposive sampling) จากนักเรียนที่มีปัญหาทางการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 4 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านคำภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) และวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack) และแบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษ 1 พยางค์ มีโครงสร้าง เสียงแรกหรือเสียงพยัญชนะต้น เสียงกลางหรือเสียงสระ และเสียงท้ายหรือเสียงพยัญชนะที่เป็นตัวสะกด (Consonant Vowel-Consonant หรือ CVC) และคำที่พบบ่อย

ดำเนินการทดลองด้วยการทดสอบความสามารถทางการอ่านคำภาษาอังกฤษก่อนสอน โดยใช้แบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษ 1 พยางค์ มีโครงสร้าง เสียงแรกหรือเสียง พยัญชนะต้น เสียงกลางหรือเสียงสระ และเสียงท้ายหรือเสียงพยัญชนะที่เป็นตัวสะกด (Consonant Vowel-Consonant หรือ CVC) และคำที่พบบ่อย เมื่อวันที่ 18 ธันวาคม 2558 แล้วดำเนินการสอนด้วยวิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) และวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack) ระหว่างวันที่ 11 มกราคม 2558 ถึง 16 กุมภาพันธ์ 2559 ใช้ระยะเวลาในการทดลอง 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน วันละ 40 นาที ตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันพฤหัสบดี รวมทั้งหมด 22 ครั้ง และทำการทดสอบหลังสอน โดยใช้แบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษ 1 พยางค์ มีโครงสร้าง เสียงแรกหรือเสียงพยัญชนะต้น เสียงกลางหรือเสียงสระ และเสียงท้ายหรือเสียงพยัญชนะที่เป็นตัวสะกด (Consonant Vowel-Consonant หรือ CVC) และคำที่พบบ่อย เมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2559 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และสถิติทดสอบ The Signed Test for Median: One Sample และ The Wilcoxon Matched – Pairs Signed – Rank Test

สรุปผลการวิจัย

1. ความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เข้าร่วมกระบวนการ อาร์ ที ไอ หลังการจัดการเรียนรู้โดยโดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack) อยู่ในระดับดี (ค่ามัธยฐาน เท่ากับ 75 คะแนน จากคะแนนเต็ม 90 คะแนน ; $n = 4$, $t = 3$, $P - Value = 0.9375$)
2. ความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เข้าร่วมกระบวนการ อาร์ ที ไอ หลังการจัดการเรียนรู้โดยโดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack) สูงขึ้น ($T = 0$, $p < .05$)

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องการศึกษาศามารถอ่านคำภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เข้าร่วมกระบวนการ อาร์ ที ไอ โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack) ซึ่งการวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาศามารถอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เข้าร่วมกระบวนการให้ความช่วยเหลือแบบ อาร์ ที ไอ หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack) และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เข้าร่วมกระบวนการให้ความช่วยเหลือแบบ อาร์ ที ไอ ก่อนและหลังการใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack) ซึ่งผลการวิจัยมีดังนี้

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เข้าร่วมกระบวนการ อาร์ ที ไอ ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack) มีความสามารถทางการอ่านคำภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับดี สอดคล้องกับสมมติฐาน ข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้ว่าความสามารถการอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เข้าร่วมกระบวนการ อาร์ ที ไอ หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack) ปัจจัยที่ส่งผลดังกล่าวอาจเนื่องมาจากการสอนอ่านโดยวิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) และวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack) เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน ที่เน้นให้เด็กมีความตระหนักและรับรู้ระบบหน่วยเสียง (Phonemics Awareness) มุ่งเน้นให้เด็กเห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับตัวอักษร และการประสมอักษรเป็นคำ นอกจากนี้ยังมีการจัดเรียงตัวอักษรภาษาอังกฤษทั้งหมดเป็นกลุ่มย่อย ตามลำดับความยากง่ายของเสียง มุ่งเน้นการกระตุ้นให้เด็กหัดฟัง แยกแยะและออกเสียงพยัญชนะแต่ละพยัญชนะ ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่เด็กได้ลงมือกระทำด้วยตัวเองอย่างหลากหลาย นอกจากนั้นในการส่วนของคำที่พบบ่อย (High frequency words) ซึ่งส่วนใหญ่เป็นคำที่ไม่สามารถอ่านได้ด้วยการประสมเสียงตัวอักษร การสอนแบบเรซแทรค (Reading Racetrack) จะช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านแบบจำทั้งคำได้อย่างรวดเร็ว การสอนแบบเรซแทรคนั้นเป็นวิธีที่ได้รับการยอมรับว่าสามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียน และทำให้นักเรียน เกิดความกระตือรือร้นที่จะฝึกความคล่องแคล่วในการอ่าน เป็นวิธีการสอนการอ่านคำที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากสามารถเพิ่มความถูกต้อง ในการอ่านคำที่พบบ่อย (High frequency words) ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการอ่าน สอดคล้องกับ แอนโทนี ฮาร์น รินาลดี และ แมคคอฟลิน (Anthony, Hern, Rinaldi; & McLaughlin. 1997: 32) ที่กล่าวว่า การสอนอ่านแบบเรซแทรคเป็นการสอนอ่านที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาความสามารถในการจดจำคำที่พบบ่อย นอกจากนั้น (อรอุมา เพชรนุ้ย. 2556: 70) ยังกล่าวถึงวิธีการสอน

อ่านเป็นคำ เป็นวิธีสอนที่ช่วยให้นักเรียนอ่านคำศัพท์ได้โดยอัตโนมัติ นักเรียนไม่ต้องสะกดคำ หรือ วิเคราะห์คำ และรอส (Bender. 1993: 188; citing ross) ที่กล่าวว่า การอ่านเป็นคำ เป็นวิธีนี้ใช้ได้ดีทั้งเด็ก พิเศษและเด็กปกติ ซึ่งดีในด้านการจำคำ เด็กจะเรียนรู้คำศัพท์ได้มากกว่าและใช้เวลาน้อยกว่าการเรียนรู้ โดยวิธีปกติ วิธีการสอนอ่านสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการอ่านนั้น ไม่มีวิธีใดวิธีเดียวของการสอน ที่สามารถนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพกับเด็กทุกคน ดังที่ ศรียา นิยมธรรม (2541: 54) ได้อ้างถึงงานวิจัย ของศาสตราจารย์เจเน็ต เลอร์นเนอร์ ซึ่งกล่าวถึงปัญหาของเด็กกลุ่มนี้ ไม่สามารถ แก่ไขหรือใช้เทคนิค ในแบบฝึกหัดแบบใดแบบหนึ่งเพียง อย่างเดียว ดังนั้นการสอนเด็กกลุ่มนี้จึงมีความจำเป็น ต้องมีวิธี การสอนหลายรูปแบบเพื่อให้เหมาะสมกับความสามารถและความแตกต่างของเด็กแต่ละคน การสอนอ่านแบบเลตเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack) ซึ่งแบ่งกิจกรรมการเรียนการสอนเป็น 5 ขั้นนั้น ได้ส่งเสริมและกระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้ ประสาทสัมผัสหลายช่องทางร่วมกัน ซึ่งช่วยให้นักเรียนรับรู้ และเชื่อมโยงความรู้ ทักษะที่ได้เรียนไป แล้วจากการฟัง หน่วยเสียง และการฟังเสียงคำ การมองเห็น เช่นการเห็นตัวอักษร คำหรือรูปภาพ พร้อม ทั้งการเคลื่อนไหวร่างกาย เช่นการเคลื่อนไหวนิ้ว มือและแขนลากเป็นตัวอักษรในอากาศ และการ เคลื่อนไหวอวัยวะภายในปาก เช่น การออกหน่วยเสียง และการสัมผัส เช่น การใช้นิ้วเขียนตัวอักษรบน ฝ่ามือ หรือหลังเพื่อน ซึ่งสอดคล้องกับโมจิ (สุปปรมา ลีลามณี. 2553: 61; อ้างอิงจาก Mogi. 2553: 74-76) ที่กล่าวไว้ว่า การใช้ประสาทสัมผัสหลายด้านให้ประโยชน์ในการจำ การรับรู้จากประสาทสัมผัสหลายๆ ด้านร่วมกันจะเป็นการกระตุ้นสมองส่วนที่เรียกว่า คอร์เทกซ์ (Cortex) ซึ่งอยู่ในพุ่มสมองส่วนข้างที่เรียกว่า เทมพอรัลโลบ (Temporal Lobe) ทำหน้าที่ในการบูรณาการสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ทั้งหมด เป็นการ เพิ่มโอกาสให้มีความสามารถในการจดจำที่ดีขึ้นและแม่นยำขึ้น นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่า การที่ นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาที่หลากหลาย ได้มองเห็นของหรือภาพที่มีความสัมพันธ์กับสิ่ง ที่เรียน ได้ฟังครูและเพื่อนอ่านคำภาษาอังกฤษซ้ำๆ ได้ใช้นิ้วสัมผัส เขียนตัวอักษรบนพื้นผิวต่างๆ ได้ ออกเสียงตัวอักษร และอ่านคำภาษาอังกฤษ ส่งผลให้นักเรียนเกิดการจำ การรับรู้คำภาษาอังกฤษที่ ได้เรียนรู้ไปแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ แฟรงค์ แมรี และลอเรนซ์ (Frank Mary; & Lawrence. 1997: 174–178) ที่กล่าวไว้ว่า เด็กเรียนอ่านได้ 3 ทางด้วยกัน คือ เด็กเรียนอ่านทางตาโดยใช้สายตาอ่าน ภาพที่สัมพันธ์กับคำเด็กเรียนอ่านทางหู โดยใช้ หูวิเคราะห์เสียงและผสมเสียงอ่านเป็นคำๆ การใช้ภาพ ประกอบมีผลในการจำตัวสะกด การจำคำศัพท์โดยใช้ภาพ

2. จากการเปรียบเทียบความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เข้าร่วมกระบวนการให้ความช่วยเหลือแบบ อาร์ ที ไอ และใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลตเทอร์แอนด์ ซาวนด์ (Letters and Sounds) และวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack) เด็กมีความสามารถ ทางอ่านคำภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเนื่องจากการสอนโดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลตเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) และ

วิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack) มีขั้นตอนการสอนที่เป็นขั้นตอนการสอนที่ชัดเจน ที่ช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในหน่วยเสียง ความสัมพันธ์ของเสียงกับตัวอักษร และการประสมอักษรเบื้องต้น มุ่งเน้นทั้งด้านการฟังแยกแยะเสียงและฝึกร้องเสียงหน่วยเสียงต่างๆ ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาการอ่านคำ ซึ่งสอดคล้องกับอินทรา ที่กล่าวว่า (อินทรา ศรีประสิทธิ์, 2553: Online) การสอนอ่านที่มีประสิทธิภาพนั้น ควรเริ่มต้นด้วยการสอนให้นักเรียนรู้จักแยกแยะหน่วยเสียงภาษาอังกฤษหรือถอดรหัสเสียง (Phonemic awareness/decoding) ก่อนที่จะอ่านเป็นคำ และเมื่อเอาหน่วยเสียงมาเชื่อมกับตัวอักษร (letter sound correspondence) นักเรียนก็สามารถที่จะอ่านเป็นคำได้ง่ายดาย และชด้อยชุดคำ การสอนต้องเป็นการสอนอย่างเป็นระบบ มีลำดับตามขั้นตอน นอกจากนี้กิจกรรมต่างๆ ในการสอนอ่านในงานวิจัยนี้ มุ่งเน้นถึงการตระหนักรู้หน่วยเสียง (เสียงแรกหรือพยัญชนะต้น เสียงกลางหรือเสียงสระ และเสียงท้ายหรือเสียงพยัญชนะที่เป็นตัวสะกด หรือ CVC) และเพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องเสียงในคำ แล้วจึงนำมาเชื่อมโยงกับตัวอักษรที่เห็นเมื่อนักเรียนต้องทำการประสมอักษรเบื้องต้นเพื่ออ่านคำ นักเรียนจึงเกิดความเข้าใจมากขึ้นและสามารถแยกแยะหน่วยเสียง และทราบว่าเสียงแต่ละเสียงมีความแตกต่างกันอันเนื่องมาจากการเคลื่อนไหวของอวัยวะในปากและการปล่อยลมออกมาในรูปแบบที่ต่างกัน กิจกรรมต่างๆ ในการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) และวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack) ซึ่งสอดคล้องกับเคทและโจน (Kate; & Joan, 2008: 4) ที่กล่าวถึงงานวิจัยที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าหลังจากการสอนโดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) นักเรียนสามารถใช้ความรู้ในเรื่องความสัมพันธ์ของเสียงกับรูปตัวอักษร เพื่อประสมอักษรและอ่านคำนั้นได้อย่างคล่องแคล่วและมั่นใจ และส่งผลให้นักเรียนมีสมาธิในการทำงานมากขึ้นเนื่องจากความสามารถทางการอ่านที่เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่าการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่ตนเองได้ลงมือกระทำด้วยตนเองผ่านกิจกรรมที่หลากหลายเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งเพราะวิธีการเรียนรู้ของเด็กนั้นมีหลายรูปแบบและการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) นั้นเหมาะสมกับวิธีการเรียนรู้ทุกรูปแบบ และผลการศึกษาของกิลลอน (Gillon, 2004: 11) ที่กล่าวถึงงานวิจัยที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าหากมีการผสมผสานกิจกรรมการตระหนักรู้หน่วยเสียงผสมผสานกับเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับรูปตัวอักษร เพื่อนำมาใช้ในการสอนอ่าน จะเกิดประสิทธิภาพในการสอนอ่านมากที่สุด นอกจากนี้ยังได้รับการยืนยันจากมหาวิทยาลัยเขต ที่ได้มีการวิจัยทางด้านการเรียนรู้ทางด้านการสมอง ซึ่งผลสรุปของงานวิจัยนั้นกล่าวถึงผลที่ได้จากการทำการทดสอบสมองของผู้เรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีนี้ ว่าช่วยกระตุ้นเซลล์สมองทำให้สมองมีการสร้างเส้นใยสมองใหม่ และใยสมองเดิมแตกตัวมีผลทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางด้านภาษาอังกฤษสูง เมื่อเปรียบเทียบกับการสอนด้วยวิธีอื่น

นอกจากนี้ แผนการจัดการเรียนรู้ กิจกรรมและสื่อการสอนต่างๆ ที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ มีการนำไปทดลองใช้ (try out) แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้สอนเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ที่สุด จากการสอนในครั้งนี้ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถการอ่านคำภาษาอังกฤษสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะทั่วไปที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน และการวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

- 1.1 ผู้สอนจะต้องสอนตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ทุกขั้นตอน
- 1.2 ผู้สอนควรมีกิจกรรมทางภาษาในชั้นนำเข้าสู่บทเรียนที่หลากหลาย และเป็นกิจกรรมนั้นควรเป็นกิจกรรมที่นักเรียนได้ฝึกเรื่องการตระหนักรู้หน่วยเสียงผสมผสานกับเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับรูปตัวอักษร
- 1.3 ผู้สอนต้องเน้นการออกเสียงหน่วยเสียงอย่างถูกต้องแม่นยำ เพื่อให้นักเรียนรับรู้ลักษณะของเสียงที่ถูกต้อง
- 1.4 ผู้สอนต้องทบทวนความรู้ และทักษะเดิมที่นักเรียนเรียนไปแล้วก่อนสอนเนื้อหาใหม่ทุกครั้ง
- 1.5 สอนควรจัดเตรียมสื่ออุปกรณ์ที่มีความหลากหลาย ชัดเจน และตรงกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้
- 1.6 ผู้สอนควรให้แรงเสริมทุกครั้งที่นักเรียนปฏิบัติได้ถูกต้อง หากนักเรียนไม่สามารถปฏิบัติกิจกรรมได้ ผู้สอนควรกระตุ้น และให้กำลังใจ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการนำการสอนโดยวิธีการสอนอ่านแบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) และวิธีการสอนอ่านแบบเรซแทรค (Racetrack) ไปทดลองใช้สอนเนื้อหาการเรียนภาษาอังกฤษในระดับที่ยากขึ้น เช่น การสอนคำที่มีโครงสร้างที่ซับซ้อนขึ้น คำ 2 พยางค์ เป็นต้น

บรรณานุกรม



บรรณานุกรม

- คารณีย์ จันทร์หอม. (2550). การศึกษาความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- จรีลักษณ์ จิรวินิตย์. (2544). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงของนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ด้านการอ่านที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยการสอนแบบเล่นปนเรียน. ปริญญาโท ศษ.ม. (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- (2545). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนอ่านสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่านตามแนวคิดพหุสัมผัสและแนวคิดสื่อกลางการสอน. วิทยานิพนธ์ ค.ด. (หลักสูตรและการสอน). กรุงเทพฯ: สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- (2546). คู่มือครูและผู้ปกครองสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ - การอ่าน. กรุงเทพฯ: องค์การค้ำของคุรุสภา.
- จิรนนท์ เมฆวงษ์. (2547). การพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ชูศรี วงศ์รัตน. (2546). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: เทพนมมิตรการพิมพ์.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2533). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพฯ: บรรณกิจเทรดดิ้ง.
- (2535). รายงานการวิจัยเรื่องการสร้างเครื่องมือเพื่อคัดแยกเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- (2542ก). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพฯ: ไร่ไทยเพรส.
- (2542ข). การเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- (2544). เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: แวนแก้ว.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2545). รายงานการวิจัยเรื่องการพัฒนาโปรแกรมสำหรับสอนเด็กที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- (2546). วิธีสอนเด็กเรียนยาก. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: แวนแก้ว.
- (ม.ป.ป.). แบบสำรวจปัญหาในการเรียนรู้เฉพาะด้าน. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ผดุง อารยะวิญญู; และบัว แก้วใหม่ศรี. (2548). รายงานการวิจัยเรื่องการทดลองสอนอ่านแก่เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาโดยใช้วิธีโฟนิกส์. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ.2545) พ.ศ.2542. (2542, 19 สิงหาคม).
- มณีรัตน์ สุกโชติรัตน์. (2549). อ่านเป็น: เรียนก่อนสอนเก่ง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์.
- มนต์ธีร พัฒนาวงค์. (2548). การศึกษาความสามารถทางการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาในการเรียนรู้จากการใช้ชุดการสอนทักษะการอ่านและการเขียนผ่านประสาทสัมผัสสามด้าน. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- โมจิ, เคนอิจิโร. (2553). ความลับของสมองเรียนอย่างไรให้สมองมีความสุข. แปลโดย บัณฑิตโรจน์อารยานนท์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี(ไทย – ญี่ปุ่น).
- ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- , (2543). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ราชบัณฑิต. (2542). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- รุจิรา ลายเมฆ. (2553). ผลการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการใช้เทคนิคการปรับพฤติกรรมเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถการและการสอนแบบคู่มือที่มีต่อความสามารถการอ่านสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- วันเพ็ญ เดียวสมคิด. (2551). การสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองตามแนวการสอนแนวโฟนิกส์เพื่อพัฒนาความพร้อมทางภาษาไทยของนักเรียนอนุบาลบ้านปลาตออำเภอมะเข่จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาไทย). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2539). แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรียา นิยมธรรม. (2537). แบบคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- , (2540). ปัญหาที่ยากทางการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- , (2549). ปัญหาที่ยากทางการเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: แวนแก้ว.

สันติย์ฉัตรคุปต์. (2543). ความบกพร่องในการเรียนรู้หรือแอลดี: ปัญหาการเรียนรู้ที่แก้ไขได้.

พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

ศิริพันธ์ ศรีวันยงค์. (2552). การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง. ปรินิพนธ์ กศ.ด.

(การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

อรอุมา เพชรนุ้ย. (2556). การศึกษาความสามารถการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านจากการใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วม

กับเทคนิค **Picture McReading**. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ:

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

Adams, E. (1990, May). The sociopsychometrics of learning disabilities. **Journal of Learning Disabilities**. 32:350 - 361.

Anthony, C., Rinaldi, L., Hern, C., & McLaughlin, T. F. (1997). Reading racetracks: A direct replication and analysis with three elementary students. **Journal of Precision Teaching and Celeration**. 14(2): 31-36.

Beck, Isabel L.; & Juel, Connie. (1992). The Role of Decoding in Learning to Read. In What Research Has to Say about Reading Instruction. 2nd ed.

Browne, Ann. (1996). **Developing Language and Literacy 3-8**. London: P. Chapman.

Calfee, R. C.; & Drum, P. (1986). Research on teaching reading. In M. C. Wittrock (Ed.), **Handbook of research on teaching**. Vol. III (pp. 804-849). New York: MacMillan.

Cunningham, P.M.; & Cunningham, J.W. (1992). Making words: Enhancing the invented spelling-decoding connection. **The Reading Teacher**. 46, 106-115.

Ehri, L.C. (1992). Linguistic insight: Threshold of reading acquisition. In T. Waller & G. Mackinnon (Eds.), **Reading research: Advances in research and theory**. 1:63 - 114. New York: Academic Press.

Eldredge, J. Lloyd. (1995). **Teaching Decoding in Holistic Classrooms**. New Jersey: Pearson Merrill Prentice Hall.

----- (2005). **Teach Decoding: Why and How**. 2nd ed. New Jersey: Pearson Merrill Prentice Hall.

Ericson, Lita; & Juliebo, Moira Fraser. (1998). **The Phonological Awareness: Handbook for Kindergarten and Primary Teachers**. 5th ed. Delaware: International Reading Association.

- Falk, M., Band, M.; & McLaughlin, T. F. (2003). The effects of reading racetracks and flashcards on sight word vocabulary of three third grade students with a specific learning disability: A further replication and analysis. **International Journal of Special Education**, 18(2): 51-57.
- Fitzpatrick, J. (1997). **Phonemic awareness: Playing with sounds to strengthen beginning reading skills**. Cypress, CA: Creative Teaching Press.
- Fuchs, L. S.; & Fuchs, D. (2009). On the importance of a unified model of responsiveness to intervention. **Child Development Perspectives**, 3 (1): 41–43.
- Gillon, Gail T. (2004). **Phonological Awareness: From Research to Practice**. New York: Guilford.
- , (2008). The Gillon Phonological Awareness Training Programme. **An Intervention Programme for Children at Risk for Reading Disorder Programme Handbook**. Christchurch: College of Education. Retrieved January 10, 2009, from <http://www.education.canterbury.ac.nz>
- Gordon, J. S. (1992). The Effects of Phonemic Training on The Spelling Performance of Elementary Students with Learning Disabilities. **Dissertation Abstracts International**, 53-05. Section: A 1462.
- Griffith, Priscilla; & Olson, Mary W. (1992). Phonemic Awareness Helps Beginning Readers Break The Code. **The Reading Teacher**, 45(7), 516-23.
- Gunn B, Biglan A, Smolkowski K, Ary D. (2000). The efficacy of supplemental instruction in decoding skills for Hispanic and non-Hispanic students in early elementary school. **Journal of Special Education**, 34(2):90–103.
- Homework-Help-Secret. (2009). **Teaching Reading Systematic Phonics Instruction Is Best Method**. Retrieved March 10, 2012, from <http://www.homework-helpsecrets.com/teaching-reading.html>
- IDA Fact Sheets On Dyslexia and Related Language-Based Learning Differences. Retrieved January 28, 2014, from <http://www.interdys.org/FactSheets.htm>
- Individual with Disabilities Education Act (IDEA) Amendments of 1997. Public Law. 105-17.
- Jenkins, J. R.; Peyton, J. A.; Sanders, E. A.; & Vadasy, P. F. (2004). Effects of reading decodable texts in supplemental first-grade tutoring. **Scientific Studies of Reading**, 8(1): 53-85.

- Jennifer Neyman, Kelli Morgan, T. F. McLaughlin & Barbara Bolich. (2013, April). The Effects of DI Flashcards and Math Racetrack on Multiplication Facts for Two Elementary Students with Learning Disabilities. *Journal of special Education apprenticeship. International Journal of English and Education*. Retrieved May 28, 2014, <http://josea.info/archives/vol1no1/article-04-FT.pdf>
- Kavale, K.A., Holdnack, J.A., & Mostert, M.P. (2005). Responsiveness to intervention and the identification of specific learning disability: A critique and alternative proposal. **Learning Disability Quarterly**, 28(1): 2-16.
- Mark Derby, T. F. McLaughlin; & Holly R. Romjue. (2011, September). The effects of reading racetracks and flashcards for teaching of sight words. **Academic Research International**. 1(2): 134.
- Mcfarland, T.I. (1999, April). Rapid naming and the longitudinal prediction of reading subskills in first and second graders. **Scientific Studies of Reading**. 3: 279-283.
- Mellard, D.F.; Byrd, S.E.; Johnson, E.; Tollefson, J.M.; Boesche, L. (2004). Foundations and research on identifying model responsiveness to intervention sites. **Learning Disabilities Quarterly**. 27(4): 243 -256.
- Mesmer, H. A.; & Griffith, P. (2005–2006). Everybody’s selling it but just what is explicit, systematic phonics instruction? **Reading Teacher**. 59, 366–376
- National Research Center on Learning Disabilities (2007). **What is Responsiveness to Intervention?** (Brochure). Lawrence, KS: Author.
- National Center on Responsiveness to Intervention. (2010). **Essential components of RTI—A closer look at response to intervention**. Washington, DC: Author
- Rose, Tessie E.; & Zirkel, Perry. (2009, November). Orton-Gillingham Methodology for Students with Reading Disabilities 30 Years of Case Law. **The Journal of Special Education**. 41(3): 171-185.
- Ruddell, Robert B. (2001). **Teaching Children to Read and Write**. 3rd ed. Boston: Allyn and Bacon.
- Sanders, Marion. (2001). **Understanding Dyslexia and The Reading Process: A Guide for Educators and Parents**. Boston: Allyn and Bacon.
- Shaywitz, Sally E.; & Shaywitz, Bennet. (2009). Non-impaired Brain / Dyslexic Brain (Images). **New York Times**. Retrieved August 8, 2009, from HEC Reading Horizons http://www.readinghorizons.com/research/dyslexia/brain_images.aspx

- Sousa, David A. (2001). **How the Special Needs Brain Learns**. California: Corwin.
- Slavin, R. E.; Madden, N. A.; Dolan, L. J.; Wasik, B. A., Ross, S. M.; & Smith, L. J. (2003).
Whenever and where ever we choose: Replication of success for all. **Phi Delta Kappan**, 75,
639-647.
- Spafford, Carol A.; & Grosser, George S. (2005). **Dyslexia and Reading Difficulties :Research and
Resource Guide for Working with All Struggling Readers.2nd ed.** Boston: Pearson
Education.
- Sprenger-Charolles, L. (2003). Linguistic processes in reading and spelling: The case of alphabetic
writing systems: English, French, German and Spanish. In T. Nunes & P. Bryant (eds.)
Handbook of Children's Literacy, pp. 43-66. Dordrecht: Kluwer Academic Publishers.
- Stanovich, K.E. (1994, May). Relationships between word decoding speed, general name-retrieval
ability, and reading progress in first-grade children. **Journal of Educational Psychology**.
73: 809 - 815.
- TeachingFact Sheet.(n.d.). **IDA Fact Sheets On Dyslexia and Related Language-Based Learning
Differences**. Retrieved July 28, 2009, from <http://www.interdys.org/FactSheets.htm>
- The International Dyslexia Association. (2003). Multisensory Structured Language Teaching. Fact Sheet.
- Torgesen, J. (2009). The response to intervention instructional model: Some outcomes from a
large-scale implementation in reading first schools. **Child Development Perspectives**,
3(1): 38–40.
- Torgeson, S.P. (2009, May). Speed on information processing: Developmental change
and links to intelligence. **Journal of School Psychology**. 38: 51 - 61.
- Yopp, H.K. (1995). Read-aloud books for developing phonemic awareness: An annotated
bibliography. **The Reading Teacher**, 48, 538–542.



ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ



รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. รองศาสตราจารย์ดร.ดารณี ศักดิ์ศิริผล

วุฒิการศึกษา	กศ.ด. (การศึกษาพิเศษ)
ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เชี่ยวชาญ	ด้านการศึกษาพิเศษ

2. อาจารย์ดร.ศรินทร์ วิทยะสิรินันท์

วุฒิการศึกษา	กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ)
ตำแหน่งปัจจุบัน	ครูการศึกษาพิเศษ โรงเรียนนานาชาติเซนต์แอนดรูส์ กรุงเทพ
เชี่ยวชาญ	ด้านการศึกษาพิเศษและด้านการสอนภาษาอังกฤษ

3. นางสาวเบญจพร ธรรมธีรพงศ์

วุฒิการศึกษา	ศศบ. (ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ)
ตำแหน่งปัจจุบัน	ผู้ประสานงานกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนมาแตร์เดอี
เชี่ยวชาญ	ด้านภาษาอังกฤษ

ภาคผนวก ข

ผลการประเมินค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยหาจากดัชนีความสอดคล้องระหว่างสาระการเรียนรู้และ
จุดประสงค์การเรียนรู้กับเนื้อหา (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้

ตาราง 4 ผลการประเมินค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยหาจากดัชนีความสอดคล้องระหว่างสาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้กับเนื้อหา (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1.แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษได้ ถูกต้องในหมวดคำ CVC ที่มีความหมาย ซึ่งเกิดจากประสม ของตัวอักษร s t p สระ /a/ และคำที่พบบ่อย the, and, a, to, said, in, he	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2. แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษได้ ถูกต้องในหมวดคำ CVC ที่มีความหมาย ซึ่งเกิดจากประสม ของตัวอักษร s t p สระ /a/ /i/ และคำที่พบบ่อย the, and, a, to, said, in, he	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
3.แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษได้ ถูกต้องในหมวดคำ CVC ที่มีความหมาย ซึ่งเกิดจากประสม ของตัวอักษร s t p n สระ /a/ /i/ และคำที่พบบ่อย I, of, it, was, you, they, on	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
4.แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษได้ ถูกต้องในหมวดคำ CVC ที่มีความหมาย ซึ่งเกิดจากประสม ของตัวอักษร s t p n m d สระ/a/ /i/ และคำที่พบบ่อย I, of, it, was, you, they, on	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
5.แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษได้ ถูกต้องในหมวดคำ CVC ที่มีความหมาย ซึ่งเกิดจากประสม ของตัวอักษร s t p n m d g สระ/a/ /i/ และคำที่พบบ่อย the, and, a, to, said, in, he,I, of, it, was, you, they, on	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
6.แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษได้ ถูกต้องในหมวดคำ CVC ที่มีความหมาย ซึ่งเกิดจากประสม ของตัวอักษร s t p n m d สระ /a/ /i/ /o/ และคำที่พบ she, is, for, at, his, but, that	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

ตาราง 4 (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
7.แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษได้ถูกต้องในหมวดคำ CVC ที่มีความหมาย ซึ่งเกิดจากประสมของตัวอักษร s t p n m d c สระ /a/ /i/ /o/ และคำที่พบบ่อย she, is, for, at, his, but, that	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
8.แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษได้ถูกต้องในหมวดคำ CVC ที่มีความหมาย ซึ่งเกิดจากประสมของตัวอักษร s t p n m d c k สระ /a/ /i/ /o/ และคำที่พบบ่อย she, is, for, at, his, but, that	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
9.แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษได้ถูกต้องในหมวดคำ CVC ที่มีความหมาย ซึ่งเกิดจากประสมของตัวอักษร s t p n m d c k ck สระ /a/ /i/ /o/ และคำที่พบบ่อย with, all, we, can, are, up, had	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
10.แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษได้ถูกต้องในหมวดคำ CVC ที่มีความหมาย ซึ่งเกิดจากประสมของตัวอักษร s t p n m d c k ck สระ /a/ /i/ /o/ และคำที่พบบ่อย with, all, we, can, are, up, had	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
11. แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษได้ถูกต้องในหมวดคำ CVC ที่มีความหมาย ซึ่งเกิดจากประสมของตัวอักษร s t p n m d c k ck สระ /a/ /i/ /o/ /e/ และคำที่พบบ่อย with, all, we, can, are, up, had	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
12. แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษได้ถูกต้องในหมวดคำ CVC ที่มีความหมาย ซึ่งเกิดจากประสมของตัวอักษร s t p n m d c k ck สระ /a/ /i/ /o/ /e/ /u/ และคำที่พบบ่อย she, is, for, at, his, but, that, with, all, we, can, are, up, had	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

ตาราง 4 (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
13. แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษได้ถูกต้องในหมวดคำ CVC ที่มีความหมาย ซึ่งเกิดจากประสมของตัวอักษร s t p n m d c k ck r สระ /a/ /i/ /o/ /e/ /u/ และคำที่พบบ่อย my, her, what, there, out this, have	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
14. แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษได้ถูกต้องในหมวดคำ CVC ที่มีความหมาย ซึ่งเกิดจากประสมของตัวอักษร s t p n m d c k ck r h สระ /a/ /i/ /o/ /e/ /u/ และคำที่พบบ่อย my, her, what, there, out this, have	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
15. แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษได้ถูกต้องในหมวดคำ CVC ที่มีความหมาย ซึ่งเกิดจากประสมของตัวอักษร s t p n m d c k ck r h b สระ /a/ /i/ /o/ /e/ /u/ และคำที่พบบ่อย went, be, like, some, so, not, then	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
16. แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษได้ถูกต้องในหมวดคำ CVC ที่มีความหมาย ซึ่งเกิดจากประสมของตัวอักษร s t p n m d c k ck r h b f, ff สระ /a/ /i/ /o/ /e/ /u/ และคำที่พบบ่อย went, be, like, some, so, not, then	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
17. แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษได้ถูกต้องในหมวดคำ CVC ที่มีความหมาย ซึ่งเกิดจากประสมของตัวอักษร s t p n m d c k ck r h b f, ff สระ /a/ /i/ /o/ /e/ /u/ และคำที่พบบ่อย my, her, what, there, out this, have, went, be, like, some, so, not, then	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

ตาราง 4 (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
18. แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ ได้ถูกต้องในหมวดคำ CVC ที่มีความหมาย ซึ่งเกิดจาก ประสมของตัวอักษร s t p n m d c k c k r h b f, ff ss สระ /a/ /i/ /o/ /e/ /u/ และคำที่พบบ่อย were, go, little, as, no, mum, one	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
19. แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ ได้ถูกต้องในหมวดคำ CVC ที่มีความหมาย ซึ่งเกิดจาก ประสมของตัวอักษร s t p n m d c k c k r h b f, ff ss j v สระ /a/ /i/ /o/ /e/ /u/ และคำที่พบบ่อย were, go, little, as, no, mum, one	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
20. แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ ได้ถูกต้องในหมวดคำ CVC ที่มีความหมาย ซึ่งเกิดจาก ประสมของตัวอักษร s t p n m d c k c k r h b f, ff ss j v w สระ /a/ /i/ /o/ /e/ /u/ และคำที่พบบ่อย them, do, me, down, dad, big, when	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
21. แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ ได้ถูกต้องในหมวดคำ CVC ที่มีความหมาย ซึ่งเกิดจาก ประสมของตัวอักษร s t p n m d c k c k r h b f, ff ss j v w x สระ /a/ /i/ /o/ /e/ /u/ และคำที่พบบ่อย them, do, me, down, dad, big, when	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
22. แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ ได้ถูกต้องในหมวดคำ CVC ที่มีความหมาย ซึ่งเกิดจาก ประสมของตัวอักษร s t p n m d c k c k r h b f, ff ss j v w x สระ /a/ /i/ /o/ /e/ /u/ และคำที่พบบ่อย them, do, me, down, dad, big, when	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

ตาราง 4 (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
23. แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษได้ถูกต้องในหมวดคำ CVC ที่มีความหมาย ซึ่งเกิดจากประสมของตัวอักษร s t p n m d c k c k r h b f, ff ss j v w xz, zz สระ /a/ /i/ /o/ /e/ /u/ และคำที่พบบ่อยที่นักเรียนยังอ่านไม่ได้	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
24. แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษได้ถูกต้องในหมวดคำ CVC ที่มีความหมาย ซึ่งเกิดจากประสมของตัวอักษร s t p n m d c k c k r h b f, ff ss j v w xz, zz qu สระ /a/ /i/ /o/ /e/ /u/ และคำที่พบบ่อยที่นักเรียนยังอ่านไม่ได้	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

ภาคผนวก ค

ผลการประเมินค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยหาจากดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำที่ใช้ประเมินกับ
จุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ของแบบวัดความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษ

ตาราง 5 ผลการประเมินค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยหาจากดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำที่ใช้
ประเมินกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ของแบบวัดความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษ

จุดประสงค์การเรียนรู้	คำ	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	หมายเหตุ
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. อ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษได้ถูกต้องในหมวดคำCVC ที่มีความหมาย ซึ่งเกิดจากประสมของตัวอักษรในชุดที่ 1-2 ของการสอนอ่าน แบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ชุดที่ 1 ประกอบด้วย s a t และ p ชุดที่ 2 ประกอบด้วย i n m และ d	sat	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	tap	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	sit	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	tip	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	pan	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	tin	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	pin	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	mat	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	man	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	pad	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	sad	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	dip	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	did	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
2. อ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษได้ถูกต้องในหมวดคำCVC ที่มีความหมาย ซึ่งเกิดจากประสมของตัวอักษรในชุดที่ 1-3 ของการสอนอ่าน แบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ชุดที่ 1 ประกอบด้วย s a t และ p ชุดที่ 2 ประกอบด้วย i n m และ d ชุดที่ 3 ประกอบด้วย g o c และ k	pig	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	nag	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	gas	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	dig	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	dog	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	pot	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	cat	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	cop	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	kid	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
3. อ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษได้ถูกต้องในหมวดคำCVC ที่มีความหมาย ซึ่งเกิดจากประสมของตัวอักษรในชุดที่ 1-4 ของการสอนอ่าน แบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ชุดที่ 1 ประกอบด้วย s a t และ p ชุดที่ 2 ประกอบด้วย i n m และ d ชุดที่ 3 ประกอบด้วย g o c และ k ชุดที่ 4 ประกอบด้วย ck e u และ r	pack	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	sick	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	tick	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	nock	+1	0	+1	+2	0.67	นำไปใช้ได้
	peg	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	ten	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	get	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	mug	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	sun	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	cup	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้

rat	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
dock	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้

ตาราง 5 (ต่อ)

จุดประสงค์การเรียนรู้	คำ	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	หมายเหตุ
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
4. อ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษได้ถูกต้องในหมวดคำCVC ที่มีความหมาย ซึ่งเกิดจากประสมของตัวอักษรในชุดที่ 1-5 ของการสอนอ่าน แบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ชุดที่ 1 ประกอบด้วย s a t และ p ชุดที่ 2 ประกอบด้วย i n m และ d ชุดที่ 3 ประกอบด้วย g o c และ k ชุดที่ 4 ประกอบด้วย c k e u และ r ชุดที่ 5 ประกอบด้วย h b f,ff l, ll และ ss	hat	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	ham	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	hen	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	hit	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	hop	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	hug	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	bat	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	bin	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	bug	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	fan	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	fun	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	fed	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	puff	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	huff	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	lap	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	lip	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	lick	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	rob	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	sell	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	bell	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
5. อ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษได้ถูกต้องในหมวดคำCVC ที่มีความหมาย ซึ่งเกิดจากประสมของตัวอักษรในชุดที่ 1-6 ของการสอนอ่าน แบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ชุดที่ 1 ประกอบด้วย s a t และ p ชุดที่ 2 ประกอบด้วย i n m และ d ชุดที่ 3 ประกอบด้วย g o c และ k ชุดที่ 4 ประกอบด้วย c k e u และ r ชุดที่ 5 ประกอบด้วย h b f,ff l, ll และ ss	jam	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	jet	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	jog	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	jug	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	vet	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	van	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	win	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	web	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	six	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้

ชุดที่ 6 ประกอบด้วย j v w และ x

mix	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
fix	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้

ตาราง 5(ต่อ)

จุดประสงค์การเรียนรู้	คำ	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	หมายเหตุ
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
6. อ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษได้ถูกต้องในหมวดคำCVC ที่มีความหมาย ซึ่งเกิดจากประสมของตัวอักษรในชุดที่ 1-5 ของการสอนอ่าน แบบเลทเทอร์แอนด์ซาวนด์ (Letters and Sounds) ชุดที่ 1 ประกอบด้วย s a t และ p ชุดที่ 2 ประกอบด้วย i n m และ d ชุดที่ 3 ประกอบด้วย g o c และ k ชุดที่ 4 ประกอบด้วย c k e u และ r ชุดที่ 5 ประกอบด้วย h b f, ff l, ll และ ss ชุดที่ 6 ประกอบด้วย j v w และ x ชุดที่ 7 ประกอบด้วย y z, zz และ x	yap	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	yes	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	yet	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	yell	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	zip	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	buzz	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	quack	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
7. อ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษที่พบบ่อย(High Frequency word) ใน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่1 ได้ถูกต้อง	quiz	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	the	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	and	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	a	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	to	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	said	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	in	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	he	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	I	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	of	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	it	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	was	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	you	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	they	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	on	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	she	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	is	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	for	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	at	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	his	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	but	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	that	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้

with	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
all	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้

ตาราง 5 (ต่อ)

จุดประสงค์การเรียนรู้	คำ	คะแนนความคิดเห็น			Σ R	IOC	หมายเหตุ
		ของผู้เชี่ยวชาญ					
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
7. อ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษที่พบบ่อย(High Frequency word) ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่1 ได้ถูกต้อง (ต่อ)	we	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	can	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	are	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	up	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	had	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	my	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	her	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	what	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	there	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	out	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	this	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	have	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	went	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	be	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	like	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	some	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	so	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	not	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	then	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	were	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	go	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	mum	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	one	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	them	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	do	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	me	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	down	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
	dad	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้
big	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้	
when	+1	+1	+1	+3	3	นำไปใช้ได้	

ภาคผนวก ง

1. คู่มือประกอบการใช้แบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษ
2. แบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษ
3. แบบบันทึกการให้คะแนนอ่านคำภาษาอังกฤษ
4. ตัวอย่างแผนการสอน

คู่มือประกอบการใช้แบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษ

ลักษณะทั่วไปของแบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษ

แบบประเมินนี้ เป็นแบบวัดความสามารถในการอ่านคำภาษาอังกฤษประกอบด้วย

1. แบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษ ซึ่งแบบประเมินทั้งหมด จะแบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ CVC (CVC= พยัญชนะ-สระ-พยัญชนะ) และ คำที่พบบ่อย (High Frequency Words) รวมคำภาษาอังกฤษที่นักเรียนต้องอ่านทั้งหมด 135 คำ
2. แบบบันทึกผลการอ่านคำภาษาอังกฤษ

การเตรียมการก่อนทดสอบ

1. ผู้ดำเนินการทดสอบศึกษาขั้นตอน วิธีการทดสอบจากคู่มือประกอบการใช้แบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษให้เข้าใจก่อนลงมือทำการทดสอบนักเรียนเป็นรายบุคคล
2. จัดเตรียมอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบ ซึ่งประกอบด้วย
 - 2.1 แบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษ
 - 2.2 แบบบันทึกผลอ่านคำภาษาอังกฤษ
 - 2.3 รายชื่อนักเรียน
 - 2.4 เครื่องบันทึกเสียง
3. จัดเตรียมสถานที่โดยเลือกสถานที่ที่ไม่มีเสียงรบกวนมากเกินไป

ขั้นตอนในการดำเนินการทดสอบ

1. ดำเนินการทดสอบความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษทีละคน โดยให้ผู้ทดสอบนั่งตรงกันข้ามกับนักเรียน
2. ผู้ทดสอบนำแบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษมาให้ให้นักเรียน จากนั้นผู้ทดสอบอธิบายขั้นตอนการอ่านคำภาษาอังกฤษ โดยพูดว่า “I will show you the flash card and I want you to read it.”
3. ก่อนเริ่มทำการประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษ ผู้ทดสอบจะให้นักเรียนนั่งหลับตาเป็นเวลา 30 วินาที จากนั้นผู้ทดสอบจะพูดว่า “Please open your eye you will start he reading now.”

4. ถ้านักเรียนไม่สามารถอ่านคำภาษาอังกฤษนั้นได้ภายในเวลา 10 วินาที ผู้ทดสอบจะถามว่า “Can you read this word?” และถ้านักเรียนตอบผู้ทดสอบว่า “I can’t/No” ผู้ทดสอบจะชี้คำภาษาอังกฤษคำต่อไปโดยจะไม่ช่วยเหลือในการอ่านคำภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนฟัง
5. ถ้านักเรียนอ่านคำภาษาอังกฤษนั้นไม่ถูกต้อง ผู้ทดสอบจะแสดงคำภาษาอังกฤษคำต่อไป โดยผู้ทดสอบจะไม่มีการแก้ไขหรืออ่านคำภาษาอังกฤษที่ถูกต้องให้นักเรียนฟัง
6. ผู้ทดสอบบันทึกการอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนตามเกณฑ์การให้คะแนนการอ่านที่กำหนดไว้ในแบบบันทึกการให้คะแนนอ่านคำภาษาอังกฤษ
7. เมื่อนักเรียนทำการทดสอบในแต่ละส่วนเรียบร้อยแล้ว นักเรียนจะได้พัก
8. เมื่อนักเรียนทำการทดสอบในแต่ละส่วนเรียบร้อยแล้ว นักเรียนจะได้พัก 3 นาทีก่อนที่จะเริ่มทำการทดสอบในส่วนต่อไป

หลังการทดสอบ

ผู้ทดสอบตรวจสอบความเรียบร้อยของแบบทดสอบ และนับจำนวนแบบบันทึกการให้คะแนนในการอ่านคำภาษาอังกฤษและประเมินผลการอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียน

แบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษ (CVC word)

Practice Sheet

bag

sum

แบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษ
CVCจากการประสมของตัวอักษรในชุดที่ 1-2

1

tap

2

sit

3

tip

แบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษ
CVCจากการประสมของตัวอักษรในชุดที่ 1-2

4

pin

5

pan

6

tin

แบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษ
CVCจากการประสมของตัวอักษรในชุดที่ 1-2

7

pin

8

pad

9

did

แบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษ
CVCจากการประสมของตัวอักษรในชุดที่ 1-3

10

nag

11

gas

12

dig

แบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษ
CVCจากการประสมของตัวอักษรในชุดที่ 1-3

13

pot

14

pack

15

sick

แบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษ
CVCจากการประสมของตัวอักษรในชุดที่ 1-3

16

tick

17

nock

18

rip

แบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษ
CVCจากการประสมของตัวอักษรในชุดที่ 1-3

19

peg

20

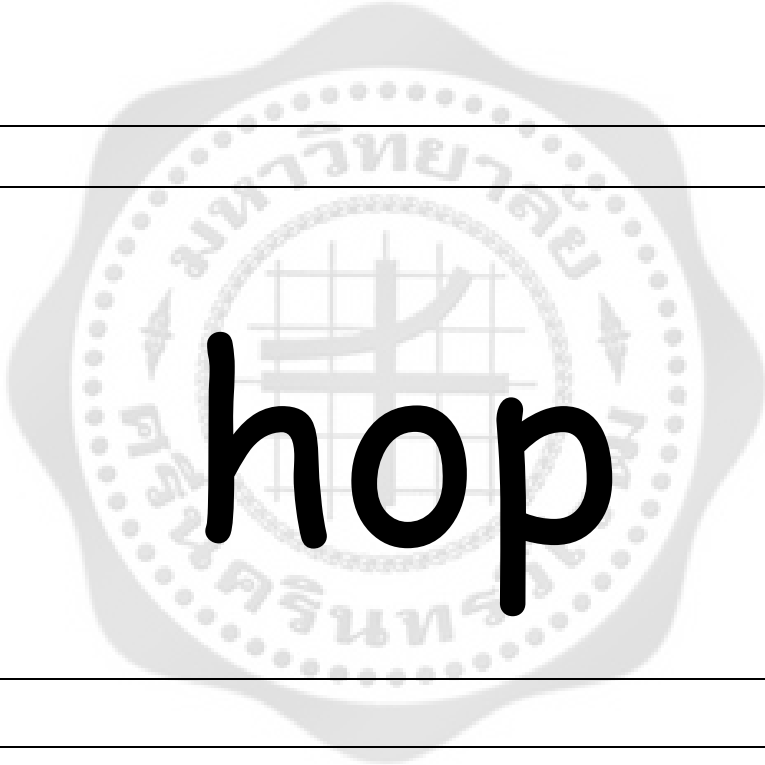
mug

21

dock

แบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษ
CVCจากการประสมของตัวอักษรในชุดที่ 1-4

22

hit

23

hop

24

hug

แบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษ
CVC จากการประสมของตัวอักษรในชุดที่ 1-4

25

bat

26

bug

27

fun

แบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษ
CVC จากการประสมของตัวอักษรในชุดที่ 1-4

28

fed

29

puff

30

huff

แบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษ
CVC จากการประสมของตัวอักษรในชุดที่ 1-4

30

huff

31

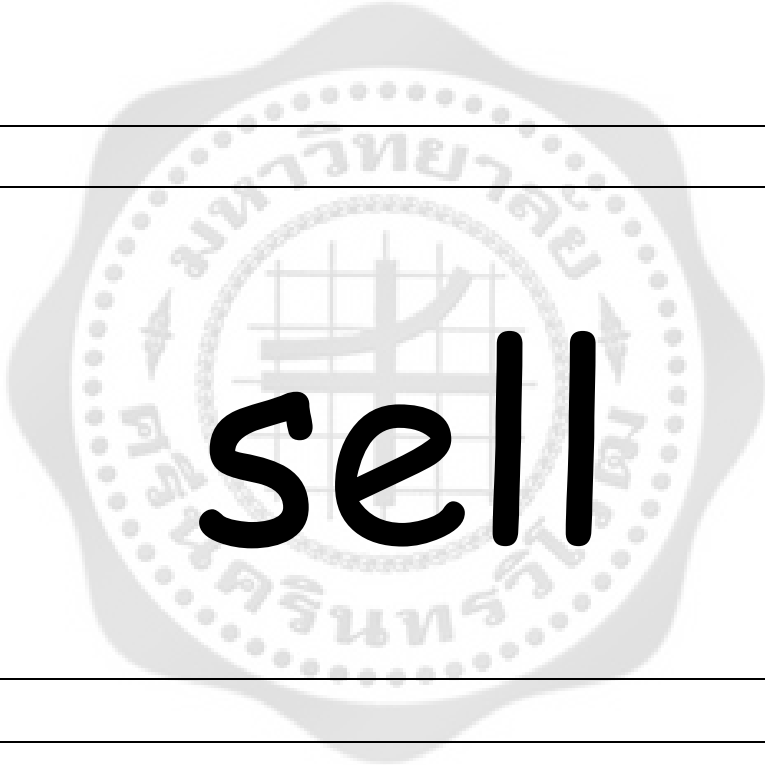
lip

32

lick

แบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษ
CVC จากการประสมของตัวอักษรในชุดที่ 1-4

33



rob

34

sell

35

bell

แบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษ
CVC จากการประสมของตัวอักษรในชุดที่ 1-4

36

fill

37

kiss

36

hiss

แบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษ
CVC จากการประสมของตัวอักษรในชุดที่ 1-5

39

jet

40

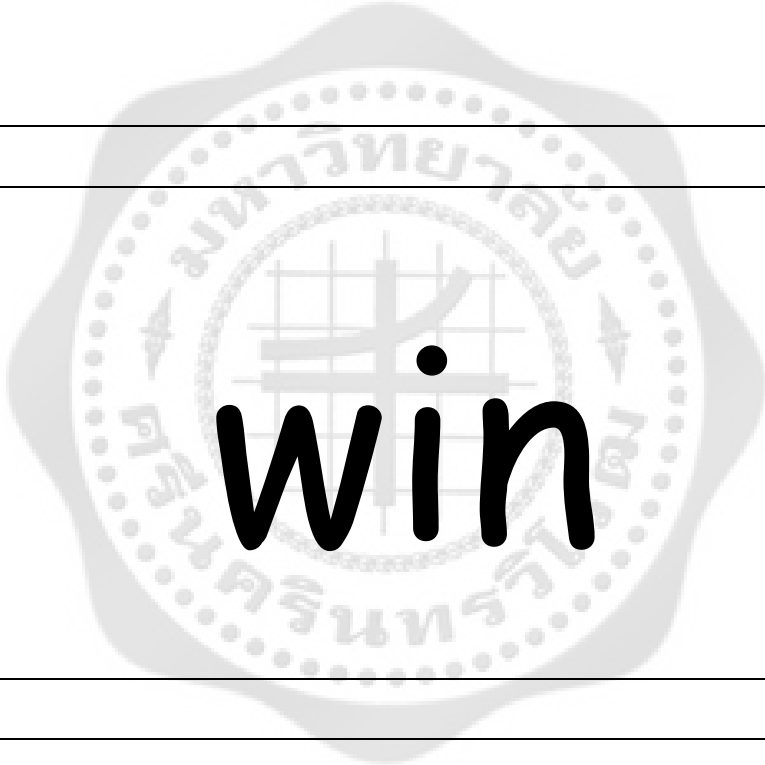
jog

41

jug

แบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษ
CVC จากการประสมของตัวอักษรในชุดที่ 1-5

42



vet

43

win

44

web

แบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษ
CVC จากการประสมของตัวอักษรในชุดที่ 1-5

45



mix

46

fix

แบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษ
CVC จากการประสมของตัวอักษรในชุดที่ 1-6

47

yap

48

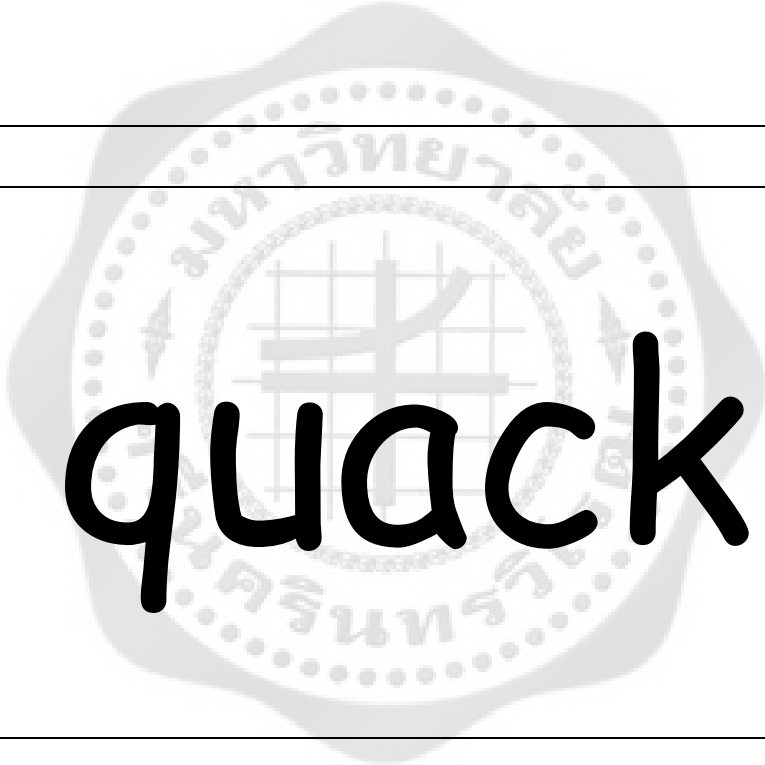
yell

49

zip

แบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษ
CVC จากการประสมของตัวอักษรในชุดที่ 1-7

50



buzz

51

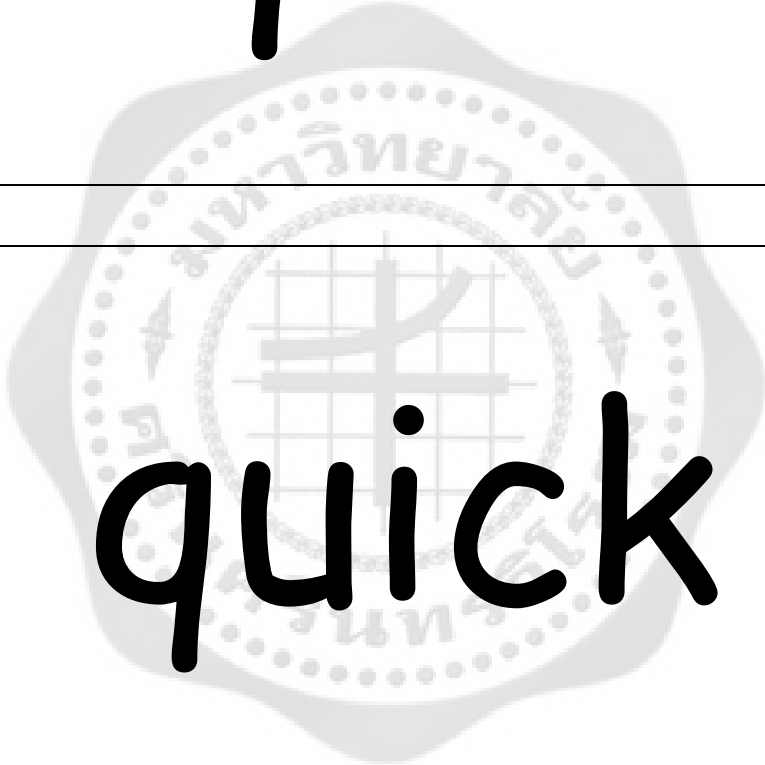
quack

52

quiz

แบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษ
CVC จากการประสมของตัวอักษรในชุดที่ 1-7

53



quit

54

quick

แบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษที่พบบ่อย (High Frequency Words)

55

the

56

and

57

a

แบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษที่พบบ่อย (High Frequency Words)

58

to

59

said

60

in

แบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษที่พบบ่อย (High Frequency Words)

61

he

62

I

63

of

แบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษที่พบบ่อย (High Frequency Words)

64

it

65

was

66

you

แบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษที่พบบ่อย (High Frequency Words)

67

they

68

on

69

she

แบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษที่พบบ่อย (High Frequency Words)

70

is

71

for

72

at

แบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษที่พบบ่อย (High Frequency Words)

73

his

74

but

75

that

แบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษที่พบบ่อย (High Frequency Words)

76

with

77

all

78

we

แบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษที่พบบ่อย (High Frequency Words)

79

can

80

are

81

up

แบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษที่พบบ่อย (High Frequency Words)

82

had

83

my

84

her

แบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษที่พบบ่อย (High Frequency Words)

85

what

86

there

87

out

แบบประเมินความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษที่พบบ่อย (High Frequency Words)

88

this

89

have

90

went

แบบบันทึกความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษ (CVC)

Name:	Date:
School:	Class:

Section 1		
Word	Tick if correct	Record response. If incorrect, record exactly what the child said or did.
1. tap		
2. sit		
3. tip		
4. pin		
5. pan		
6. tin		
7. mat		
8. pad		
9. did		
Section 2		
10. nag		
11. gas		
12. dig		
13. pot		
14. pack		
15. sick		
16. tick		
17.nock		
18. rip		

แบบบันทึกความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษ (CVC)

Name:	Date:
School:	Class:

Section 3		
Word	Tick if correct	Record response. If incorrect, record exactly what the child said or did.
19. peg		
20. mug		
21. dock		
Section 4		
22. hit		
23. hop		
24. hug		
25. bat		
26. bug		
27. fun		
28. fed		
29. puff		
30. huff		
31. lip		
32. lick		
33. rob		
34. sell		
35. bell		
36. fill		
37. kiss		

แบบบันทึกความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษ (CVC)

Name:	Date:
School:	Class:

Section 4 (Continue)		
Word	Tick if correct	Record response. If incorrect, record exactly what the child said or did.
38. hiss		
Section 5		
39. jet		
40. jog		
41. jug		
42. vet		
43. win		
44. web		
45. mix		
46. fix		
Section 6		
47. yap		
48. yell		
49. zip		
50. buzz		
51. quack		
52. quiz		
53. quit		
54. quick		

แบบบันทึกความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษ (High Frequency Words)

Name:	Date:
School:	Class:

Word	Tick if correct	Record response. If incorrect, record exactly what the child said or did.
55. the		
56. and		
57. said		
58. of		
59. was		
60. you		
61. they		
62. on		
63. she		
64. is		
65. at		
66. his		
67. that		
68. with		
69. all		
70. are		
71. up		
72. had		
73. her		
74. what		
75. there		

แบบบันทึกความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษ (High Frequency Words)

Name:	Date:
School:	Class:

Section 4		
Word	Tick if correct	Record response. If incorrect, record exactly what the child said or did.
76. out		
77. this		
78. have		
79. went		
80. like		
81. some		
82. then		
83. were		
84. little		
85. mum		
86. them		
87. me		
88. down		
89. big		
90. when		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 14

เรื่อง การอ่านคำภาษาอังกฤษในหมวดคำ CVC และคำที่พบบ่อย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

เวลา 40 นาที

วันที่ 22 เดือน มกราคม พ.ศ. 2559

ผู้สอน นางสุทธิดา ชาดานิติ

จำนวนนักเรียน 4 คน

สาระสำคัญ

รู้จักวิเคราะห์หน่วยเสียง เข้าใจสัญลักษณ์แทนเสียงด้วยตัวอักษร และอ่านประสมเสียงคำ1 พยางค์มีโครงสร้าง เสียงแรกหรือเสียงพยัญชนะต้น เสียงกลางหรือเสียงสระ และเสียงท้ายหรือเสียงพยัญชนะที่เป็นตัวสะกด (Consonant-Vowel-Consonant หรือ CVC)

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษในหมวดคำ CVC ซึ่งเกิดจากการประสมของตัวอักษร s a t p i n m d g o c k c k e u r และ h (hot, hut, hop, hit, hat, ham, hug) และคำที่พบบ่อย went, be, like, some, so, not, then

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)

1.1 ครูกล่าวทักทายนักเรียนโดยพูดว่า “Good morning หรือ Good afternoon”

1.2 ทบทวนตัวอักษร s a t p i n m d g o c k c k e u r ครูพูดกับนักเรียนว่า “We are going to revise letters and sounds previously taught /s/ /a/ /t/ /p/ /i/ /n/ /m/ /d/ /g/ /o/ /k/ /e/ /u/ and /r/.” ครูพูดว่า “I will say a sound with an action and you will copy the sound and the action.”

1.3 ครูพูดกับนักเรียนว่า “We will write those letters in the air, then write the letter on your board.” และให้นักเรียนเขียนตัวอักษรในอากาศและเขียนบนกระดานของตนเอง

2. ขั้นสอน (10 นาที)

2.1 ครูให้นักเรียนดูบัตรอักษร h และถามนักเรียนว่า “Does anyone know what sound this letter makes?” “Does anyone know its name?” จนครบทั้ง 2 ใบ ถ้านักเรียนไม่ทราบครูพูดว่า “It is the sound h h h.” และทำท่าเหมือนเหนื่อยจากการออกกำลังกาย โดยใช้มือขวาป้องที่ปาก พร้อมทั้งออกเสียง “h h h hat” ครูสาธิตวิธีการเขียนตัวอักษร h บนกระดาน จากนั้นให้นักเรียนฝึกเขียนตัว h บนฝ่ามือ บนหลังของเพื่อน และสุดท้ายบนกระดาน ครูพูดว่า ชื่อของตัวอักษรตัวนี้คือ เอชเสียงของตัวอักษรตัวนี้คือ “h h h h”



ท่าทางประกอบตัวอักษร h

2.1 ครูนำสิ่งของได้แก่ hat ham และบัตรภาพได้แก่ hot hut hop hit hug มาให้นักเรียนดู แล้วพูดว่า “I will show you objects or flashcards that has the sounds that we’ve learnt yesterday /s/ /a/ /t/ /p/ /i/ /n/ /m/ /d/ /g/ /o/ /k/ /e/ /u/ /r/ and today sounds /h/ in the word (hot, hut, hop, hit, hat, ham, hug) ครูแสดงสิ่งของหรือบัตรภาพพร้อมกับบัตรคำศัพท์ให้นักเรียนดูทีละใบ ครูสาธิตให้นักเรียนรู้จักเสียงที่แทนตัวอักษรที่ละเสียง โดยครูใช้นิ้วชี้ไปที่ตัวอักษรแต่ละตัว พร้อมทั้งออกเสียง /h/ /a/ /t/ ครูลากนิ้วมืออย่างรวดเร็วจากต้นคำไปท้ายคำและพูดว่า “hat” แล้วจึงให้นักเรียนปฏิบัติเช่นเดียวกันกับครู 2-3 ครั้ง ปฏิบัติในทำนองเดียวกันในการสอนคำศัพท์คำว่า (hot, hut, hop, hit, ham, hug)

สิ่งของสำหรับคำว่า hat บัตรคำศัพท์คำว่า hat



2.2 ครูพูดว่า “I’m going to hide the noisy picture cards in a box. I will give them sound clues as I remove each one.” และอธิบายเพิ่มว่า “Before we will play this game, I will let you to see some tricky words or high frequency words first.” ครูแสดงบัตรคำที่พบบ่อย(High Frequency word) ได้แก่ went, be, like, some, so, not, then ให้นักเรียนดูบัตรคำที่พบบ่อยทีละใบ ครูพูดว่า “What word is this?” ถ้านักเรียนอ่านได้จึงแสดงบัตรคำที่พบบ่อยคำต่อไป ถ้านักเรียนอ่านไม่ได้ ครูอ่านออกเสียงคำที่พบบ่อยนั้นให้ฟัง และให้ให้นักเรียนอ่านตามครู 2-3 ครั้ง ทำซ้ำจนครบทั้ง 14 คำ

3. ขั้นฝึก (10 นาที)

3.1 ครูนำกล่องที่มีสิ่งของ ได้แก่ hat ham และบัตรภาพ ได้แก่ hot hut hop hit hug มาให้นักเรียนดู ครูพูดกับนักเรียนว่า “I will sing the song to the tune of Old MacDonald” ครูร้องเพลง ให้นักเรียนฟัง “Khun Third has a box ee i ee i and in that box she had ah h h h.” เมื่อร้องเพลงจบแล้ว ครู ให้นักเรียนบอกคำศัพท์ที่เรียนในบทเรียน ที่มีเสียงแรกหรือเสียงกลางหรือเสียงท้าย ตามเสียงของอักษร ในเพลงที่นักเรียนได้ยิน

3.2 เมื่อนักเรียนตอบได้ถูกต้องครูหยิบสิ่งของหรือบัตรภาพนั้นขึ้นมา ครูแสดง บัตรคำศัพท์นั้น ครูพูดว่า “I will sound out and read this word, please listen carefully.” ครูชี้ไปที่ ตัวอักษรทีละตัวพร้อมทั้งออกเสียง /h/ /a/ /t/ ครูใช้นิ้วชี้ไปที่ตัวแต่ละตัวอักษรและออกเสียง ตัวอักษรนั้นทีละตัวครูใช้นิ้วชี้ลากอย่างรวดเร็วจากต้นคำไปท้ายคำและอ่านออกเสียงคำนั้น แล้วจึงให้นักเรียน ปฏิบัติเช่นเดียวกันกับครู 1-2 ครั้งถ้านักเรียนไม่สามารถบอกคำศัพท์ได้ ครูใช้การบอกใบ้ โดยการ ทำท่าหยิบหมวกมาใส่บนศีรษะ ถ้านักเรียนบอกได้ว่าคำศัพท์นั้นคือ “hat” ครูแสดงบัตรคำศัพท์และใช้ นิ้วชี้ไปที่ตัวแต่ละตัวอักษรและออกเสียงตัวอักษรนั้นทีละตัว ครูใช้นิ้วชี้ลากอย่างรวดเร็วจากต้นคำไป ท้ายคำและอ่านออกเสียงคำนั้นแล้วจึงให้นักเรียนปฏิบัติเช่นเดียวกันกับครู 1-2 ครั้งถ้านักเรียนไม่ สามารถบอกคำศัพท์คำว่า “hat” ได้หลังจากการบอกใบ้ของครู ครูอ่านแบบประสมเสียง และให้ นักเรียนอ่านแบบประสมเสียงตามครูประมาณ 1-2 ครั้ง ปฏิบัติในทำนองเดียวกันกับคำศัพท์คำว่า (hot, hut, hop, hit, ham, hug)

3.3 ครูแสดงบัตรคำที่พบบ่อยทีละคำ ครูพูดว่า “What word is this?” ถ้านักเรียนอ่าน ได้จึงแสดงบัตรคำที่พบบ่อยคำต่อไป ถ้านักเรียนอ่านไม่ได้ ครูอ่านออกเสียงคำที่พบบ่อยนั้นให้ฟังทั้งคำ และให้นักเรียนอ่านตามครู 2-3 ครั้ง ทำซ้ำจนครบทั้ง 7 คำจากนั้น

3.3.1 ครูแสดงคู่มือการอ่านที่มีคำที่พบบ่อยทั้ง 7 คำในคู่มือการอ่าน โดยไม่ได้เรียงลำดับตามคำที่เรียนก่อนหลังให้นักเรียนดูและกระตุ้นนักเรียนโดยการพูดว่า “ All right get ready, on your mark, get set, go.” จากนั้นครูชี้ไปที่คำที่พบบ่อยบนคู่มือการอ่านแต่ละช่อง นักเรียนต้องอ่านออกเสียงคำที่พบบ่อยนั้นให้ถูกต้อง หากนักเรียนไม่สามารถอ่านคำที่พบบ่อยนั้นได้ให้บอกว่า “I don’t know” หรือ “Pass” นักเรียนมีเวลาอ่านคำที่พบบ่อยทั้งหมดภายใน 1 นาที

3.3.2 ครูจะเขียนเครื่องหมาย * ลงบนช่องสุดท้ายที่นักเรียนอ่านได้เพื่อให้เห็นความก้าวหน้าของตนเอง ส่วนคำที่นักเรียนอ่านไม่ได้ครูจะทำเครื่องหมายจุดหลังคำนั้นและนำคำนั้นมาสอนในครั้งต่อไป

4. ชั้นประยุกต์ใช้ (10 นาที)

4.1 เล่นเกม CVC hunting ครูบอกกับนักเรียนว่าเราจะมาเล่นเกม CVC hunting โดยใช้คำศัพท์ที่ได้เรียนไปแล้ว

4.2 ครูแจก ‘3 letter phoneme frame’ ให้นักเรียนแต่ละคน ครูพูดว่า “I will say the word and you have to sound out and read that word, please listen carefully.”

4.3 ครูพูดคำว่า ‘hot’ และให้นักเรียนอ่านแบบประสมเสียงทีละคน จากนั้นครูบอกนักเรียนให้หิบบตัวอักษรแม่เหล็กที่เป็นเสียงต้น กลาง และท้ายของคำที่นักเรียนเพิ่งอ่านไป (hot) วางลงใน ‘3 letter phoneme frame’

4.4 ทำกิจกรรมขั้นที่ 4.1-4.3 ซ้ำกับ hut, hop, hit, hat, ham, hug

5. ชั้นสรุปและประเมินผล (5 นาที)

5.1 นักเรียนและครูร่วมกันสรุปว่าตัวอักษร h ชื่อของตัวอักษรคือ เอช และ เสียงของตัวอักษรนี้คือ /h/

5.2 ครูมอบหมายการบ้านให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด Initial Sound ของ h

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรตัวอักษร s a t p i n m d g o c k c k e u r h
2. สิ่งของ ได้แก่ hat (หมวก) ham (แฮม)
3. บัตรภาพ ได้แก่ hot (รูปคนร้อนมีเหงื่อตก) hut (รูปกระท่อม) hop (รูปคนกำลังกระโดด) hit (รูปคนตีเบสบอล) hug (รูปคนกอดกัน)

4. บัตรคำศัพท์ hot, hut, hop, hit, ham, hug, hat
5. บัตรคำที่พบบ่อย went, be, like, some, so, not, then
6. กล่องใส่บัตรคำ
7. ตัวอักษร h (7 ตัว) o(2 ตัว) t(4 ตัว) a (2 ตัว) p (1 ตัว) i (1 ตัว) m (2 ตัว) g (1 ตัว) สำหรับติด

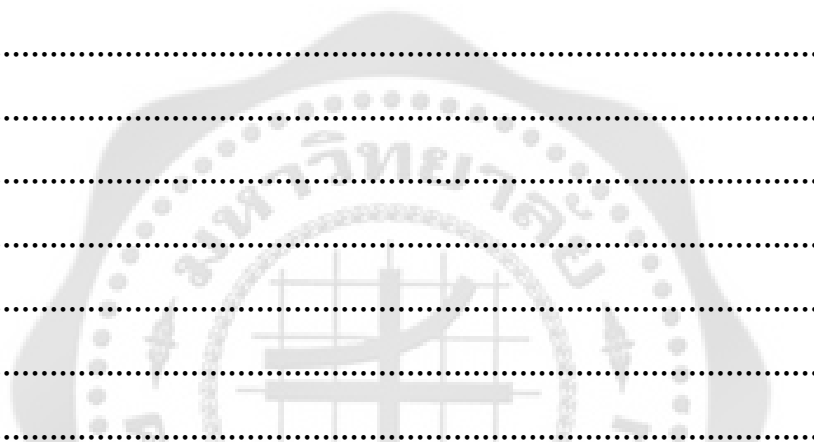
บน '3 letter phoneme frame'

8. แผ่น '3 letter phoneme frame'
9. คู่มือการอ่าน
10. แบบฝึกหัด

แนวทางการวัดและประเมินผล

1. สิ่งประเมิน
 - 1.1 การร่วมกิจกรรม
 - 1.2 การอ่านคำศัพท์แบบประสมเสียงของนักเรียน
 - 1.3 การอ่านคำที่พบบ่อย
 - 1.4 ความถูกต้องในการทำแบบฝึก
 - 1.5 ความถูกต้องในการวางตัวอักษรบนแผ่น '3 letter phoneme frame'
2. วิธีการวัดและประเมินผล
 - 2.1 สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียนของนักเรียน
 - 2.2 สังเกตการอ่านคำศัพท์แบบผสมเสียง
 - 2.3 ตรวจผลงานจากแบบฝึกที่นักเรียนทำ
3. เครื่องมือในการประเมิน
 - 3.1 บันทึกละหว่างการสอน
 - 3.2 แบบฝึก
4. เกณฑ์การประเมิน
 - 4.1 ทำแบบฝึกได้ถูกต้อง 70% ขึ้นไป
 - 4.2 วางตัวอักษรบนแผ่น '3 letter phoneme frame' ได้ถูกต้อง 70%

บันทึกหลังการสอน



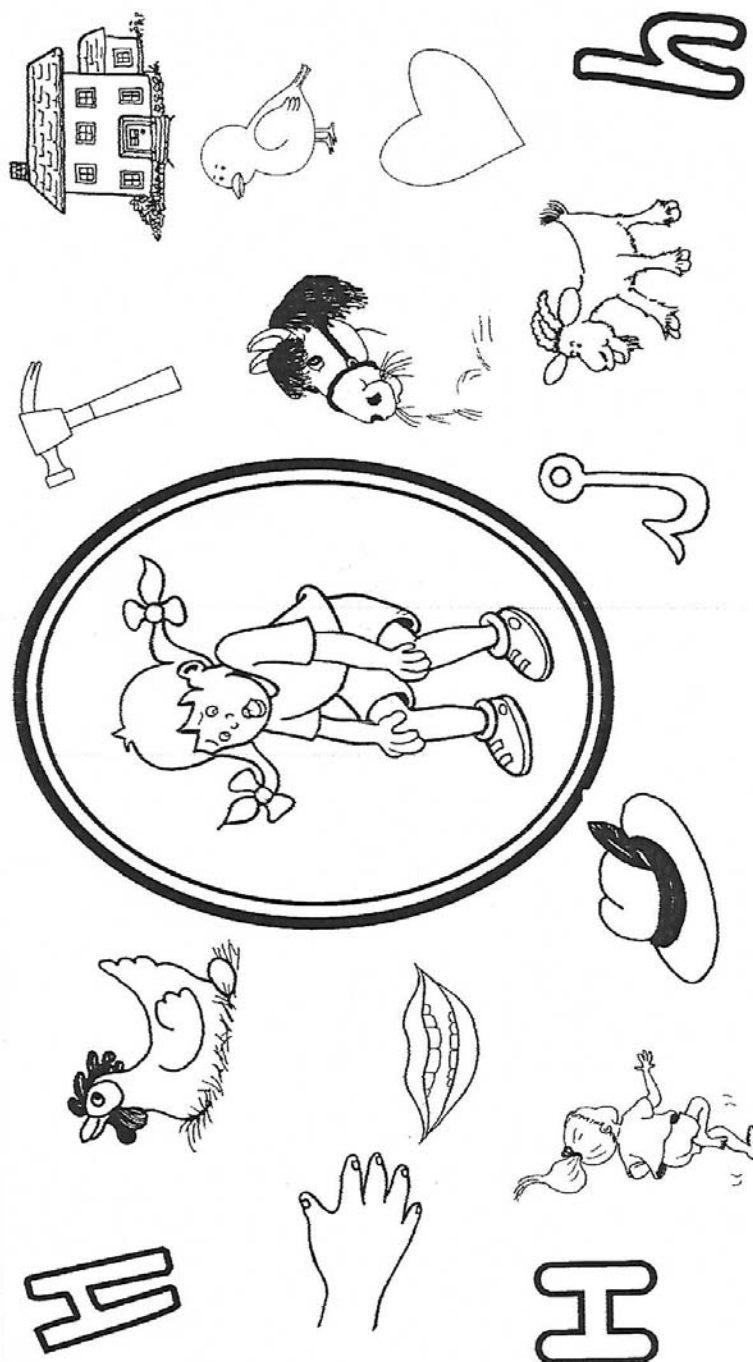
ลงชื่อ.....

ครูผู้สอน นางสาวสุทธิดา ชาติานิติ

.....//.....//.....

Name

Colour the pictures that begin with the **h** sound.





ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสุทธิดา ธาดานิติ
วันเดือนปีเกิด	9 มกราคม 2522
ที่อยู่ปัจจุบัน	63/113 ซอย 120/7 ถนนเสนานิคม1 อ.ลาดพร้าว กทม. 10230
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนนานาชาติเซนต์แอนดรูส์ กรุงเทพฯ เลขที่ 9 ซอยปรีดิย์พนมยงค์ 20/1 สุขุมวิท 71 เขตวัฒนา กทม.10110
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2542	ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย จาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พ.ศ. 2544	ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย จาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พ.ศ.2559	การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา การวิจัยและพัฒนาศักยภาพมนุษย์ (การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องระดับไม่รุนแรง) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ